

TON 8

W SOBOTĘ WIECZOREM NA MAŁYCH NIESZPORACH,

do **Panie, wołam do Ciebie** dodajemy trzy stichery zmartwychwstania, ton 8:

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Wieczorną pieśń i duchową służbę Tobie, Chryste, przynosimy, albowiem zechciałeś zmiłować się nad nami zmartwychwstaniem.

Panie, Panie, nie odrzucaj nas od Twego oblicza, ale zechciej zmiłować się nad nami zmartwychwstaniem.

Raduj się święty Syjonie, matko Kościołów, przybytku Boga, Tyś bowiem pierwszy przyjął odpuszczenie grzechów przez zmartwychwstanie.

Chwała, i teraz. Teotokion dogmatikon, ton 8:

Jakże wysławimy Ciebie, Bogurodzico? Jakże wyśpiewamy, Błogosławiono, niezbadaną tajemnicę Twego zrodzenia? Stwórca bowiem wieków i Twórca naszej natury obraz swój łaską otoczywszy, samego siebie doprowadził do niezgłębionego wyniszczenia. On, będący w niematerialnym łonie Ojca, zamieszkał w łonie Twoim, Czysta, i prawdziwie stał się ciałem, z Ciebie, nie znającej małżeństwa, przyszedł więc Ten, który ze swej natury jest Bogiem. Przeto kłaniamy się Jemu, Bogu doskonałemu i doskonałemu człowiekowi, Jemu w dwóch naturach, obie bowiem natury są w Nim zaprawdę. Podwójne głosimy wszystkie Jego cechy naturalne według dwóch natur, dwie ma wole i dwa działania. Współistotny bowiem Bogu Ojcu samowładnie pragnie i działa jako Bóg. Współistotny jest także i nam, samowładnie pragnie i działa jako człowiek. Do niego módl się, Czysta, Błogosławiona, aby zbawił dusze nasze.

Także: Pogodna światłości. Następnie prokimenon Pan zakrólował, w majestat jest obleczony.

Stichos: Obleczony jest Pan, przepasany potęgą. Także: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Kapłan nie mówi ektenii, lecz śpiewamy stichere zmartwychwstania, ton 8:

Wstąpiłeś na krzyż, Jezu, który zstąpiłeś niebios. Przyszedłeś bowiem na śmierć, Życie nieśmiertelne, do będących w ciemnościach Światłość prawdziwa, do upadłych zmartwychwstanie wszystkich, nasze oświecenie i Zbawco nasz, chwała Tobie.

Także teotokiony prosomiony trzy, ton 8:

Prosomion: O przesławny cud!

Stichos: Wspomnę imię Twoje w każdym pokoleniu i pokoleniu.

Raduj się, chwalebna Bogurodzico, raduj się, źródło toczące życie dla wiernych. Raduj się, wszystkich Władczyni i błogosławiona Pani stworzeń. Raduj się, Najczystsza, Najchwalebniejsza. Raduj się, Nieskalana. Raduj się, pałacu, raduj się Boski przybytku. Raduj się, Czysta. Raduj się, Matko Dziewico. Raduj się, Oblubienico Boża.

Stichos: Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha Twego.

Raduj się, przeczysta Matko Boża. Raduj się, wiernych nadziejo. Raduj się, świata oczyszczenie. Raduj się, z bólów uwalniająca sługi Twoje. Raduj się, ludzi

pociecho życiodajna. Raduj się, murze obronny. Raduj się, kolumno przyzywających Ciebie. Raduj się, przybytku Boga i góro święta.

Stichos: Moźni narodu będą błagać przed obliczem Twoim.

Raduj się, Bogurodzico, Matko Chrystusa. Raduj się, jedyna Nadziejo, ludzi obrono. Raduj się, ucieczko. Raduj się, świetlisty świeczniku Światłości. Raduj się, uświęcona świeco. Raduj się pałacu. Raduj się, raj. Raduj się, przybytku Boga. Raduj się, źródło toczące wody przybiegającym do Ciebie.

Chwała, i teraz. Teotokion dogmatikon:

Ten, którego niebo nie może ogarnąć, Dziewico Bogurodzico, w łonie Twoim wygodnie się pomieścił i pozostałaś czystą, dla słów jest to niewypowiedziane, niczym dziewictwa nie skalawszy. Ty bowiem jedyna wśród niewiast byłaś Matką i Dziewicą, i Ty, Przczysta, jedyna karmiłaś Syna, Dawcę życia, i w swoich objęciach nosiłaś niezasypiające oko. Nie porzucił jednak łona Ojca i przedwiecznie w nim trwa, na wysokościach Bóg z aniołami, na ziemi z Ciebie pośród ludzi, wszędzie w sposób niewypowiedziany. Módl się do Niego, Najświętsza Władczyni, abyśmy zostali zbawieni, którzy prawowiernie Ciebie wyznajemy jako czystą Bogurodzicę.

Także: **Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojcie nasz, troparion zmartwychwstania. Chwała, i teraz. Teotokion według tonu i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W SOBOTĘ NA WIELKICH NIESZPORACH,

do **Panie, wołam do Ciebie** dodajemy dziesięć sticher i śpiewamy stichery zmartwychwstania, ton 8:

Stichos: Wyprowadź z ciemnicy duszę moją, abym wysławiał imię Twoje.

Wieczorną pieśń i duchową służbę Tobie, Chryste, przynosimy, albowiem zechciałeś zmiłować się nad nami zmartwychwstaniem.

Stichos: Sprawiedliwi oczekują mnie, aż Ty dasz mi odpłatę.

Panie, Panie, nie odrzucaj nas od Twego oblicza, ale zechciej zmiłować się nad nami zmartwychwstaniem.

Stichos: Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, Panie, usłysz głos mój.

Raduj się święty Syjonie, matko Kościołów, przybytku Boga, Tyś bowiem pierwszy przyjął odpuszczenie grzechów przez zmartwychwstanie.

Inne stichery Anatoliosa, ton 8:

Stichos: Niech uszy Twoje będą uważne na głos modlitwy mojej.

Słowo Boga, zrodzone przed wiekami, w czasach ostatecznych dobrowolnie wcieliło się w nieznaną małżeństwa, przecierpiał śmiertelne ukrzyżowanie i dawno temu uśmierconego człowieka zbawił swoim zmartwychwstaniem.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Sławimy, Chryste, Twoje powstanie z martwych, przez któreś uwolnił ród Adama z cierpień otchłani i dał światu jako Bóg życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza

moja ma nadzieję w Panu.

Chwała Tobie, Chryste Zbawco, Synu Boży Jednorodzony, przygwożdżony do krzyża i powstały z grobu trzeciego dnia.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Sławimy Ciebie, Panie, który dobrowolnie dla nas przecierpiałeś krzyż i kłaniamy się Tobie, Wszechmocny Zbawco. Nie odrzucaj nas od Twego Oblicza, lecz usłysz i zbaw nas zmartwychwstaniem Twoim, Przyjacielu człowieka.

Inne stichery ku czci Bogurodzicy, autorstwa Pawła z Amorium, ton 4:

Prosomion: Jako mężni.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Anielskie chóry Ciebie, Matko Boża, sławią, bowiem Boga zrodziłaś, Przczysta, który jest zawsze współistotny Ojcu i Duchowi, i anielskie zastępy powołał z niebytu swoim pragnieniem. Módl się do Niego, aby zbawił i oświecił dusze tych, którzy Ciebie prawowiernie jako Bogurodzicę wysławiamy.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Modłę się i przypadam do Ciebie jako do źródła uświęcenia, szczerozłotej arki oświecanej duchem Bożym. Oddaną żądzę i przekłętą duszę moją oświeć, Bogurodzico, wybawiając mnie z gorzkiej męki biesowskiej i pokazując mi drogę zbawienia bez żadnych zgorzeń.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Kiedy ustawione zostaną trony i otwarte księgi, czyny oskarżone, i każdy stanie obciążony i obnażony, cały drżąc z obawy przed gniewem Boga i Jego sprawiedliwym osądzeniem, wtedy oszczędź mnie, Władczyni, godnego wszelkiej męki, i wyrwij z wszelkiego sądu.

Chwała, i teraz. Teotokion: Król niebieski z przyjaźni do człowieka pojawił się na ziemi i żył z ludami. Od Dziewicy bowiem czystej otrzymał ciało i z Niej przyszedł na ziemię. Jeden jest Syn, różny co do natur, ale nie co do Hipostazy. Przeto głosimy, że On jest zaprawdę doskonałym Bogiem i doskonałym człowiekiem, Chrystus, nasz Bóg, do którego módl się, Matko Oblubienico Dziewicza, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

Wejście. Pogodna światłości. Prokimenon dnia: Pan zakrólował, i ciąg dalszy jak zwykle.

Na stichownie stichery zmartwychwstania, ton 8:

Wstąpiłeś na krzyż, Jezu, który zstąpiłeś z niebios. Przyszedłeś bowiem na śmierć, Życie nieśmiertelne, do będących w ciemnościach Światłość prawdziwa, do upadłych zmartwychwstanie wszystkich, nasze oświecenie i Zbawco nasz, chwała Tobie.

Także inne stichery według alfabetu:

Stichos: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. Obleczony jest Pan, przepasany potęgą.

Sławimy Chrystusa powstałego z martwych, duszę bowiem i ciało przyjąwszy, cierpienia od niej odciął, gdy bowiem przczystą duszą swoją zstąpił do otchłani, wtedy zniewolił otchłań. W grobie zaś zniszczenia nie doznało święte

ciało Zbawiciela dusz naszych.

Stichos: **A świat, który umocnił, nie zachwieje się.**

W psalmach i pieśniach sławimy, Chryste, Twoje powstanie z martwych, przez które uwolniłeś nas od cierpień otchłani i jako Bóg zesłałeś życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

Stichos: **Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.**

O niedościgniony Władco wszystkich, Stwórcu niebios i ziemi, który cierpiąc na krzyżu mnie wytoczyłeś niecierpiętność. Pogrzeb zaś przyjąwszy i zmartwychwstawszy w chwale, wskrzesiłeś Adama wszechmocną ręką. Chwała Twemu zmartwychwstaniu trzeciego dnia, przez które dałeś nam życie wieczne i oczyszczenie grzechów jako jedyny Łaskawy.

Chwała, i teraz. Teotokion: Oblubienico dziewicza, któraś Boga w niewypowiedziany sposób poczęła w ciele, Matko Boga Najwyższego, przyjmij modlitwy sług Twoich, Najczystsza, wszystkim dając oczyszczenie grzechów. Teraz przyjmując nasze modlitwy módl się o zbawienie nas wszystkich.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz:

Troparion zmartwychwstania, ton 8:

Z wysokości zstąpiłeś, Łaskawco, przyjąłeś pogrzeb na trzy dni, aby nas uwolnić od cierpień, życie i zmartwychwstanie nasze, Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ty, który dla nas zrodziłeś się z Dziewicy i ukrzyżowanie przecierpiałeś, Dobry, śmiercią zrzuciwszy śmierć i zmartwychwstanie objawiłeś jako Bóg, nie gardź tymi, których stworzyłeś ręką Twoją. Okaz Twoją przyjaźń do człowieka, Miłosierny, przyjmij Tę, która zrodziła Ciebie, Bogurodzicę, modlącą się za nami, i zbaw, Zbawco nasz, ludzi, którzy stracili wszelką nadzieję.

W SOBOTĘ NA POWIECZERZU,

Kanon modlitewny do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 8.

Pieśń 1

Hirmos: Śpiewajmy Panu, który przeprowadził lud swój przez Czerwone Morze, jako jedyny chwalebnie się wysławił.

Stichos: **Najświętsza Bogurodzico, wybaw nas.**

Przyjdźcie w tajemnicy, bracia, przynieśmy świętej Bogurodzicy nową pieśń, od początku dzisiaj wysławiając Jej wspaniałości.

Dawno temu wizją Bożą oświecony został rozum Mojżesza, poznawszy wyraźnie Twoje wspaniałe nadprzyrodzone poczęcie, czysta Dziewico, okazane mu w krzewie gorejącym.

Chwała. Tobie przedkładałam czyny serca i wygłaszam przyjemne słowa, blisko będąc Bożego wspomnienia opieki, Władcy Chrystusowi Ciebie okazawszy.

I teraz. Nakłoń ku mnie ucho Twoje, Czysta, z wiarą prawosławną w cieniu oblicza Twego z czcigodną miłością do Ciebie przybiegajacemu i z bojaźnią

kłaniającemu się, usłysz mój głos modlitewny.

Pieśń 3

Hirmos: Ty jesteś umocnieniem przybiegających do Ciebie, Panie, Ty jesteś światłością omroczonych i Tobie śpiewa duch mój.

Dawno temu drabina patriarchy Ciebie przedstawiała, Nieskalana, okazała bowiem anielskie zstąpienie Boże ku nam, Boże zstąpienie do łona Twego.

Weseli się pokolenie Judy, jak przepowiedział Jakub z pokolenia tego wyrośnie zbawienie, Jezus Chrystus, którego Ty rodząc wysławiałaś się, Przczysta.

Chwała. Zrozpaczony z powodu grzechów Ciebie znalazłem jako ucieczkę zbawienia, przczysta Bogurodzico, Nadziejo nasza i pomocy, przeto skieruj mnie do pokuty.

I teraz. Mam Ciebie blisko Władcy, przesławna Władczyni, księgę czynów moich z wiarą złożyłem na Ciebie, nie zaniechaj ulitować się nade mną.

Pieśń 4

Hirmos: Prorok w Bogu ujrzał, że z góry ocienionej, z jedynej Bogurodzicy chcesz się wcielić, Słowo, i z bojaźnią sławił Moc Twoją.

Ty jako naszyjnikami złotym przybrana Oblubienica Ojca łaskę przyjąwszy upiększyłaś się pięknem dziewictwa i okazałaś się Matką Syna Bożego.

Ciebie, prawdziwy Syjon, Chrystus Słowo zechciał wybrać sobie jako Boże mieszkanie, jako jedyną wybrał Ciebie, Bogurodzico, na odnowienie całego świata.

Chwała. Raduj się, piękny pałacu Słowa, dziewicza komnato Króla. Raduj się, chwało wszystkich bezcielesnych. Raduj się, pomocy ludziom.

I teraz. Oddalający się od Boga giną, odrzucający ikony Syna Twego, Matko Boża Dziewico Bogurodzico, przez które zbawiają się czczący Ciebie.

Pieśń 5

Hirmos: Mrok duszy mojej rozpędź Dawco Światłości, Chryste Boże, który rozpędziłeś pierwotną ciemność otchlani i daj mi światłość przykazań Twoich, Słowo, abym czuwając od poranku sławił Ciebie.

Zszedłszy się z Bożym Gabrielem z wiarą zawołajmy do Bogurodzicy: Raduj się, Dziewico święta, Łaski Pełna, Pan z Tobą, który ze względu na Ciebie zniszczył smutek i dał radość.

Przczyste Twoje łono Gedeon ujrzał, Dziewico czysta, na które jak deszcz zstąpiwszy Słowo wcieliło się z Ducha Bożego, będąc nierozłącznym z Bóstwem Ojca.

Chwała. Ozędowniczką świata i wspomóżycielką grzesznych ludzi jesteś, Bogurodzico Dziewico, z wiarą i miłością przybiegającym do Ciebie, zbawcza odmiano i rozwiązanie grzechów naszych.

I teraz. Bez nasienia zrodziłaś będącego przed wszystkim stworzeniem Syna Ojca, niemającego początku i będącego poza czasem, z Ducha Bożego Bogurodzico czysta, którego ikonę widząc wszyscy ją czcimy.

Pieśń 6

Hirmos: Przyjmij mnie, Przyjacielu człowieka, ogarniętego przez liczne grzechy i przypadającego do zmiłowań Twoich, jak proroka Pańskiego, i zbaw mnie.

Ciebie, będącą zwierciadłem dziewictwa i czystym mieszkaniem Bóstwa w pieśniach wysławiamy, Dziewico nieznająca małżeństwa.

Bóg bezboleśnie wcielił się w łono Twoje, Oblubienico Boża, co budzi lęk, jak w nowym rulonie napisany palcem Ojca.

Chwała. Jako oczyszczenie mamy opiekę Twoją, znaną nadzieję i wspomnienie, Dziewico czysta, nie zawstydzaj sług Twoich, Władczyni.

I teraz. Nieustanny szal żądz orędownictwem Twoim, Oblubienico Boża, zatrzymaj w ciszy i skieruj nas ku spokojnej przystani.

Także: **Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.**

Katyzma poetycka, ton 8:

Tobie, walecznej Hetmance, zwycięską wdzięczności pieśń, z niewoli wyswobodzeni słudzy Twój, niesiemy Ci, Bogurodzico. Ty, która posiadasz moc niezwykłą, od wszelkich nieszczęść wybaw nas, byśmy do Ciebie wołali: Raduj się, Oblubienico Dziewicza.

Pieśń 7

Hirmos: Zstąpienia Bożego niegdyś ogień powstydził się w Babilonie, przeto młodzieńcy w piecu tańczyli radosnymi nogami jak na łące i radując się śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Okazałaś się orędowniczką naszej radości, Dziewico, i łaski przynosząc koronę z miłości, „Raduj się” wołamy do Ciebie, błogosławiona, czysta, sławiąc Ciebie.

Jesteś ocienioną świętą górą Bożą, górą otoczoną obłokami, Nieskalana, górą pełną szczytów przez Boże jaśnienie, górą w której zechciał zamieszkać Bóg.

Chwała. Łaska Twoja zwycięża grzech, macierzyńską bowiem odwagę i wolę masz, i rozwiązujesz grzechy modlitwami Twoimi, spełniając wszelkie pragnienia.

I teraz. Z Trójcy zrodziłaś Jednego, Bogurodzico, będącego bez zmiany przez zjednoczenie z ciałem, mającego dwie natury, którego ikonę widząc czcimy.

Pieśń 8

Hirmos: Na górze świętej wysławieniem w krzewie ognistym Mojżeszowi tajemnicę Dziewicy objawiającemu, Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Jako kadzielnica Bożego węgla zostałaś okazana prorokowi, grzechy odmieniająca, Bogurodzico Dziewico, Matko Boga naszego.

Daniel ujrzał Ciebie jako górę ogromną, Bogurodzico Dziewico, w której czcigodny kamień Chrystus przyoblekł się w ciało i zrzucił bożków świątynie oszustwa.

Chwała. Wielki wieloryb szuka jak mnie pożreć, zropaczonego z powodu okropnego grzechu i żądz moich, lecz uprzedź i wybaw sługę Twego, Władczyni.

I teraz. Bóg wszystkiego przez Ciebie rozmawiał z człowiekiem przyjąwszy postać sługi, którego obraz w Pismach czcimy.

Pieśń 9

Hirmos: Zaprawdę wyznajemy Ciebie jako Bogurodzicę, przez Ciebie zbawieni, Dziewico czysta, z becziesnymi chórami Ciebie uwielbiając.

Mądry opiewa Ciebie w pieśniach jako ogród zamknięty, Dziewico Bogurodzico, i źródło zapieczętowane Duchem Bożym, przeto jako ogród życia wciela się w Ciebie Chrystus.

Opisując Twoje niewypowiedziane zrodzenie prorok ujrzał Ciebie jako zapieczętowaną księgę, której tajemnicy wcielenia Boga i zrodzenia Twego nikt nie wypowie.

Chwała. Do Ciebie w rozrzewnieniu duszy modlimy się wszyscy, nie pogardzaj modlitwami naszymi, Władczyni, lecz bądź nam pobłażliwą opieką i modlitwę naszą usłysz.

I teraz. Przypadam do Twojej ikony i Syna Twego, i tych którzy wątpią w ich czczenie jako fałsz Manesa odrzucam, Bogurodzico Dziewico, przeto prawosławne pieśni układam dla Ciebie.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Po: Ojciec nasz, kontakion, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W SOBOTĘ O PÓLNOCY,

Kanon do Najświętszej i Życiodajnej Trójcy,

mający akrostych: **Trójco jedyna, zbaw mnie, Twego sługę. Poemat Mitrofana. Ton 8:**

Pieśń 1

Hirmos: Faraona prześladowcę na rydwanach pogrzyła niegdyś w morzu łaska Mojżesza, na krzyża znak poraziwszy i rozdzieliwszy morze, uciekający zaś pieszo Izrael zbawiła, który zaśpiewał Bogu pieśń.

Stichos: Najświętsza Trójco, Boże nasz, chwała Tobie.

Trójsłoneczny Królu i Stwórco, Opatrzności wszystkich i łaskawy jedyny, z natury będący i jedyny mający chwałę Bóstwa, przypadamy do jedynego Boga, pieśń trójświętą śpiewając.

Boże mocy i prorocstwa, którego z wysoka poznawszy, Bożą naturę jedyną sławimy, zawsze będącą, współniemającą początku w Trzech Osobach, Ojca i Syna, i Ducha, wszechmocnych i współdziałających.

Abraham został wtajemniczony w tajemnice Boże, gdy dawno temu wszystkich Boga i Pana przyjął w Trzech Hipostazach radując się, i Trzech Hipostaz Bożą władzę jedną poznał.

Teotokion: Nieznając małżeństwa Chrystusa zrodziłaś, który ze względu na nas przyjął niezmienną naszą naturę, Przczysta, i jest w dwóch naturach, módl się do Niego ustawicznie, aby dał mi odpuszczenie grzechów i wybawienie z pokus.

Pieśń 3

Hirmos: Ty, któryś na początku niebiosą myślą swą umocnił i ziemię założył na wodach, Chryste, umocnij mnie na opoce Kościoła, albowiem nie ma świętego poza Tobą, jedyny Przyjacielu człowieka.

Ciebie niedostępnego Boga i Króla Chwały na tronie wzniosłym Izajasz zobaczył, którego cherubini i serafini sławią nieustannymi pieśniami, jedynego Trójhipostatycznego.

Jedynie z Ojca jako z rozumu zrodzone Słowo i Ducha pochodzącego w niewypowiedziany sposób, według myśli każdego i nauk Pisma osiągnęliśmy, jedyne Boga Trójślonecznego czcimy.

Niezrodzony Ojciec ze swej natury rodzi jaśnienie niezniszczalnego Syna, Światłość ze Światłości, a pochodzenie zakłada Światłość Ducha, wszystko czyniącą i jednej czci.

Teotokion: Okazałaś się czystą świątynią, Dziewico Matko Mario, całego wszechmocnego i mądrego Chrystusa godnie poczęłaś i nosiłaś, którego uczyniłaś miłosiernym dla mnie, macierzyńskimi Twoimi modlitwami.

Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Także kacyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: Nakazane tajemnie.

Trójślonecznej i czcigodnej zasady Bożej Moc teraz wysławmy, wierni, albowiem znakiem powołała wszystkie istoty, chóry anielskie i niższe hierarchie kościelne, aby wołały: Święty, Święty, Święty jesteś Boże najłaskawszy, chwała i śpiew władzy Twojej.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ty, która niezmiennego Boga zrodziłaś, moje serce zmienione przez grzech, lenistwo i ataki oszustwa, umocnij Łaskawa macierzyńskimi modlitwami Twoimi, abym i ja z wiarą służył Ciebie, Bogurodzico Mario, zmiłuj się nad owczarnią Twoją, którą nabyłaś, Nieskalana.

Pieśń 4

Hirmos: Tyś moją mocą, Panie, Tyś i moją siłą, Tyś moim Bogiem, Tyś moją radością, nie porzuciłeś Iona Ojca i nawiedziłeś naszą nędzę. Przeto z prorokiem Habakukiem wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

Wschodem okazałaś się Bóstwa dla będących w ciemnościach, całą rozpędziłaś mroczną noc żądz i zajaśniało Słońce Sprawiedliwości, przeto w naturze jedno i trójjaśniejące w Osobach Bóstwo zawsze sławimy śpiewając.

Opiewanego przez serafinów my zniszczalnymi ustami sławimy jednego i trositego Pana Chwały, w naturze i w Hipostazach, śpiewając: O Królu wszystkich, Twoim sługom daj rozlicznych grzechów przebaczenie.

Podtrzymująca wszystko co istnieje niewidzialna, szczodra, łaskawa, przyjazna człowiekowi Trójca Święta, zasada Boża, nie zapomnij o mnie, Twoim słudze, do końca sama nie zapominaj o przymierzu z Twoimi sługami, z niewypowiedzianego miłosierdzia.

Teotokion: Piękną Ciebie, Najczystsza, jedyną znalazł od wieków piękno Jakuba i nieznające początku Słowo wcieliło się w Ciebie ze względu na łaskawość, odnowiło ludzką naturę, do którego módl się nieustannie, abym został wybawiony ze wszelkiej troski.

Pieśń 5

Hirmos: Całego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie, nieszczęsny, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.

Współbędące zawsze Trzy Osoby sławimy, jednego zaś Pana, Ciebie Boża Istoto dzieląc prosto i jednocząc, i z wiarą wołamy: Boże nasz, Trójco Święta, sługi Twoje wybaw z trosk.

Płacząc bardzo z niemocy myśli mojej, nie chcąc cierpię niedobrowolną zaiste zmianę, przeto wołam: Życiodajna Trójco Święta, umieść mnie wśród stojących po dobrej stronie.

Mnie obciążonego drzemką grzechu i porywanego w sen śmierci, jako przyjazna człowiekowi, najłaskawsza i najmiłosierniejsza zasado Boża, Trójco Święta, ulituj się i podnieś mnie.

Teotokion: **M**atko Dziewico, przeczysta, nieskalana, Łaski Pełna, Twoimi modlitwami Syna i Boga Twego, i Pana uczyni miłosiernym dla mnie i szybko wybaw sługę Twego z grzechów z żądz.

Pieśń 6

Hirmos: **O**czyść mnie, Zbawco, wielkie są bowiem nieprawości moje i wyprowadź z głębi zła, błagam, do Ciebie bowiem zawolałem i usłyszałeś mnie, Boże zbawienia mego.

Naśladując zastępy niebieskich rozumów, jedyna wszystkich Trójco nadprzyrodzona, trójświętymi pieśniami Ciebie wysławiamy zniszczalnymi naszymi ustami.

Ty, który na obraz Twój człowieka stworzyłeś i z niebytu wszystko mądrze powołałeś, Boże trójhipostatyczny, kłaniam się Tobie, czczę, śpiewam i wielbię Ciebie.

Wszechwładny Boże i jedyny nieopisany, zamieszkał we mnie z niewypowiedzianego miłosierdzia, trójśloneczny Władco, i oświeć mnie, daj mądrość jako Łaskawy.

Teotokion: **O**kazałaś się świątynią nieogarnionego Boga, Przeczysta, okaż także mnie Jego świątynią, Bożej łaski, przeczysta Władczyni, modlitwami Twoimi i zachowaj nienaruszonego.

Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Katyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: Nakazane tajemnie.

Ojca niemającego początku, Syna współniemającego początku i Ducha Bożego zaiste opiewajmy, wierni, niepoplątana, niezmienną Trójcę prostą, świętą i złączoną opiewamy z aniołami: Święty jesteś Ojcze, Synu z Duchem Najświętszym i Czcigodnym, zmiłuj się nad stworzonymi przez Ciebie na obraz Twój, Władco.

Chwała, i teraz. Teotokion: **D**zięki składamy Tobie zawsze, Bogurodzico czysta i wielbiona, opiewając zrodzenie Twoje, Łaski Pełna, wołając nieustannie: Wybaw nas, Dziewico najmiłosierniejsza, jako dobra w czasie próby, aby sługi Twoje nie zostały zawstydzone.

Pieśń 7

Hirmos: **Z**stąpienia Bożego niegdyś ogień powstydzil się w Babilonie, przeto młodzieńcy w piecu tańczyli radosnymi nogami jak na łące i radując się śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Mądrością niewypowiedzianą Twoją i otchłanią łaskowości okaż nade mną, sługą Twoim, zmiłowanie i teraz, jak i dawniej wybaw ze złości, grzechów i żądz, Trójco jedyna Boże (dwa razy).

Rozum niezrodzony Ojciec i Słowo zrodzone przez Niego, i Duch Boży w niedościgniony sposób pochodzący, Boża jedna zasado trójśloneczna, śpiewam Tobie: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Teotokion: Uśmiercony zostałem, Przeczysta, napojony jadłem grzechów, przybiegam do Ciebie z wiarą, która zrodziłaś przywódcę życia, Twoimi modlitwami sługę Twego ożyw i wybaw z pokus oraz żądz, jedyna Czysta.

Pieśń 8

Hirmos: Siedmiokroć rozpalil piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Światłością jesteś niezachodzącą, trójjaśniejącą i trójśloneczną, jedna zasado, samowładna, najprostsza, Bóg nieosiągalny i samowładny Pan, teraz ciemne i omroczone serce moje oświeć i okaż mnie jaśniejącego świetliście, śpiewającego Tobie i wysławiającego na wszystkie wieki.

Najświętszymi skrzydłami Boży serafini oblicza i nogi pobożnie zakrywają nie mogąc znieść Chwały niezgłębionej Twojej dobroci, zasado Boża, jedna zasado, Trójco Najświętsza, przeto i my odważamy się śpiewać Tobie i wysławiać z wiarą na wieki.

Niemająca początku zasado panowania, wszechmocna i najłaskawsza, najdoskonalsza, najmiłosierniejsza, nieopisana, przyczyna wszystkiego stwórcza, zawsze będąca, opatrnościowa i zbawcza dla wszystkich, jedna w naturze i troista w Osobach, wysławiam Ciebie, Boże mój, z wiarą na wieki.

Teotokion: Na ziemi zajaśniało Niezachodzące Słońce przez narodzenie z Ciebie dziewicze, przeczysta Władczyni, i wybawiło ludzi z mrocznej ciemności bożków, przeto i teraz mnie Boże teje zasady promieniami oświeć i zachowaj sługę Twego.

Pieśń 9

Hirmos: Ulękło się tego niebo i ziemi zadziwiły się krańce, albowiem Bóg objawił się ludziom w ciełe i łono Twoje większe było od nieba, przeto Ciebie, Bogurodzico, chóry aniołów i ludzi wywyższają.

Wszystkimi rządząca i wszystko dokonująca niemająca początku Istoto, pozczasowa, życiodajna, łaskawa, przyjazna dla człowieka, dobra, jednej władzy Trójca, Ciebie teraz wysławiam prosząc o przebaczenie grzechów, pokój dla świata i jednomyślność dla Kościołów (dwa razy).

Jedno panowanie i trójjaśnienie, jedna Boża zasada trójśloneczna, wspaniale przyjmij Twoich śpiewaków i wybaw z grzechów, pokus i okropieństw, szybko daj pokój z przyjaźni do człowieka i jedność Kościoła.

Teotokion: W łonie dziewiczym zamieszkałeś Chryste Zbawco mój i okazałeś się światu Twojemu w naturach Boskiej i ludzkiej, niezmiennych i

niepoplątanych zaiste, i obiecałeś zawsze być ze sługami Twoimi, przeto modlitwami Twoimi, Bogurodzico, daj pokój całej owczarni Twojej.

Następnie stichosy Grzegorza Synaity: **Zaprawdę godne to jest, i ciąg dalszy.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W NIEDZIELĘ NA JUTRZNI,

po: **Pan i Bóg**, troparion zmartwychwstania: **Z wysokości zstąpiłeś, dwa razy. Chwała, i teraz.**

Teotokion: **Ty, który dla nas zrodziłeś się z Dziewicy.** Także zwykła recytacja Psalterza.

Po pierwszej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie ku czci zmartwychwstania, ton 8:

Powstałeś z martwych, Życie wszystkich, i jaśniejący anioł zawołał do niewiast: Przestańcie płakać, głoscie apostołom i wołajcie śpiewając, albowiem zmartwychwstał Chrystus Bóg, który zechciał jako Bóg zbawić rodzaj ludzki.

Stichos: **Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.**

Powstawszy zaprawdę z grobu, nakazałeś sprawiedliwym niewiastom głosić Apostołom zmartwychwstanie, jak i jest napisane, a szybki Piotr stanął przed grobem i widząc w nim światłość uląkł się. Przeto zobaczywszy całuny, a nie Boże ciało w nich leżące, z wiarą zawołał: Chwała Tobie, Chryste Boże, albowiem zbawiasz wszystkich, Zbawco nasz, jesteś bowiem jasnością Ojca.

Chwała, i teraz. Teotokion: **Opiewajmy bramę niebios i arkę, najświętszą górę, świetlisty obłok, niebieską drabinę, duchowy raj, Ewy wybawienie, ziemi całej wielki skarb, albowiem w Niej stałeś się dla świata odpuszczeniem dawnych grzechów.** Przeto zawołajmy do Ciebie: Módl się do Syna Twego i Boga, aby dał odpuszczenie grzechów pobożnie kłaniającym się świętemu zrodzeniu Twemu.

Po drugiej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie ku czci zmartwychwstania, ton 8:

Zbawco, ludzie opieczętowali Twój grób, anioł odsunął kamień od wejścia, niewiasty widziały powstałego z martwych i one głosiły uczniom Twoim na Syjonie, albowiem zmartwychwstałeś, Życie wszystkich, i rozwiązałeś więzy śmierci: Panie, chwała Tobie.

Stichos: **Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.**

Pogrzebalną mirrę przyniosły niewiasty i usłyszały z grobu anielski głos: Przestańcie płakać i zamiast bólu przyjmijcie radość, zawołajcie śpiewając: Oto zmartwychwstał Pan, który jako Bóg zachciał zbawić rodzaj ludzki.

Chwała, i teraz. Teotokion, który śpiewamy stojąc, z bojaźnią i pobożnie:

Tobą raduje się, Łaski Pełna, wszelkie stworzenie, aniołów chóry i ludzki ród. O święta świątynio i raju duchowy, dziewictwa chlubo, w Ciebie wcielił się Bóg i Dziecięciem był przedwieczny Bóg nasz. Wnętrności bowiem Twoje tronem uczynił i łono Twoje większym było od nieba. Tobą raduje się, Łaski Pełna, wszelkie stworzenie.

Hypakoe, ton 8: Niewiasty z wonnościami stojąc przed grobem Dawcy życia szukały pośród martwych nieśmiertelnego Boga i przyjąwszy od anioła zwiastowaną radość, głosiły Apostołom: Oto zmartwychwstał Chrystus Bóg, dając

światu wielkie miłosierdzie.

Anabatmi, ton 8:

Antyfona 1:

Od młodości mojej wróg mnie kusi, słodyczą pali mnie, a ja mając w Tobie nadzieję, Panie, zwyciężam go.

Nienawidzący Syjonu niech będą jako trawa jeszcze przed wyrwaniem, gdyż Chrystus Bóg zniszczy ich w męczarniach.

Chwała, i teraz. Świętemu Duchowi, którym wszystko żyje, światłości ze światłości, wielkiemu Bogu, śpiewajmy Jemu, Ojcu i Słowu.

Antyfona 2:

Serce moje niechaj okryje się bojaźnią Twoją i pokornie rozważa, abym wywyższając się nie odpadł od Ciebie, Szczędry.

Ci, którzy mają nadzieję w Panu, nie ułęką się wtedy, gdy wszyscy będą sądzeni i męczeni.

Chwała, i teraz. Przez Świętego Ducha każdy, kto rzeczy Boże widzi i prorokuje, czyni najwyższe cuda, śpiewając w Trzech Osobach jednemu Bogu. Chociaż bowiem i potrójnie jaśniej, jednej natury jest Bóstwo.

Antyfona 3:

Wzywam Ciebie, Panie, zważ, nakłoń dla mnie ucha Twego gdy wołam, i oczyść, zanim mnie stąd zabierzesz.

Do swojej matki ziemi odchodzi każdy, znowu jest rozwiązany, przyjąwszy męki lub cześć świętych.

Chwała, i teraz. Przez Świętego Ducha teologia, jedność Trójświęta, Ojciec bowiem bez początku, z Niego rodzi się Syn Przedwieczny i Duch współtronujący, z Nimi tożsamy w naturze, od Ojca jaśniejący.

Antyfona 4:

Cóż teraz jest dobre lub cóż jest piękne? Aby bracia żyli razem, takim bowiem Pan obiecał życie wieczne.

Z natury swojej, która zdobi krynice traw, nakazuje, że nie należy o nic się troszczyć.

Chwała, i teraz. Przez Ducha Świętego, jasności przyczyną utrzymywany jest świat cały. Bóg bowiem Duch jest Ojcu i Synowi współistotny i współpanujący.

Prokimenon, ton 8: Pan zakrólował na wieki, Bóg twój, Syjonie z pokolenia na pokolenie. **Stichos:** Chwał, duszo moja, Pana, będę chwalić Pana w życiu moim. **Wszystko, co oddycha, Ewangelia zmartwychwstania. Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy. Psalm 50.**

Kanon ku czci zmartwychwstania. Ton 8:

Pieśń 1

Hirmos: Faraona prześladowcę na rydwanach pogrzyła niegdyś w morzu laska Mojżesza, na krzyża znak poraziwszy i rozdzieliwszy morze, uciekający zaś pieszo Izrael zbawiła, który zaśpiewał Bogu pieśń.

Stichos: Chwała, Panie, świętemu zmartwychwstaniu Twemu.

Jakże nie dziwić się wszechmocnemu Bóstwu Chrystusa? Z cierpień bowiem tocząc wszystkim wiernym niecierpielność i niezniszczalność, z boku zaś

świętego źródło nieśmiertelności kapiące, a z grobu życie zawsze będące.

Anioł godny Boga teraz zjawił się niewiastom, nosząc świetliste obrazy naturalnej niematerialnej czystości i głosząc światłość zmartwychwstania: Zmartwychwstał Pan!

Teotokion: Rzeczy sławne mówią o Tobie w pokoleniach i pokoleniach, Boga Słowo bowiem w łonie ogarnęłaś, czystą zaś pozostając, Bogurodzico Mario. Przeto wszyscy Ciebie czcimy, po Bogu opiekunkę naszą.

Kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania.

Hirmos: Wodę przeszedł jak suchy ląd i egipskiego zła uniknął, przeto Izraelita wołał: Wybawicielowi i Bogu naszemu śpiewajmy.

Rozwarły się bramy boleści i przerazili się odźwierni otchłani widząc, że w głębię otchłani zstąpił Ten, który na wysokościach całą przewyższa naturę.

Zadziwiły się chóry anielskie widząc na tronie ojcowskim posadzoną upadłą ludzką naturę, zamkniętą w otchłaniach ziemi.

Teotokion: Ciebie, Oblubienico Dziewicza, Matko, nieustannie sławią chóry anielskie i ludzkie, Stwórcę bowiem wszystkich jako Dzieciątko nosiłaś w swoich objęciach.

Kanon ku czci Bogurodzicy.

Hirmos: Śpiewajmy Panu, który przeprowadził lud swój przez Czerwone Morze, jako jedyny chwalebnie się wysławił.

Przeczysta Bogurodzico, Ty zrodziłaś w sposób przekraczający naturę zawsze będące wcielone Słowo Boże, przeto śpiewamy Tobie.

Dziewica rodzi Chrystusa, winną latorośl, Życionośnego Pana, który toczy dla całego świata krople słodczy zbawienia.

Bogurodzico, ród Adama podniesiony przez Ciebie do przewyższającego rozum szczęścia, godnie Ciebie sławi.

Katabasja: Otworzę me usta i napelnę się duchem, i słowo powiem Królowej Matce, i świetliście zatryumfuję, i wyśpiewam, radując się, Jej wejście do świątyni.

Pieśń 3

Hirmos: Ty, któryś na początku niebiosą myślą swą umocnił i ziemię założył na wodach, Chryste, umocnij mnie na opoce Kościoła, albowiem nie ma świętego poza Tobą, jedyny Przyjacielu człowieka.

Adam został osądzony za spożycie grzechu i zbawczym cierpieniem Twego ciała został usprawiedliwiony, Chryste, sam bowiem nie byłeś winny śmiertelnego ukąszenia, Bezgrzeszny.

Światłość zmartwychwstania zajaśniała będącym w ciemności i siedzącym w cieniu śmierci, Bóg mój Jezus, i swoim Bóstwem mocno związawszy naczynia otchłani, rozbił je.

Teotokion: Okazałaś się większą od Cherubinów i Serafinów, Bogurodzico, Ty bowiem jedyna przyjęłaś do Twego łona nieogarnionego Boga, Najczystsza. Przeto Ciebie, Czysta, wszyscy wierni, w pieśniach sławimy.

Inny kanon.

Hirmos: Niebieskiego kręgu najwyższy Stwórcu, Panie, i Kościoła założycielu, Ty mnie

umocnij w miłości Twojej, pragnień kresie, wiernych umocnienie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Wcześniej odrzuciłem przykazanie, Panie, i wygnałeś mnie od siebie, ale we mnie wcieliwszy się przez posłuszeństwo nauczyłeś i w sobie wcieliłeś ukrzyżowaniem.

W Mądrości wszystko wiedząc, Panie, rozumem Twoim umocniłeś otchłanie i uczyniłeś godnymi zmartwychwstania przez uniżenie Twoje, Słowo Boże, tych, którzy są stworzeni na Twój obraz.

Teotokion: Panie, który cielesnie wcieliłeś się w Dziewicę, objawiłeś się ludziom i mogli widzieć Ciebie, a Ją okazałeś prawdziwą Bogurodzicą i pomocą wiernych, jedyny Przyjacielu człowieka.

Inny kanon.

Hirmos: Ty jesteś umocnieniem przybiegających do Ciebie, Panie, Ty jesteś światłością omroczonych i Tobie śpiewa duch mój.

Daj nam pomoc przez Twoje modlitwy, Najczystsza, chytrą odpierając okrutne napaści.

Bogurodzico, Tyś była naprawieniem błędu Pramatki Ewy, rodząc światu Przywódcę życia, Chrystusa.

Przepasz mnie mocą, Najczystsza, albowiem zaprawdę Boga zrodziłaś w ciele, Ojca hipostatyczną moc.

Pieśń 4

Hirmos: Tyś moją mocą, Panie, Tyś i moją siłą, Tyś moim Bogiem, Tyś moją radością, nie porzuciłeś Iona Ojca i nawiedziłeś naszą nędzę. Przeto z prorokiem Habakukiem wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

Tyś mnie, wroga, bardzo umiłował, Tyś przez przedziwne wyniszczenie zstąpił na ziemię, Łaskawy Zbawco, ostatniej mej hardości nie odrzuciłeś i przebywając na wysokości preczystej Twojej chwały poprzednio czci pozbawionego wysławiałeś.

Któż to nie ulęknie się, Władco, widząc cierpieniem niszczącego śmierć, przed krzyżem uciekające zniszczenie i przez śmierć otchłani pozbawioną bogactwa, Bożą mocą Twoją, ukrzyżowanego. Przedziwna to rzecz, Przyjacielu człowieka.

Teotokion: Tyś jest wiernych pochwałą, Oblubienico Dziewicza, Tyś jest orędowniczką, Tyś ucieczką chrześcijan, murem warownym i przystanią. Do Syna bowiem Twego modły zanosisz, Najczystsza, i wybawiasz z nieszczęść tych, którzy w wierze i miłości znają Ciebie jako czystą Bogurodzicę.

Inny kanon.

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o tajemnicy Twojej Opatrzności, poznałem czyny Twoje i wysławilem Twoje Bóstwo.

Do krzyża przygwoździli Ciebie dzieci przestępców Zakonu, Chryste Boże, przez który zbawiłeś, jako Łaskawy, sławiących Twoje cierpienia.

Powstałeś z grobu i wszystkich martwych będących w otchłani wskrzesiłeś i oświeciłeś jako Łaskawca sławiących Twoje zmartwychwstanie.

Teotokion: Do Boga, którego zrodziłaś, przeczysta Mario, módl się, aby dał sługom Twoim przebaczenie grzechów.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Ty, która zrodziłaś kłós życiodajny, nieorana niwo, dający światu życie, Bogurodzico, zbawiaj śpiewających Tobie.

Wszyscy głosimy Ciebie najczystsza, Bogurodzico, oświeceni przez Pana, zrodziłaś bowiem Słońce Sprawiedliwości, zawsze Dziewico.

Oczyść naszą niewiedzę jako bezgrzeszny i daj pokój Twój światu, Boże, dla modlitw Tej, która Ciebie zrodziła.

Pieśń 5

Hirmos: Calego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie, nieszczęsnego, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.

Przecierpiałeś ubranie w purpurę przed męką Twoją, Zbawco, wyśmiany pokrywasz obnażenie pierwszego stworzonego, nie mające podobieństwa, i nagi przygwożdżony zostałeś ciałem do krzyża, Chryste, zwlekając szatę śmiertelności.

Ty z pyłu śmierci podniosłeś moją upadłą naturę, zmartwychwstając i czyniąc ją niestarzejącą się, Chryste, okazałeś znowu jako królewski obraz, błyszczący niezniszczalnym życiem.

Teotokion: Najczystsza, ponieważ masz matczyną odwagę wobec Syna Twego, przeto prosimy, abyś nie odrzuciła orędowania za nami, Twoimi krewnymi, albowiem Ciebie jedyną, my chrześcijanie, przedkładamy Władcy jako modlitewne oczyszczenie.

Inny kanon.

Hirmos: Oświeć nas przykazaniami Twoimi i prawicą Twoją wzniesioną wysoko Twój pokój nam daj, Przyjacielu człowieka.

Mocą krzyża Twego, Chryste, kieruj nami, do Ciebie bowiem przypadamy, abyś obdarzył nas pokojem, Przyjacielu człowieka.

Kieruj życiem naszym, Boże nasz, opiewających Twoje zmartwychwstanie i daj nam pokój, Przyjacielu człowieka.

Teotokion: Ubłagaj, Czysta, Syna Twego i Boga naszego, Oblubienico Dziewicza, Mario Przeczysta, aby zesłał nam, wiernym, wielkie miłosierdzie.

Inny kanon.

Hirmos: Czuwając od poranku wołamy do Ciebie, Panie: Zbaw nas, Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, poza Tobą innego nie znamy.

Utul burzę żądź moich, któraś Boga zrodziła, Żywiciela i Pana.

Przy zrodzeniu Twoim, Przeczysta Dziewico, posługują chóry aniołów i zgromadzenia ludzi.

Mario, Bogurodzico, Oblubienico Dziewicza, nadzieje wrogów uczynj marnością i śpiewających Tobie rozraduj.

Pieśń 6

Hirmos: Oczyść mnie, Zbawco, wielkie są bowiem nieprawości moje i wyprowadź z głębi zła,

blagam, do Ciebie bowiem zawolałem i usłyszałeś mnie, Boże zbawienia mego.

Przez drzewo silnie powalił mnie przywódca zła, Ty zaś, Chryste, podniesiony na krzyżu, powaliłeś silnego i zawstydzileś go, upadłego zaś podniosłeś.

Ty łaską otoczyłeś Syjon, zajaśniawszy z nowego grobu Stary Testament dopełniłeś jako Łaskawy, Bożą Twoją krwią, i teraz króluj w nim na wieki.

Teotokion: Niech zostaniemy wybawieni z okrutnych grzechów przez modły Twoje, czysta Rodzicielko Boga, i niech otrzymamy, Przczysta, Bożą Światłość, w Ciebie w niewypowiedziany sposób wcielonego Syna Bożego.

Inny kanon.

Hirmos: Modlitwę wyleję przed Panem i Jemu opowiem smutki moje, albowiem pełna jest zła dusza moja i życie moje przybliżyło się do otchłani, przeto modłę się jak Jonasz: Wyprowadź mnie, Boże, ze zniszczenia.

Ręce rozpostarłeś na krzyżu uleczając dobrowolnie wyciągniętą w Edenie rękę pierwszego człowieka, z własnej woli zakosztowałeś żółci i zbawiłeś, Chryste, jako wszechwładny tych, którzy sławią Twoje cierpienia.

Wybawca od śmierci zakosztował dawnego osądzenia, aby tym zniszczyć królestwo zniszczenia i zstąpiwszy do otchłani Chrystus zmartwychwstał, i jako wszechmocny zbawił opiewających Jego zmartwychwstanie.

Teotokion: Nie przestawaj modlić się za nami, przczysta Bogurodzico Dziewico, albowiem Ty jesteś wiernych umocnieniem. Nadzieją i miłością Twoją umacniamy się, i sławimy w niewypowiedziany sposób wcielonego w Ciebie.

Inny kanon.

Hirmos: Szatę podaj mi jasną, który przyodziewasz się światłością jak szatą, wielce miłociwy Chryste, Boże nasz.

Ogłaszamy Ciebie, wierni, Bogurodzico, świątynią Bożą i arką, pałacem uduchowionym i bramą niebios.

Niszczyciel grobów, jako Bóg, najwyższej czci godne zrodzenie Twoje, Mario, Oblubienico Dziewicza, wielbiony jest bowiem z Ojcem i Duchem.

Słowo Boże Ciebie, Bogurodzico, okazało zrodzonym z ziemi niebieską drabiną, przez Ciebie bowiem zstąpiło do nas.

Kontakion, ton 8:

Prosimion: Jako początki.

Powstałeś z grobu, martwych podźwignąłeś i Adama wskrzesiłeś, Ewa raduje się w Twoim zmartwychwstaniu i tryumfują krańce ziemi z Twego powstania z martwych, wielce miłosierny.

Ikos: Wielce cierpliwy, który zniewoliłeś królestwo otchłani i martwych wskrzesiłeś, niewiasty niosące wonności spotkałeś i zamiast smutku przyniosłeś im radość, i Apostołom Twoim okazałeś zwycięskie swoje znamiona, Zbawco, Dawco życia i Oświecenie stworzeń, Przyjacielu człowieka, przeto świat raduje się z Twego powstania z martwych, wielce miłosierny.

Pieśń 7

Hirmos: Zstąpienia Bożego niegdyś ogień powstydził się w Babilonie, przeto młodzieńcy w piecu tańczyli radosnymi nogami jak na łące i radując się śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Chwalebne wyniszczenie Boże, bogactwo Twego ubóstwa, Chryste, zadziwia aniołów, widząc Ciebie przygwożdżonego do krzyża, aby zbawić z wiarą wołających: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

W Boskim Twym zstąpieniu światłością napełniłeś otchłań i odpędzona została przedtem prześladowcza ciemność. Z niej powstałi odwieczni więźniowie, wołając: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Triadikon: Wszystkich Pana, jedynego Syna Jednorodzonego chwalebного Ojca błogosławimy i głosimy jedynego, znając pochodzącego od Ojca Ducha prawego, współistotnego i współwiecznego.

Inny kanon.

Hirmos: Dzieci żydowskie w Babilonie niegdyś wiarą w Trójcę płomień w piecu zdeptały, śpiewając: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Zbawienie uczyniłeś pośrodku ziemi, proroczy Boże, na drzewie bowiem zostałeś podniesiony i przywołałeś wszystkich z wiarą wołających: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Powstałeś z grobu jak ze snu, Szczodry, wszystkich wybawiłeś od zniszczenia, stworzenie przyjmuje wiarę głoszoną przez Apostołów zmartwychwstania: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Teotokion: Równe Rodzicowi, współmocne i współwieczne Słowo w łonie Dziewicy z Ojca błogosławieństwa i Ducha staje się człowiekiem: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

W dziewicze wcielony łono objawił się na zbawienie nasze, przeto znając Twoją Matkę jako Bogurodnicę, prawowiernie wołamy: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Zrodziłaś laskę z pokolenia Jessego, Dziewico błogosławiona, owoc przynosząc, kwiat zbawczy z wiarą wołających do Syna Twego: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Mądrością i mocą Bożą napełniła wszystkich hipostatyczna Mądrość Najwyższego, Bogurodrico, z wiarą Tobie śpiewających: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Pieśń 8

Hirmos: Siedmiokroć rozpalił piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Boża moc Jezusowego Bóstwa w nas pobożnie zajaśniała, ciałem bowiem zakosztował za wszystkich śmierci krzyżowej i zniszczył moc otchłani. Jego to dzieci nieustannie błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na

wszystkie wieki.

Ukrzyżowany powstał, a pełen pychy upadł, upadły i skruszony poprawił się, zniszczenie zostało odrzucone i niezniszczalność zakwitła, życie bowiem pochłonęło to, co było martwe, dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Triadikon: Trójświatliste Bóstwo jednym jaśnieje promieniem z jednej trójhipostatycznej natury: Rodzic bez początku, wspólnej Jemu natury Słowo Ojca i królujący współistotny Duch, dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Zwyciężyły oprawcę i były płomieniem łaski Twojej, do przykazań Twoich bardzo przylgnęły dzieci, wołając: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Na drzewie dla mnie ręce wyciągnąłeś obnażony, wzywając mnie, abym swoją nagość przykrył mądrze na Boży sposób: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie i wywyższajcie Go na wieki.

Z głębin otchłani dźwignąłeś mnie, upadłego, i uczciłeś wspaniałą chwałą tronu Rodziciela: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie Pana i wywyższajcie Go na wieki.

Teotokion: Jesteś, Dziewico, córką upadłego Adama, Boga zaś Matką, który odnowił ludzką naturę: Jego to opiewają wszystkie dzieła jako Pana i wywyższają na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Króla niebios, któremu śpiewają wszystkie wojska anielskie, chwalcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Wygaś skierowane na nas rozpalone i ogniste strzały wrogów, albowiem Tobie śpiewamy na wszystkie wieki.

W nadprzyrodzony sposób zrodziłaś, Dziewico, Stwórcę i Zbawcę, Boga Słowo, przeto Tobie śpiewamy i wywyższamy na wszystkie wieki.

Oświeciwszy Ciebie i uczyniwszy jaśniejącą promieniami, wcielona w Ciebie nieprzystępna Światłość okazała Ciebie świecą na wszystkie wieki.

Śpiewamy także Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana, ze stichosem: Czcigodniejszą od Cherubinów.

Pieśń 9

Hirmos: Ulękło się tego niebo i ziemi zadziwiły się krańce, albowiem Bóg objawił się ludziom w ciele i lono Twoje większe było od nieba, przeto Ciebie, Bogurodzico, chóry aniołów i ludzi wywyższają.

Twoja Boża i nie mająca początku natura jest prosta, a stała się złożoną przez przyjęcie ciała, w sobie samym ją uczyniłeś, Słowo Boże, i cierpiełeś jako człowiek będąc niecierpiętliwym Bogiem, przeto Ciebie w dwóch naturach nierozdzielnych i niepomieszanych wywyższamy.

Będąc Ojcu równym według Bożej natury, według natury byłeś też człowiekiem, uniżyłeś się do Boga Najwyższego sługi i powstałeś z grobu dając

zrodzonym z ziemi łaskę Ojca, którego według natury Boga i Władcę z Tobą wszyscy wywyższamy.

Teotokion: O Dziewico, Matko Boża, okazałaś się rodzącą w ciele w nadprzyrodzony sposób Boga Słowo, które Ojciec zrodził z serca swego przed wszystkimi wiekami jako Łaskawy, Syna, którego teraz czcimy jako większego od ciała, chociaż przyoblekł się w ciało.

Inny kanon.

Hirmos: Każda wieść lęka się niewypowiedzianego Bożego uniżenia, albowiem Najwyższy dobrowolnie zstąpił aż do ciała i z dziewiczego łona stał się człowiekiem, przeto przyczystą Bogurodzicę wierni uwielbiamy.

Wiemy o Tobie, że jesteś Bożym Synem według natury, poczętym w łonie Bogurodzicy, który dla nas stał się człowiekiem i widząc Ciebie na krzyżu w ludzkiej cierpiącego naturze, niecierpiętlivego zaś jako będącego Bogiem wywyższamy.

Zniszczona została smutna ciemność, z otchłani zajaśniało bowiem Słońce Sprawiedliwości oświecając wszystkie krańce ziemi, jaśniejący Boską światłością niebieski człowiek, ziemski Bóg, którego w dwóch naturach wywyższamy.

Pokonuj, zwyciężaj i króluj, Synu Bogurodzicy, lud izraelski karząc, walczący z nami, jako oręż niezwyciężony dając przychodzącym do Ciebie krzyż z włócznią.

Inny kanon.

Hirmos: Zaprawdę wyznajemy Ciebie jako Bogurodzicę, przez Ciebie zbawieni, Dziewico czysta, z becziesnymi chórami Ciebie uwielbiając.

Radością i weselem napełniona jest pamięć Twoja, przychodzącym toczysz uleczenie i tym, którzy pobożnie głoszą Ciebie Bogurodzicą.

Śpiewamy psalmy, Łaski Pełna, i przynosimy Tobie okrzyk "Raduj się", Ty bowiem wszystkim wytoczyłaś radość.

Piękny wyrósł owoc Twój, Bogurodzico, nie zniszczenia wszystkich orędownik, ale życia, w wierze Ciebie wywyższamy.

Po katabasji mała ektenia i: **Święty Pan Bóg nasz. Następnie eksapostilarion jutrzni.**

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery ku czci zmartwychwstania, ton 8:

Stichos: Wypełnij na nich wyrok zapisany, chwała ta będzie dla wszystkich świętych Jego.

Panie, chociaż stałaś przed sądem, sądzony przez Piłata, to jednak nie odstąpiłaś od tronu z Ojcem na nim zasiadając i powstałaś z martwych świat wyzwoliwszy z niewoli wroga jako Szczodry i Przyjaciół człowieka.

Stichos: Chwalcie Boga w świątyni Jego, chwalcie Go na firmamencie mocy Jego.

Panie, jako oręż przeciwko diabłu dałaś nam krzyż Twój, drży bowiem i trzęsie się nie mogąc spoglądać na Jego moc, albowiem martwych wskrzesza i śmierć zniszczył, przeto kłaniamy się Twemu pogrzebowi i zmartwychwstaniu.

Stichos: Chwalcie Go dla mocy Jego, chwalcie Go dla wielkiego majestatu Jego.

Panie, chociaż jako martwego w grobie położyli Cię żydzy, to jako Króla śpiącego żołnierze Ciebie strzegli i jako Życia skarbnicę opieczętowali pieczęcią,

ale zmartwychwstałeś i dałeś niezniszczalność duszom naszym.

Stichos: Chwalcie Go dźwiękiem trąby, chwalcie Go na harfie i gęślach.

Anioł Twój, Panie, głosząc zmartwychwstanie przestraszył strażę, niewiastom zaś zwiastował mówiąc: Po cóż szukacie żywego pośród umarłych? Zmartwychwstał jako Bóg i dał życie światu.

Inne stichery Anatoliosa, ton 8:

Stichos: Chwalcie Go bębniem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie.

Cierpiałeś na krzyżu, niecierpieliwy w Bóstwie, pogrzebanie przyjąłeś na trzy dni, aby nas uwolnić z wrogiej niewoli, i zwyciężywszy śmierć nas ożywiłeś, Chryste Boże, Twoim zmartwychwstaniem, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych, chwalcie Go na cymbałach gromkich. Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

Kłaniam się i sławię, i opiewam, Chryste, Twoje powstanie z grobu, przez które wyzwoliłeś nas z nie do ruszenia więzów otchłani i dałeś światu jako Bóg życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Twój opieczętowany grób, który przyjął Życie, strzegli przestępcy Zakonu ze strażą. Ty zaś jako nieśmiertelny Bóg i najpotężniejszy, zmartwychwstałeś trzeciego dnia.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Gdy doszedłeś, Panie, do bramy otchłani i ją skruszyłeś, zniewolony tak zawołał: Któż jest Ten, który nie zostaje osądzony w otchłaniach ziemi i jak jeniec może zniszczyć śmiertelne więzienie? Przyjąłem Go jako martwego i drzę jako przed Bogiem. Wszchemocny, zmiłuj się nad nami.

Chwała. Stichera Ewangelii. I teraz. Teotokion: Błogosławiona jesteś. Wielka doksologia.

Także troparion zmartwychwstania:

Powstałeś z grobu i więzy rozerwałeś otchłani, zniszczyłeś osądzenie śmierci, Panie, wszystkich wybawiłeś z sieci wroga, zjawiłeś się Apostołom Twoim i posłałeś ich, aby głosili, i przez Nich pokój dałeś światu, jedyny wielce Miłosierny.

Także ektenie i rozesłanie.

W niedzielę na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 8:

Stichos: Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Wspomnij nas, Chryste Zbawco świata, jak łotra wspomniałeś na drzewie, i uczyni wszystkich godnymi niebieskiego królestwa Twego, jedyny Szczodry.

Stichos: Błogosławieni czyste serca, albowiem oni Boga ujrzą.

Słuchaj Adamie i raduj się z Ewą, albowiem ten, który dawno temu obnażył was oboje i przez oszustwo wziął was w niewolę, został zniszczony krzyżem Chrystusowym.

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Na drzewie dobrowolnie przygwożdżony zostałeś, Zbawco nasz, aby Adama wybawić z klątwy drzewa, przywracając jako szczodry obraz Twój i rajske

przybytki.

Stichos: **Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.**

Dzisiaj Chrystus zmartwychwstał z grobu, wszystkim wiernym dając niezniszczalność i radość przywraca niewiastom z wonnościami po męce i zmartwychwstaniu.

Stichos: **Błogosławieni jesteście, gdy złorzeczą wam i prześladują was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.**

Radujcie się mądre niewiasty z wonnościami, które pierwsze ujrzałyście Chrystusa zmartwychwstanie i Jego ogłosiliście apostołom, całego świata wezwanie.

Stichos: **Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.**

Przyjaciółmi Chrystusa okazaliście się apostołowie, w Jego Chwale macie współtronować, z odwagą przed Nim za nami orędujcie, módlcie się jako uczniowie Jego.

Chwała. Triadikon: **Niemająca początku Trójco, niepodzielna naturo, jedności współtrонująca, jednej czci w chwale, pozczasowa Istoto i Królestwo, zbaw z wiarą śpiewających Tobie.**

I teraz. Teotokion: **Raduj się, obszerne mieszkanie Boże. Raduj się, arko Nowego Przymierza. Raduj się, naczynie z którego wszystkim dawana jest niebieska manna.**

Prokimenon, ton 8: **Złóżcie śluby i wypełnijcie je przed Panem Bogiem naszym. Stichos:** **Znany w Judei jest Bóg, w Izraelu wielkie jest imię Jego.**

Alleluja: **Przyjdźcie, rozradujmy się w Panu, zakrzyknijmy Bogu, Zbawicielowi naszemu. Stichos:** **Upředźmy oblicze Jego w wyznaniu i w psalmach zakrzyknijmy Mu.**

W NIEDZIEŁĘ WIECZOREM,

do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery pokutne, ton 8:

Prosomion: Panie, jeśli Sąd.

Stichos: **Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.**

Panie, który przyszedłeś na świat, aby wezwać grzeszników, łotrów, celnika, nierządnicę i syna marnotrawnego przyjąłeś, także mnie przyjmij z przyjaźni do człowieka, bardziej od wszystkich grzeszącego przed Tobą, Chryste mój, i nie pokutującego.

Stichos: **Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.**

Panie, który z celników ustanowiłeś pasterzy Kościoła Twego, a z jego prześladowcy uczyniłeś obrońcę, ich modlitwami okaż mnie Twoją owieczką, Zbawco, abym nie stał się jako niepotrzebny pokarmem dla obcego.

Stichos: **Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.**

Płacz przed końcem, nieszczęsna duszo, przyłgnij do Boga, wołając do

Niego z serca i jęcząc, o skalana: Zgrzeszyłem, Chryste, nie pogardzaj mną, błagam, lecz nawróciwszy mnie jako Miłosierny, uczyni godnym przebaczenia.

Także z Menei stichery ku czci świętego, jeśli jest. Jeśli nie ma Menei, to inne stichery ku czci bezcielesnych świętych aniołów, prosomion ten sam.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Panie, zgromadzenia bezcielesnych nieustannie sławią Ciebie, rozkoszując się Twoim pięknem i niewypowiedzianą dobrocią, trójsłonecznymi promieniami obficie oświeceni, ich modlitwami i orędownictwem, Zbawco, zbaw dusze nasze.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Panie, najpiękniejsze chóry anielskie Ty ustanowiłeś wszechmocnym słowem Twoim i Najświętszym Twoim Duchem, niespalającej zorzy jaśnienie dając im, ich modlitwami i orędownictwem, Zbawco, zbaw dusze nasze.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Panie, serafiny opiewają Ciebie, księżstwa, aniołowie, cnoty, panowania, trony, potęgi, archaniołowie i wzbudzający lęk cherubini chwałę Tobie przynoszą, ich modlitwami i orędownictwem, Zbawco, zbaw dusze nasze.

Chwała, i teraz. Teotokion: Zawsze ja, będąc stworzeniem, Stwórcę mego zasmucam i gniewam, daj mi poprawę, Dziewico, zmień mnie i pomocą Twoją skieruj ku czynom dobrym, abym otrzymał zbawienie i odpuszczenie grzechów.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia, i: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery pokutne, ton 8:

Tobie, Króla i Władcę, aniołowie nieustannie śpiewają, a ja przypadam do Ciebie i jak celnik wołam: Boże, oczyść mnie i zmiłuj się nade mną.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Nieśmiertelną będąc nie okrywaj się falami życiowymi, duszo moja, lecz przybiegnij, wołając do swego Łaskawcy: Boże, oczyść mnie i zbaw.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennicy Pańscy, wszelkie miejsce uświęćcie i wszelką słabość ulećcie, módlcie się teraz, aby z sieci wraźych zostały wybawione dusze nasze, błagamy was.

Chwała, i teraz. Teotokion: Archanioła Gabriela słowa przejąwszy, wołamy: Raduj się, Matko Boża, która Dawcę życia Chrystusa światu zrodziłaś.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W NIEDZIELĘ NA POWIECZERZU, Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 8.

Pieśń 1

Hirmos: Faraona prześladowcę na rydwanach pogrzyła niegdyś w morzu laska Mojżesza,

na krzyża znak poraziwszy i rozdzieliwszy morze, uciekający zaś pieszo Izrael zbawiła, który zaśpiewał Bogu pieśń.

Stichos: Najświętsza Bogurodzico, wybaw nas.

Sławne rzeczy o Tobie są głoszone, Przczysta, wiernych chwałą jedyną jesteś, przeto okaż mnie uczestnikiem przyszłej Chwały Twoimi modlitwami, sławiącego Ciebie, najświętsza Dziewico, opiewana przez wszystkich.

Błogosławiony owoc łona Twego, Przczysta, który wszystkich nas ludzi wybawił z klątwy, błogosławiona Najczystsza, o niewypowiedziany cud, niedocieczone słowa, wszystkich wiernych zbawienie.

Chwała. Mnóstwo aniołów zawsze błaga Ciebie, Panie, a także zgromadzenie uczniów i proroków, tłum męczenników i ascetów Twoich: Ze względu na Bogurodzicę daj nam grzechów przebaczenie jako Przyjaciel człowieka.

I teraz. Ciebie, Przczysta, która przyjęłaś w łono swoje ogień pałający, błagam z wiarą: Wybaw i wyrwij mnie z gehenny ognia oraz wyzwól mnie z wiecznej męki Twoimi łaskawymi modlitwami.

Pieśń 3

Hirmos: Niebieskiego kręgu najwyższy Stwórco, Panie, i Kościoła założycielu, Ty mnie umocnij w miłości Twojej, pragnień kresie, wiernych umocnienie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Odpadłem od czystego życia, Przczysta, upodobiłem się do zwierząt i jestem osądzony, Ty, która Sędziego zrodziłaś, wybaw mnie z wszelkiego osądzenia i zbaw mnie.

Jęki i duchową łzę, Czysta, i rozrzewnienie daj mi, Dziewico, abym oplakiwał siebie ogarniętego żądzami z lekceważenia, Łaski Pełna.

Chwała. Niebieskie zastępy, służebne duchy, zgromadzenie proroków i apostołów, męczennicy Twój modlą się nieustannie, Szczodry, abyś ludowi Twemu dał grzechów odpuszczenie.

I teraz. Ublągajmy Miłosiernego, uczyni mnie godnym Bożego Miłosierdzia jako miłościwa, Przczysta, zwyczajnie bowiem niemiłosierne zdobywszy niemiłosierne ognia wiecznego stałem się godny.

Pieśń 4

Hirmos: Tyś moją mocą, Panie, Tyś i moją siłą, Tyś moim Bogiem, Tyś moją radością, nie porzuciłeś łona Ojca i nawiedziłeś naszą nędzę. Przeto z prorokiem Habakukiem wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

Zły rękopis grzechów moich rozerwij, Przczysta, włócznie Bożą, która przebiła Boży bok wcielonego w Ciebie i ubłagaj Go, aby zapisał mnie w księdze zbawionych, chociaż szaleńczo od Niego oddaliłem się.

Słowami dziękczynienia sławię Ciebie i miłością Bożą wielbię Ciebie, Nieskalana, abyś zrodzeniem Twoim wszystkich oddalonych wywyższyła, a mnie bardzo oddalonego i okropnie upadłego uczyni godnym Bożego przebaczenia.

Chwała. Prawa natury w Tobie zostały zniesione, bowiem w nadprzyrodzony sposób Boga Słowo zrodziłaś, przeto Ciebie z wiarą błagam, Nieskalana: Chociaż tyle zgrzeszyłem ponad ludzką naturę i oddaliłem się od Boga, mnie nawracającego

się wybaw modlitwami Twoimi.

I teraz. Wróg strzałami grzechu duszę moją całą zranił, skalał rozkoszami moje serce, sprowadził z drogi prawej, przeto wołam do Ciebie, Dziewico: Nawróciwszy ulecz i zbaw mnie.

Pieśń 5

Hirmos: Całego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie, nieszczęsnego, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.

Pokolenia pokoleń Ciebie, Dziewico zawsze błogosławiona, teraz błogosławia, niebieskie moce łączą się z ludźmi i wysławiają jedyną wśród niewiast błogosławioną, która jest zbawieniem upadłego Adama.

Obym przetrwał cały i otrzymał stanie po właściwej stronie, idąc prawą drogą i Bogu czyniąc rzeczy miłe, módl się do Łaskawego, która zrodziłaś łaskawe Słowo, aby wybawił nas z bezmyślności.

Chwała. Ty, który krew swoją na krzyżu przelałeś, Słowo, z wielkiej otchłani miłosierdzia wysusz otchłań żądz moich i uczyn mnie godnym w rozrzewnieniu Tobie Bogu dobrze czynić, ze względu na Bogurodzicę.

I teraz. Matko Dziewico, która Nieogarnionego w ciele zrodziłaś, aniołów chwałę i biesów ranę, Oblubienico Boża, moje serce zranione grzechem uczyn godnym Bożego uzdrowienia.

Pieśń 6

Hirmos: Oczyszczyć mnie, Zbawco, wielkie są bowiem nieprawości moje i wyprowadź z głębi zła, błagam, do Ciebie bowiem zawolałem i usłyszałeś mnie, Boże zbawienia mego.

Zmiłowanie okazałaś naturze ludzkiej, miłosierna Władczyni, Miłosiernego bowiem zrodziłaś, Przepczysta, przeto błagam Ciebie, ulituj się nad duszą moją.

Zastępy bezcielesnych modlą się do Ciebie, Chryste, męczennicy, prorocy i apostołowie Twój, aby zrodzony z Ciebie wybawił lud Twój z wszelkich nieszczęść.

Chwała. Ty, ziemio nieuprawiana, zrodziłaś Rolnika i wszystkich Stwórcę, zlodowaciałą przez żądze duszę moją okaza owocną w poznaniu Boga.

I teraz. Przekroczyłem przykazania prowadzące mnie do Boga i nie chcąc tego zniewolony zostałem przez złe żądze, przeto modlę się do Ciebie, Dziewico, wyrwij mnie z ich władzy.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 8:

Niebieską pobożność mocy i chwałę dusz naszych na niskościach, Matkę Dziewicę pochwalmy, wierni: Raduj się, która Stwórcę aniołów w łonie poczęłaś. Raduj się, padających oczyszczenie, Boga Słowa wcielenie. Raduj się, Oblubienico Dziewicza.

Pieśń 7

Hirmos: Zstąpienia Bożego niegdyś ogień powstydził się w Babilonie, przeto młodzieńcy w piecu tańczyli radosnymi nogami jak na łące i radując się śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Przez niewypowiedziane zrodzenie Twoje uczyniłaś nas godnymi budzących bojaźń i niewypowiedzianych rzeczy, Bogurodzico, przeto wybaw mnie ze strasznej męki i napełnij niewypowiedzianą radością, abym śpiewał Tobie, zawsze opiewanej przez wszystkich.

W lenistwie życie moje spędziłem, nie przynosiłem żadnych owoców, lękam się odrzucenia oraz gehenny ognia niegasnącego, która ogień zrodziłaś nie do wytrzymania, Bogurodzico, wybaw mnie modlitwami Twoimi.

Chwała. Cuda przewyższył wielki cud Twego zrodzenia, czysta Dziewico, przeto wołam do Ciebie, Bogurodzico: Okaż na mnie Twoje miłosierdzie i wybaw z przysłego gniewu, i zbaw mnie.

I teraz. Ulituj się nade mną, żyjącym w lenistwie i pogardzającym świętymi prawami Twoimi oraz czcigodnymi nakazami Twoimi, Chryste, ze względu na Rodzicielkę Twoją, Zbawco, jako łaskawy Bóg i wielce miłosierny.

Pieśń 8

Hirmos: Siedmiokroć rozpałił piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Duszę moją obumarłą ożyw, upadłą podnieś, zranioną ulecz, rozum mój obdarz pokojem, fale pokus ukróć, Dziewico, i zbaw mnie wołającego: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie Go na wieki.

Jak łotr wołam do Ciebie: „Zmiłuj się nade mną, Przyjacielu człowieka”, płaczę jak nierządnicą i wołam: „Zgrzeszyłem jak dawno temu nierządny, pokutującego przyjmij mnie zrozpaczonego”, ze względu na Bogurodzicę, abym gorliwie wołał do Ciebie: Kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie Go na wieki.

Chwała. Jak słudzy wołamy do Ciebie, Bogurodzico opiewana przez wszystkich: Z niezliczonymi rozumnymi mocami, z prorokami i ascetami, z apostołami i męczennikami módl się za wszystkich ludzi, Bogu śpiewających: Kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie Go na wieki.

I teraz. Czycigodniejszą jesteś, Bogurodzico nieskalana, od ponadświatowych anielskich zastępów, bowiem zrodziłaś ich Stwórcę i Pana z dziewiczego oraz nieznającego małżeństwa łona, w dwóch naturach, bez pomieszania i bez zmiany jedną wcieloną Hipostazę, Bogurodzico.

Pieśń 9

Hirmos: Przeraża się wszelką wielkość widząc niewypowiedziane Boże uniznienie, bowiem Najwyższy dobrowolnie zstąpił aż do ciała i z dziewiczego łona przyszedł jako człowiek, przeto Ciebie, przeczystą Bogurodzicę, wierni uwielbiamy.

O Boże łożo Salomona, które otacza teraz sześćdziesięciu silnych, słowo Bożego Pisma, na którym spoczął Bóg i mnie zawsze otoczonego tłumami demonów zachowaj nienaruszonego mocą Twoją, czysta Dziewico.

Kapiesz Bożą słodycz, która słodycz wszystkich zrodziłaś, duszę moją osłódź, zgorzkniałą przez jad węża, wyrrywając mnie z gorzkiego oszustwa, zawsze orędownictwem Twoim, orędowniczko wiernych nie do zawstydzienia.

Chwała. Słońce Chwały, Jezu, nieszczęsną duszę moją oświeć dla modlitw Rodzicielki Twojej, czystej Dziewicy i bezcielesnych sług, a także czcigodnych apostołów Twoich, hierarchów, proroków, męczenników wybranych i ascetów Twoich.

I teraz. Lękam się Twego powtórnego i budzącego lęk przyjscia, jedyny Królu, osądzony jestem i zropaczony, przeto przed końcem wołam do Ciebie, Panie: Ze względu na Rodzicielkę Twoją ulituj się nade mną i zbaw mnie, miłosierny i łaskawy Przyjacielu człowieka.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon.** Trisagion. Po: **Ojcze nasz, troparion, ciąg dalszy i rozesłanie.**

W PONIEDZIAŁEK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie pokutne, ton 8:

Okiem łaskawym spójrz na moją pokorę, Panie, bowiem wkrótce życie moje skończy się, czyny nie dają mi zbawienia, przeto modlę się: Okiem łaskawym spójrz na moją pokorę, Panie, i zbaw mnie.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Pomyśl o Sędzim, o duszo, o godzinie dnia budzącego bojaźń, bowiem Sąd bez miłosierdzia czeka tych, którzy nie czynili miłosierdzia, przeto przed końcem zawołaj: Oszczędź mnie, Zbawco, jedyny bowiem jesteś bezgrzeszny.

Chwała, i teraz. Teotokion: Nakazane tajemnie przyjmij w rozumie, w domu Józefa gorliwie stanął bezcielesny, mówiąc do nieznającej małżeństwa: Ten, który z łaskawości nachylił niebiosa, cały mieści się bez zmiany w Tobie, którego widząc w łonie Twoim przyjmującego postać sługi, lękam się wołać do Ciebie: Raduj się, Oblubienico dziewicza.

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie pokutne, ton 8:

O dniu owym budzącym lęk pomyśl, duszo moja, czuwaj, zapal lampę Twoją, olejem oświecając, nie wiesz bowiem, kiedy dojdą do Ciebie słowa mówiące: Oto Oblubieniec! Czuwaj przeto, duszo moja, abyś nie zasnęła i pozostała na zewnątrz jak pięć dziewic, lecz odważnie czekaj, abyś spotkała Chrystusa olejem soczystym i dał tobie pałac Bożej Chwały Twojej.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Jak nierządnicą przypadam do Ciebie, abym otrzymał odpuszczenie i zamiast mirry łyzy z serca przynoszę Tobie, jak nad nią ulituj się nade mną, Zbawco, i daj mi oczyszczenie grzechów, jak ona bowiem wołam do Ciebie: Wybaw mnie z ciężaru czynów moich.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Światłością niebieską oświeca się dzisiaj ta świątynia, w niej bowiem zastępy anielskie radują się, a z nimi i chóry ascetów weselą się z pamięci czynionej męczennikom, ich modlitwami ześlij światu Twojemu pokój, Czysta, i

wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Raduj się, Bramo Króla Chwały, przez którą przejdzie tylko Najwyższy i jedyną zapieczętowaną zachowa na zbawienie dusz naszych.

Po trzeciej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 8:

Prosomion: **Nakazane.**

Dokąd, duszo moja, żyć będziesz w lekceważeniu? Dokąd w zniechęceniu? Powstań ze snu zniechęcenia, nieszczęsna, zacznij rozważać czyny twoje. Zajęcz i ulęknij się wyroku sprawiedliwego Sędziego, cóż odpowiesz w owej godzinie? Jak wybawisz się z czekającego ciebie ognia, skoro trwasz bez poprawy? Zawołaj przed końcem do Sędziego: Daj mi odpuszczenie grzechów, Zbawco, Ty bowiem jedyny jesteś wielce cierpliwy.

Westchnienia celnika i płacz nierządnic podejmij przed końcem duszo, nie przestawaj znającemu tajemne czyny twoje w płaczu wyznawać grzechy oraz płaczem, postem i czuwaniem oraz modlitwą zawołaj: Zgrzeszyłem, oczyść mnie, Zbawco, modlitwami aniołów Twoich, jako Szczodry, i zbaw mnie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przez Boga otoczona radością, czysta błogosławiona, z miłosierdzia zmiłowań z Ciebie zrodzonego, z najwyższymi mocami i aniołami, i ze wszystkimi bezcielesnymi módl się za nami nieustannie, aby dał nam przed końcem przebaczenie i oczyszczenie grzechów, poprawę życia, abyśmy znaleźli miłosierdzie.

Kanon pokutny do Pana naszego Jezusa Chrystusa i świętych Jego męczenników.

Poemat Józefa. Ton 8:

Pieśń 1

Hirmos: Wodę przeszedł jak suchy łąd i egipskiego zła uniknął, przeto Izraelita wołał: Wybawicielowi i Bogu naszemu śpiewajmy.

Wybaw mnie z gehenny, który czynami nieprzystojnymi wystarałem się, Zbawicielu, Twojej miłości zapal mi w myślach ogień Boży.

Pochyliłem się pod ciężarem żądź i omroczyłem, okazałem się pozbawiony rozumu, słowem uczczony zostałem: Panie, podnieś duszę moją i wszelkimi sposobami zbaw mnie.

Męczennikom: Mając bardzo bite ciała okazaliście zwyczaję prawe i niezachwiane, a także miłość do Stworzyciela, ukoronowani chwalebni męczennicy.

Męczennikom: Potoki krwi pociekły ze świętych ciał, chwalebnych Twoich cierpiętników, i ciernie bożków Twoją mocą zdusili, Szczodry.

Teotokion: Ulecz mnie, Czysta, okrutnie słabego przez śmiercionośny grzech cielesnych i duchowych żądź, abym z wiarą zawsze wielbił Ciebie.

Inny kanon do bezcielesnych świętych aniołów. Poemat Teofana. Ton 8:

Hirmos ten sam.

Jako przywódcy świętych aniołów, rozkoszujący się światłością widzenia Boga, módlcie się za nami do łaskawcy i Zbawcy, archaniołowie (dwa razy).

Atakowani przez różne pokusy do was jako orędowników przybiegamy,

archaniołowie Boży, ubłagajcie teraz gorliwie Władcę dla dusz naszych.

Teotokion: Bądź mi, Dziewico, ucieczką, przystanią, murem obronnym i orędowniczką, która Boga w ciele zrodziłaś, Matko Boża, szczodrobliwego Zbawiciela.

Pieśń 3

Hirmos: Niebieskiego kręgu najwyższy Stwórco, Panie, i Kościoła założycielu, Ty mnie umocnij w miłości Twojej, pragnień kresie, wiernych umocnienie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Jakimi oczyma ujrzę Ciebie wtedy, Chryste Zbawco? Przecież ani jednego Twego przykazania nie spełniłem na ziemi, jakże stanę przed Twoim tronem nie do wytrzymania, gdy zażadasz odpowiedzi za moje niezmierzone zło.

Wyciągnij rękę Twoich zmiłowań, przyjmij jak dawno temu syna marnotrawnego, który w podobny sposób zniewolił siebie nieprzystojnymi żądzami i oddalił się od Ciebie, Jezu, najłaskawszy Przyjacielu człowieka.

Męczennikom: Umocniwszy się na opoce Bożego poznania męczennicy Chrystusowi, cierpiętnicy, orężem wiary wykorzeniliście ciernie niezrozumienia i owoce cierpień przynieśliście.

Męczennikom: Niezachwiane kolumny, prawdziwe wiary jaśniejące Kościoła upiększenie, najświętsze owieczki Chrystusowe, dobrowolnie zabite, męczennicy niech zostaną pochwaleni.

Teotokion: Ciebie zdobyłem jako opiekunkę najświętszą w pokusach, Ciebie po Bogu mam orędowniczką zawsze czuwającą, niechże Ciebie odnajdę, Przeczysta, wybawiającą mnie w dniu Sądu z wszelkiego osądzenia.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Darami różnorodnymi anielskiego zastępu jako przywódcy okazani arcystratedzy upiększani, Chrystusowe Kościoły zdecydowanie brońcie orędownictwem waszym (dwa razy).

Orężem łaskawości, wiernych wypełnienie, prawosławia cnotami teraz ukoronowani od pokus jako błogosławieni przez Boga orędujcie Boże zbawienie, Boży arcystratedzy.

Teotokion: Byłaś cieniem Bożego życia niezniszczalnego, jedyna od wieków okazałaś się Matką czystą, przeto opiewana przez wszystkich mnie pozostającego w cieniu śmierci skieruj teraz ku życiu modlitwami Twoimi.

Pieśń 4

Hirmos: Prorok w Bogu ujrział, że z góry ocienionej, z jedynej Bogurodzicy chcesz się wcielić, Słowo, i z bojaźnią sławił Moc Twoją.

Wielki jest wysiłek duszy rozłączającej się z ciałem, przerażenie straszne, Sędzia siedzi i sędzi grzesznych ludzi, biada mi, cóż uczynię, osądzony?

Mając serce napelnione skalaniem i grzechów brzemieniem nie do udźwignięcia, do zmiłowań Twoich przypadam, Władco: Nie odrzucaj mnie, lecz ulituj się nade mną, błagam.

Męczennikom: Czcigodną okazała się wasza śmierć przed Bogiem, mężni

cierpiętnicy, bowiem nie wyrzekliście się Go, atakowani przez bóle i rany.

Męczennikom: Zraniony został wróg raną męczenników, upadła jego harda pycha i wielbiony jest Bóg, który ich koronuje, wysławiany w Bożych pieśniach.

Teotokion: Ciebie, czcigodne mieszkanie Władcy, Bogurodzico, błagam z wiarą: Oczyść mnie z wszelkiego skalania i okaż domem wszystko sprawującego Bożego Ducha.

Inny kanon.

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o tajemnicy Twojej Opatrzności, poznałem czyny Twoje i wysławiałem Twoje Bóstwo.

Dwójco archaniołów przewodnicząca teraz zgromadzeniu, przybiegających pod waszą opiekę wybawcie z wszelkich trosk (dwa razy).

Patrzycie na Światłość Bożą i łaskawości Boże, arcystratedzy wszechsławni, teraz owczarnię waszą oświecajcie.

Teotokion: Święcie sławią Ciebie bezcielesnych Boże zastępy, Matko Boża nieskalana, bowiem zrodziłaś ich Stwórcę.

Pieśń 5

Hirmos: Oświeć nas przykazaniami Twoimi i prawicą Twoją wzniesioną wysoko Twój pokój nam daj, Przyjacielu człowieka.

Złymi zwyczajami zasmuciłem Ciebie, Panie, czyniłem rzeczy niegodne, lecz ulituj się nade mną nawracającym się i zbaw mnie.

Mając zamiar od złych, niegodny nie czuję zła jego, rozwiąż moje wahania, Jezu, i zbaw mnie.

Męczennikom: Dawca Światłości położył was, Boży męczennicy, jako kamienie jaśniejące poznaniem Boga i rozpędzające oszustwo ciemności.

Męczennikom: Złym prawom przeciwstawiliście prawa Boża i Boga głosiliście, dla Niego gorliwie podjęliście śmierć.

Teotokion: Umartw ciała mego poruszenia, Przczysta, która zrodzeniem Twoim, Dziewico, uśmierciłaś żyjący grzech Praojca.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Stojący wokół Boga arcystratedzy i stamtąd płynącymi zorzami oświeceni, owczarnię waszą zachowajcie (dwa razy).

Jako orędownicy zbawienia wszystkich módlcie się do Władcy i Boga naszego, aby darował nam wybawienie.

Teotokion: Mirrą tajemną nazywamy Ciebie, Najczystsza, która zrodziłaś Boga w ciele i toczysz wonne dary.

Pieśń 6

Hirmos: Jonasza w wielorybie jednego umieściłeś, Panie, mnie zaś związanego sieciami wrażliwością jak jego wybaw ze zniszczenia.

Słoneczną światłość pokuty rozpal mi, Chryste Dawco Światłości, tkwiącemu w ciemności grzechów, abym opiewał Twoją łaskawość.

Zawsze drzę przed Twoim budzącym bojaźń Sądem, ale nie odstępuję od zła,

pracuję dla złych nawyków, popraw mnie, Chryste, abym opiewał łaskawość Twoją.

Męczennikom: Chóry świętych męczenników ucierpiały i zwyciężyły pułki biesów, połączyły się z radością z chórami aniołów, ich modlitwami, Panie, zbaw dusze nasze.

Męczennikom: Mocą Twoją silnymi okazałeś męczenników Twoich, Panie, i zrzuciłeś całą moc odwiecznego wroga, ich modlitwami, Panie, zbaw dusze nasze.

Teotokion: Abym słowami dziękczynnymi zawsze słaawił Ciebie, Nieskalana, rozpędź ciemność mojej duszy i światłością pokuty rozwiąż moje mroczne grzechy.

Inny kanon.

Hirmos: Modlitwę wyleję przed Panem i Jemu opowiem smutki moje, albowiem pełna jest zła dusza moja i życie moje przybliżyło się do otchłani, przeto modłę się jak Jonasz: Wyprowadź mnie, Boże, ze zniszczenia.

Staliście się godni stać teraz niezachwianie przed budzącym bojaźń tronem, widzący Boga, i Światłością Świętej Trójcy sycicie się, módlcie się, archaniołowie, o wybawienie z pokus i żądź tych, którzy do was przybiegają (dwa razy).

Módlcie się za opiewających was w pieśniach, archaniołowie widzący Boga, wielce sławni Gabrielu i Michale, abyśmy otrzymali pielgrzymowanie Pańskie i stali się godnymi wiecznej radości i Światłości Bożej.

Teotokion: Uduchowioną arkę Władcy, która jasnymi promieniami dziewictwa świetlicie jak krynica jaśniejąca pośród ciemnych krzewów, Ciebie, przeczystą i łaskawą Bogurodnicę, sławimy.

Pieśń 7

Hirmos: Dzieci żydowskie w Babilonie niegdyś wiarą w Tróję płomień w piecu zdeptały, śpiewając: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Westchnienie daj mi, Chryste, jak niegdyś celnikowi, i jak nierządniczy pozwól łzami obmyć gnijące rany moje i ulituj się nad wołającym: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Wpadłego między zbójców gubiących dusze, Zbawco, i zranionego okropnie ulecz olejem szczerzej pokuty i rozrzewnij, abym śpiewał Tobie: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Męczennikom: Umarliście dla świata i martwymi będąc życiodajnego Chrystusa w żaden sposób nie odrzuciliście, mężni cierpiętnicy, cierpiący i śpiewający: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Męczennikom: Jedną naturę Trójcy w Trzech Hipostazach wyznając, mądrzy, wielobóstwa oszustwo bożków zniszczyliście, cierpiętnicy, śpiewając: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Teotokion: Boże Słowo Bóg w łonie Twoim zamieszkał, Dziewico Matko czysta, okazując Ciebie wspomóżycielką wszystkich cierpiących, śpiewających Tobie: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Rozliczną łaskę dał wam, arcystratedzy Boży, łaskawca wszystkich, którego Kościół zbawiajcie, teraz śpiewający: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś (dwa razy).

Umacniani mocą Wszechmocnego wszystkie krańce ziemi jasno oświeciliście i zbawiacie wszystkich z wiarą śpiewających: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Teotokion: Zbawcza przystani, Bogurodzico Dziewico, Ciebie teraz mając unikamy życiowych kłopotów i buntów, wołając do Syna Twego: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Pieśń 8

Hirmos: Na górze świętej wysławieniem w krzewie ognistym Mojżeszowi tajemnicę Dziewicy objawiającemu, Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Rozkosze cielesne odciągnęły mnie od Ciebie i szaleńczo oddaliłem się, Słowo, upodobiłem się do wszystkich zwierząt, nie odrzucaj mnie, Zbawco, lecz przed końcem nawróciwszy zbaw mnie.

Wcale nie przestaję grzeszyć, żadnego nawrócenia nie czynię lecz wołam, nieszczęsny: Zgrzeszyłem przed Tobą, Panie, nieczułą duszę moją pociesz, Szczodry.

Męczennikom: Mężni cierpiętnicy Pańscy strumieniami krwi zostaliście ochrzczeni, żadnym skalaniem nie zbrukaliście się i ukoronowani radujecie się nieustannie z aniołami.

Męczennikom: Żyliście nadzieją przyszłości, męczennicy pobożności, mąk okropność mężnie przecierpieliście i po śmierci nieustannie stoicie przed tronem Władcy.

Teotokion: Jesteś umocnieniem stojących i podniesieniem upadłych, Dziewico, przeto podnieś mnie upadłego, abym słał Ciebie błogosławioną i otoczoną radością.

Inny kanon.

Hirmos: Króla niebios, któremu śpiewają wszystkie wojska anielskie, chwalcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Zwierzchników aniołów i śpiewaków niewypowiedzianej oraz nieopisanej Chwały Twojej, przyjmij teraz modlących się do Ciebie, Chryste, na wieki (dwa razy).

Jedyny dobry Chryste, za nami modlące się teraz zastępy anielskie przyjmij, Ciebie opiewające na wieki.

Teotokion: Najjaśniejszymi Twoimi promieniami, Matko Boża, oświecasz z wiarą śpiewających Tobie i Ciebie wysławiających na wszystkie wieki.

Także śpiewamy **Pieśń Bogurodzicy:** Uwielbia dusza moja Pana, **ze stichosem:** Czcigodniejszą od cherubinów.

Pieśń 9

Hirmos: Każda wieść lęka się niewypowiedzianego Bożego uniżenia, albowiem Najwyższy dobrowolnie zstąpił aż do ciała i z dziewiczego łona stał się człowiekiem, przeto przeczystą

Bogurodzicę wierni uwielbiamy.

Jak dawno temu nierządnicę z płaczem przypadającą do Ciebie oczyściłeś, Zbawco, i jak usprawiedliwiłeś celnika, Słowo, który tylko westchnął, jak przyjąłeś Manassesę i jak ulitowałeś się nad pokutującym Dawidem, tak i mnie przyjmij i zbaw mnie, Przyjacielu człowieka.

Westchnij i zapłacz, duszo, odejdz od dawnych twoich grzechów i przypadnij do znajomego twoje tajemnice, gorąco wołając: Zgrzeszyłem przed Tobą, Panie, ulituj się nade mną, który masz łono szczodroblivości, wielce miłosierny.

Męczennikom: Męczennicy cierpliwie ucierpieli na ziemi i otrzymali niezachwiane dziedzictwo królestwa, stali się uczestnikami słodczy raj, ich modlitwami, Chryste Boże, uczynź nas godnymi Chwały Twojej.

Męczennikom: Okazaliście się gwiazdami oświecającymi Wschód niezachodzący i noc bezbożnictwa rozpedziliście, mądrzy, wszystkich oświeciliście świętymi promieniami, wielbiących was w świetliste wasze święto, cierpiętnicy.

Teotokion: Oświeć, Władczyni, Bramo Światłości, oczy mego serca, błagam, które omroczyła głęboka ciemność grzechu i ześlij mi zorze pokuty, wyzwając mnie Twoim orędownictwem z wiecznego ognia.

Inny kanon:

Hirmos: Zaprawdę wyznajemy Ciebie jako Bogurodzicę, przez Ciebie zbawieni, Dziewico czysta, z bezcielesnymi chórami Ciebie uwielbiając.

Teraz okaż Twój Kościół naśladowującym cnotami chóry bezcielesnych, otaczając aniołami owczarnię Twoją, Chryste (dwa razy).

Aniołowie orędownicy módlcie się, aby Bóg darował duszom zbawienie, przybiegającym pod waszą opiekę, chwalebni.

Teotokion: Jako poranek dla będących w ciemnościach i błądzącym, na rękę trzymasz, Dziewico, Słońce Sprawiedliwości, zajaśniałego Chrystusa.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Następnie ektenia, fotagogikon i zwykłe psalmy.

Na stichownie stichery pokutne, ton 8:

Gdy pomyślę o mnóstwie uczynionego przeze mnie zła i wyobrażę sobie owo budzące bojaźń badanie, drzeniem ogarnięty przybiegam do Ciebie Boga, Przyjaciela człowieka, przeto nie odrzucaj mnie, błagam Ciebie, jedynego bezgrzesznego: Daj przed końcem rozrzewnienie pokornej duszy mojej i zbaw mnie.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Łzy daj mi, Boże, jak niegdyś niewieście grzesznicy i pozwól mi obmyć nogi Twoje, które uwolniły mnie z drogi oszustwa i pozwoliły przynosić Tobie jako wonną mirrę czyste życie, spędzane w pokucie, abym i ja usłyszał upragniony Twój głos: Wiara twoja zbawi ciebie, idź w pokoju.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali

w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Jak was nazwiemy, święci? Czy cherubinami? Albowiem w was spoczął Chrystus. Czy serafinami? Albowiem nieustannie sławiliście Go. Czy aniołami? Ciało bowiem wyrzekliście się. Czy potęgami? Czyniecie bowiem cuda. Liczne są wasze imiona i wielkie dary, módlcie się o zbawienie dusz naszych.

Chwała, i teraz. Teotokion: Niebieskie zastępy śpiewają Tobie, otoczona radością Matko Dziewico, i my wysławiamy niezgłębione Twoje zrodzenie, Bogurodzico, módl się o zbawienie dusz naszych.

Także: **Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia, pierwsza godzina i rozesłanie.**

W poniedziałek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 8:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Wspomnij nas, Chryste Zbawco świata, jak łotra wspomniałeś na drzewie, i uczyni wszystkich godnymi niebieskiego królestwa Twego, jedyny Szczęśliwy.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Ulecz, Chryste, żądze duszy mojej, jedyny Lekarzu dusz i ciała, obmyj mnie strumieniami rozrzewnienia, całego oczyść jako Łaskawy.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy złorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Tron Trójcy Świętej pobożnie otaczają trony, cherubini, księstwa, władze i pozostałe zastępy bezcielesnych, święcie śpiewając.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Rozpalając się zarzewiem miłości Chrystusowej niespaleni pozostali pośród ognia cierpiętnicy i spalili ciernie zła łaską Bożą.

Chwała. Triadikon: O Trójco Najświętsza, jedności zasado! Wybaw sługi Twoje z ognia niegasnącymi modlitwami bożych bezcielesnych Twoich mocy i uczyni godnymi królestwa Twego.

I teraz. Teotokion: Jako rulon przewidział Ciebie niegdyś Izajasz, Łaski Pełna, na którym palcem Ojca napisano Słowo niewypowiedziane, w księgach życia nas zapisujące.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W PONIEDZIAŁEK WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery pokutne, ton 8:**

Prosomion: O przesławny cud!

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Nie zdobyłem rozrzewnienia ani źródła łez, ani gorącego wyznania, ani płaczu obmywającego, ani pokory serca, ani nie pozazdrościłem celnikowi, ani nierządniczy, ani synowi marnotrawnemu, jakże więc znajdę moich licznych grzechów odpuszczenie, lecz wszelkimi sposobami zbaw mnie, Chryste.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza

moja ma nadzieję w Panu.

Sam siebie uczyniłem obcym dla wszelkiego przykazania Bożego, o żadną cnotę nie troszczyłem się i szaleńczo spędziłem w lenistwie całe życie moje, w nierządzie wszystkie czyny moje popełniłem, nieprzystojne i nieprawe, przeto Chryste ulituj się jako łaskawy i zbaw mnie bez powodu.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Nie oskarżaj mnie w gniewie Twoim, dzieła łaskowości rąk Twoich, oderwanego od Ciebie przez brak rozumu, który ze względu na mnie zechciałeś stać się człowiekiem z niewypowiedzianej otchłani łaskowości, Przyjacielu człowieka, dla modlitw zawsze Dziewicy, Matki Twojej, Słowo, uczynź mnie godnym Bożego nawrócenia jako Bóg.

Inne stichery ku czci świętego i wielkiego Jan Poprzednika. Ton i prosomion ten sam.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Błogosławiony Janie Poprzedniku, pokorną moją duszą zawsze kieruj w miłości ku Panu, świętym orędownictwem Twoim wygaś ogień moich rozkoszy, doprowadzając mnie do pełnienia Bożych przykazań i zaiste oczyszczając uczucia mego serca, abym sławił Ciebie.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Owocu niepłodnej i ogrodzie czystości Władcy, ludzi upiększenie, Poprzedniku Janie chwalebny, Boży stróżu pokornej mojej duszy, Twoimi modlitwami i pomocą okaż pobłażliwość wybawiając z podstępów węża oraz jego napaści i lżenia.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Cały jesteś słodyczą i słodczy Bożej pełen, zawsze sławny, i weselisz wszystkich z wiarą przychodzących do Ciebie, dając rozkosz uczuciom duchowym i cielesnym, zawsze wyzwalając nas ze słabości i trosk, ataków zła i żądź zgubnych dla duszy.

Chwała, i teraz. Teotokion: Z wiarą przybiegam pod opiekę Twoją, Bogurodzico czysta, wybaw mnie z pokus, z nieszczęść, z żądź bożków, ze złości biesów, albowiem masz otchłan miłosierdzia i jesteś orędowniczką zbawienia, Władczyni, która zrodziłaś miłosiernego Boga, jedynego szczodrobliwego i wielce łaskawego.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia, następnie: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery pokutne, ton 8:

Tobie, Króla i Władcę, aniołowie nieustannie śpiewają, a ja przypadam do Ciebie i jak celnik wołam: Boże, oczyść mnie i zmiłuj się nade mną.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Nieśmiertelną będąc nie okrywaj się falami życiowymi, duszo moja, lecz przybiegnij, wołając do swego Łaskawcy: Boże, oczyść mnie i zbaw.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy

nasytzeni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzdargą pyszałków.

Męczennikom: Męczennicy Pańscy, módlcie się do Boga naszego i wyproście dla dusz naszych mnóstwo zlitowań oraz oczyszczenie licznych grzechów, błagamy was.

Chwała, i teraz. Teotokion: Raduj się, chwało świata. Raduj się, świątynio Pańska. Raduj się, góro ocieniona. Raduj się, ucieczko wszystkich. Raduj się, złoty świeczniku. Raduj się, czcigodna chwało prawosławnych. Raduj się, Mario, Matko Chrystusa Boga. Raduj się, raju. raduj się, Boży tronie. Raduj się, namiocie. Raduj się, złote naczynie. Raduj się, nadziejo wszystkich.

Także: **Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W PONIEDZIAŁEK NA POWIECZERZU, Kanon modlitewny do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 8.

Pieśń 1

Hirmos: Wodę przeszedł jak suchy łąd i egipskiego zła uniknął, przeto Izraelita wołał: Wybawicielowi i Bogu naszemu śpiewajmy.

Stichos: Najświętsza Bogurodzico, wybaw nas!

Wszyscy znamy Ciebie, Bogurodzico, jako modlitewne źródło wód, toczące strumienie duszom i ciałom wiernych, przeto Ciebie nieustannie sławimy.

W nadprzyrodzony sposób Boże Słowo zrodziłaś, Dziewico, i naturę wybawiłaś ze zniszczenia, przeto wyzwól mnie z bezsensownych i nienaturalnych żądz.

Chwała. Pastwiska żądz cielesnych teraz atakują mnie i okropnie zasmucają, nawiedz szybko służę Twego, Dziewico, i wybaw mnie ze znieważających mnie.

I teraz. Na ręce Twojej opisany okazał się trzymający całe stworzenie, Czysta, noszący i zbawiający, który odnowi rodzaj ludzki.

Pieśń 3

Hirmos: Ty jesteś umocnieniem przybiegających do Ciebie, Panie, Ty jesteś światłością omroczonych i Tobie śpiewa duch mój.

Uśpij wzburzenie okropnej słabości, ogarniającej mnie teraz, przeczysta Władczyni, wyzwól z grzechów i żądz.

Niewypowiedziana jest otchłań zlitowań Twoich, Przeczysta, którymi i mnie wybaw z grzechów oraz słabości.

Chwała. Pospiesz i nawiedz mnie słabego, Przeczysta, wybaw z ciężkiej choroby i wszelkiej troski.

I teraz. Powiększ miłosierdzie i wspomnienie, Przeczysta, Twoich modlitw za nami i wybaw mnie z pokus oraz trosk.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o tajemnicy Twojej Opatrzności, poznałem czyny Twoje i wysławilem Twoje Bóstwo.

Okaż zawsze oczyszczenie memu sercu, Przeczysta, świętych wspomnienia i grzechów oczyszczenia.

Zbawienie daj mi duszy i ciała, Nieskalana, chorującemu daj uzdrowienie i wybawienie z okropieństw.

Chwała. Zniszcz podstępny złych biesów, Przeczysta, bunt żądz i daj nam słabym moc.

I teraz. Z łona Twego, Przeczysta, zajaśniało Słońce Sprawiedliwości i świat oświeciło, Jego Bożym promieniami i mnie oświeć.

Pieśń 5

Hirmos: Całego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie, nieszczęsnego, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.

Twoim zrodzeniem rozwiązane zostały więzy śmierci i zniszczona władza zniszczenia, najświętsza Dziewico opiewana przez wszystkich, przeto szybko rozwiąż więzy moich grzechów i ciężkiego smutku.

Wybaw mnie, Władczyni, ze złości biesów i nieprawości ludzi, szybko ulecz duchowe i cielesne słabości, która jedyna zrodziłaś Lekarza wszelkiego ciała i dusz, Zbawcę i Pana.

Chwała. Modłę się do Ciebie, Przeczysta, abyś jako kleszcze Bożego węgla spaliła wszelką namiętą żądzę sługi Twego i nieznośną okropną oraz wysuszyła potoki smutków.

I teraz. Jako wybawienie wszystkim dał Ciebie Syn Twój, najczystsza Władczyni, wierzącym w Niego i głoszącym Boga wcielonego w Ciebie, przeto wybaw mnie z rozlicznych nieszczęść i trosk.

Pieśń 6

Hirmos: Oczyszczyć mnie, Zbawco, wielkie są bowiem nieprawości moje i wyprowadź z głębi zła, błagam, do Ciebie bowiem zawołałem i usłyszałeś mnie, Boże zbawienia mego.

Wejrzyj na mnie miłosiernym Twoim okiem, Władczyni, i z okropnych słabości szybko wybaw, z wszelkiego zła czyhającego na mnie, z sieci i upadków.

Wybaw mnie, przeczysta Władczyni, Twoimi modlitwami z szaleńczego zwyczaju żądz, z zawiści, wszelkiego zła i życiowych kłopotów.

Chwała. Bóg, który nas stworzył, w Tobie stał się człowiekiem, Dziewico, wybawiając naturę ludzką ze zniszczenia i mnie wybaw z atakujących mnie pokus, Czysta, Twoimi modlitwami.

I teraz. Okazałaś się przeczystą świątynią Boga nieogarnionego, przeczysta Władczyni, i mnie okaż świątynią Jego łaski, Twoimi modlitwami, i zachowaj nienaruszonego.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 8:

Jako Dziewicę i jedyną wśród niewiast, która bez nasienia zrodziła Boga w ciele, wszystkie pokolenia ludzi błogosławimy Ciebie, ogień Bóstwa zamieszkał bowiem w Tobie oraz Stwórcę i Pana jako niemowlę karmisz, przeto anielski i ludzki ród godnie sławimy najświętsze zrodzenie Twoje i zgodnie wołamy do Ciebie: Módl się do Chrystusa Boga, aby odpuszczenie grzechów dał godnie

śpiewającym Chwale Twojej.

Pieśń 7

Hirmos: Dzieci żydowskie w Babilonie niegdyś wiarą w Trójcę płomień w piecu zdeptały, śpiewając: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Ciężkie choroby znalazłem jako odpłatę i ogarnęły mnie liczne słabości, przeto błagam Ciebie, Bogurodzico, pomóż mi i daj szybko zdrowie Twoimi modlitwami.

Błogosławiona Dziewico, ucieczko wszystkich zatroskanych wiernych, z wszelkich pokus, smutków i zła zazdroszczących mi wyrwij mnie, a także wybaw z grzechów i rozlicznych słabości.

Chwała. Ze złota wykute naczynie, z którego wypłynęła mirra życiodajna dla wiernych, zabierz słabości duszy i ciała mego oraz skalenie grzechami, wspomóżeniem Twoim, czysta Bogurodzico.

I teraz. Nieustannie sławiąc niewypowiedziane zrodzonego przez Ciebie, Matko Boża, Słowo współniemające początku z Ojcem i Duchem, w chwaleniu śpiewamy: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Pieśń 8

Hirmos: Siedmiokroć rozpalil piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Wspaniałość różnorodnych cudów Twoich wszyscy głosimy, Władco, z wiarą przybiegając do Twego wspomóżenia, lecz teraz mnie z okropnej słabości oraz chorób duchowych i cielesnych wybaw, okaż zdrowym, abym słauił Syna Twego Chrystusa na wieki.

Na próżno wieją wiatry zazdrosnych i rzeki zła bardzo zbliżają się do mojej duchowej świątyni, Dziewico czysta, lecz jak szaleńczo wzburzone morze rozbij wszystkie smutne dążenia, daj mi Twoimi modlitwami pokój na wszystkie wieki.

Chwała. Bóg, który stworzył zniszczalne ciało człowieka i także dał mu duszę nieśmiertelną, w Tobie staje się człowiekiem, Dziewico, i na nowo odnawia człowieka, uczyn Go dla mnie łaskawym i okaż miłosiernym modlitwami Twoimi, daj moc wszystkim zatroskanym i szybkie wybawienie.

I teraz. Zawsze słauiących Ciebie oświecasz Światłością, Przepczysta, z Twego łona zajaśniała bowiem Światłość Niezachodząca, z lęków nocnych oraz ciemnego i biesowskiego lżenia wybawiająca służy Twoje, z których wyrwij także mnie i wybaw modlitwami Twoimi z ogarniającego mnie zła.

Pieśń 9

Hirmos: Zaprawdę wyznajemy Ciebie jako Bogurodzicę, przez Ciebie zbawieni, Dziewico czysta, z bezcielesnymi chórami Ciebie uwielbiając.

Podnieś róg Kościoła, Przepczysta, wiernym daj moc i umocnij.

Zrzuć pełnych pychy i zwycięż pułki obcych plemion, pragnących wojny, Dziewico czysta, Twoje służy zachowaj od niech nienaruszone.

Chwała. Jedyna obrończyni chrześcijan prawosławnych, Ciebie słauiących,

modlitwami Twoimi szybko zawstydz otaczające nas dzieci Hagar.

I teraz. Naucz chóry wiernych, Dziewico, umocniwszy przeciwko wrogom niewidzialnym i widzialnym, i wybaw z wszelkiej troski.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i trisagion. Po: Ojcie nasz, troparion, ciąg dalszy i rozesłanie.**

WE WTOREK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie pokutne, ton 8:

Okiem łaskawym spójr na moją pokorę, Panie, bowiem wkrótce życie moje skończy się, czyny nie dają mi zbawienia, przeto modlę się: Okiem łaskawym spójr na moją pokorę, Panie, i zbaw mnie.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Pomyśl o Sędzim, o duszo, o godzinie dnia budzącego bojaźń, bowiem Sąd bez miłosierdzia czeka tych, którzy nie czynili miłosierdzia, przeto przed końcem zawołaj: Oszczędź mnie, Zbawco, jedyny bowiem jesteś bezgrzeszny.

Chwała, i teraz. Teotokion: Niezmienne umocnienie wiary i czcigodny dar dusz naszych, Bogurodnicę w pieśniach uwielbiamy, wierni: Raduj się, która opokę życia w łonie Twoim zmieściłaś. Raduj się, nadziejo krańców ziemi, wspomóżenie zatroskanych. Raduj się, Oblubienico dziewicza.

Po drugiej recytacji Psalterza kazyzma poetycka, ton 8:

Jak nierządnicą przypadam do Ciebie, abym otrzymał przebaczenie i zamiast mirry łyż z serca przynoszę Ciebie, abyś zlitował się nade mną jak nad nią, Zbawco, i dał mi oczyszczenie grzechów, jak ona wołam do Ciebie: Wybaw mnie z bagna czynów moich.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Życie moje kończy się, lata przemijają i budzący bojaźń Twój Trybunał jest przygotowywany dla mnie, Zbawco, Sąd mnie czeka, grożąc mi ognistą męką, płomieniem niegasnącym, daj mi potoki łez i wygaś jego moc.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Okazaliście się gwiazdami duchowymi, święci męczennicy, bowiem przez wiarę zniszczyliście mgłę oszustwa, duchowe wasze lampy oświeciliście i z Oblubieńcem wchodzicie w chwale do niebieskiego pałacu, a teraz prosimy was, abyście modlili się o zbawienie dusz naszych.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przczysta Dziewico, Matko Chrystusa, ulecz okropne żądze duszy mojej, błagam, i daj przebaczenie moich grzechów, które szaleńczo nagromadziłem, duszę moją skalałem i ciało zbrukałem, nieszczęsny, biada mi! Cóż uczynię w owej godzinie, gdy aniołowie duszę moją rozłączą z biednym moim ciałem? Wtedy bądź mi pomocnicą i orędowniczką, Ty bowiem jesteś moją nadzieją, służy Twego.

Po trzeciej recytacji Psalterza kazyzmy, ton 8:

Prosomion: Nakazane tajemnie.

Gdy o strasznym, budzącym bojaźń i nieuniknionym Sądzie Twoim pomyślę, Władco Chryste, o dniu i godzinie, drzę jak złodziej. Mam czyny wstydlive i czyny okropne, które sam gorliwie czyniłem, przeto z bojaźnią przypadam do Ciebie i wołam boleściwie: Modlitwami Poprzednika Twego, wielce miłosierny, zbaw mnie.

Duszo moja, lekceważąco spędzając życie powstań kiedyś, spójrz na pokutę, zapłac z gorzko z głębi serca, abyś tam nie zapłakała bez korzyści. Zadrzyj, myśląc o powtórny przyjsciu Władcy i przed Sądem sama siebie osądź, a unikniesz owego sprawiedliwego Sądu.

Chwała, i teraz. Teotokion: Modlitwami bezcielesnych Twoich aniołów, Poprzednika Twego, uczniów, proroków, męczenników, wszystkich świętych i Bogurodzicy nieznającej męża, łaskawej Matki Twojej, bądź ubłagany, pozwól nam chodzić w Twojej Światłości i otrzymać Twoje królestwo z miłosierdzia zmiłowań Twoich.

Kanon pokutny do Pana naszego Jezusa Chrystusa i świętych Jego męczenników.

Poemat kir Józefa. Ton 8:

Pieśń 1

Hirmos: Bogu kruszącemu wrogów prawicą swoją i przeprowadzającemu Izraela przez Czerwone Morze, śpiewajmy Jemu jako Wybawicielowi naszemu, albowiem wysłał się.

Napełnij serce moje rozrzewnieniem, Chryste, abym przez pokutę wszedł do przybytków Twoich, w wyznaniu win pomodłę się do Ciebie, uwalniającego mnie od win.

Rozwiąż mnie z więzów niezliczonych moich grzechów, Słowo, abym szedł w pokucie prawą ścieżką Twoją, kierującą mnie do Bożego spokoju wiecznego piękna.

Męczennikom: Zabrana na wysokość wielka wspaniałość męczenników Twoich, Chryste, chwalebnie bowiem ucierpieli i zostali wielkimi Twoimi łaskami wywyższeni.

Męczennikom: Przez krople krwi świętych cierpiętników ustało przynoszenie krwi wrogowi w chramach i ziemia uświęcona została łaską Ducha.

Teotokion: Pokaż mi drogę pokuty, Dziewico, i zawróć mnie ze ścieżki prowadzącej do grzechu, abym śpiewał Tobie, opiewanej przez wszystkich Bożej Rodzicielce.

Inny kanon do świętego i wielkiego Jana Poprzednika. Ton 8:

Hirmos: Śpiewajmy Chrystusowi, który do morza strząsnął prześladowcę faraona i Izraela ku suchemu lądowi skierował, albowiem wysłał się na wieki.

Poprzedniku i głosicielu pokuty, módl się do Zbawcy i Pana, abym pokutował z całej duszy, oświeć mój rozum i serce, w miłości czczącego Ciebie.

Jako najpiękniejsza owieczka pustynna, Poprzedniku, męczenniku Chrystusowy, mnie będącego w pustyni żądz skieruj ku życiu pokuty, Bożą Twoją modlitwą.

Wyzwól mnie szybko z dręczącego mnie grzechu, orędownictwem Twoim, mądry Poprzedniku, modłę się, i zniszcz nadciągającą przeciwko mnie biesowską burzę.

Teotokion: Wybaw mnie, Matko Prawdy, okropnie atakowanego burzą żądź i często tonącego, skieruj mnie, Czysta, ku cichej przystani zbawienia.

Pieśń 3

Hirmos: Umochno się serce moje w Panu, podniesie róg mój w Bogu moim, otworzy usta moje przeciwko wrogom, rozweseli mnie zbawieniem moim.

Obmyj skalania serca mego i uczyń mnie godnym okazania się nieskalanym przed Tobą w dniu budzącym bojaźń, Chryste mój, jako najłaskawszy.

Oszustwem mógł mnie uśmiercić odstępcą i oświeceniem grzechu, lecz sam mnie, Chryste, ulecz życiodajnym zieleń pokuty.

Męczennikom: Stańmy mężnie – wołali cierpiętnicy jeden do drugiego – niech nikt nie wyrzeknie się Władcy, który z pomocą stoi przy nas i cierpiącym męstwo daje.

Męczennikom: Drogocenne kamienie Kościoła, Boże kolumny pobożności, zwycięzcy oszustwa, wszyscy wierni w pieśniach uczcijmy męczenników Pańskich.

Teotokion: Bogurodzico, powstanie upadłych, mnie upadłego podnieś z jamy mego zła i umocnij, Władczyni, na opoce przykazań Twoich.

Inny kanon.

Hirmos: Umocnij nasz rozum i serce, który niebiosą słowem umocniłeś, aby śpiewać i sławić Ciebie na zbawienie dusz naszych.

Zroś mnie kroplami pokuty, który w rzece ochrzciłeś otchłań łaskowości, Pana wszystkich, Poprzedniku, męczenniku godny chwały.

Fale życie zawsze chwieją moim umysłem, przybiegam pod opiekę Twoją, Poprzedniku Zbawcy, pospiesz pomóc mi, słudze Twemu.

W nocnych modlitwach przyzywam Ciebie, dzienny świeczniku światła, błogosławiony Poprzedniku, oświeć uczucia mego serca.

Teotokion: Raduj się w nas święta Bogurodzico. Raduj się, która radość zrodziłaś światu. Raduj się, naczynie, z którego manna niebieska dana jest wszystkim wiernym.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem, Panie, wieść od Ciebie i uląłem się, albowiem z niewypowiedzianej rady będąc Bogiem zawsze będącym z Dziewicy przyszedłeś wcielony, chwała uniżeniu Twemu, Chryste, chwała Mocy Twojej.

Moje nieujawnione i ukryte czyny sam znasz, Panie, wiele bowiem grzeszyłem przed Tobą, licznymi Twoimi zmiłowaniem ulituj się jako Miłosierny, Słowo Boże, i daj mi oczyszczający czas pokuty.

Męczennikom: Męczennicy zatapiani falami cierpień, kierowani przez Chrystusa zostali przywiedzeni do przystani niebieskiego królestwa i przez Niego zaiste przyozdobieni koronami zwycięstwa.

Męczennikom: Odnowiwszy pobożnością ziemię serc, męczennicy, zasialiście w niej nasiona wyznania i dzięki łasce męki przynieśliście jako stokrotny piękny kłós.

Teotokion: Władczyni opiewana przez wszystkich, donośnie śpiewającego Tobie napełnij wszelką radością moją myśl, dając mi płacz serdeczny, pokutę za winy i zamysł zbawienia.

Inny kanon.

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o tajemnicy Twojej Opatrzności, poznałem czyny Twoje i wysławilem Twoje Bóstwo.

Nad sobą samym płaczę, zawsze mając życie bez poprawy, wybaw i ulituj się nade mną, Poprzedniku, ginącym przez grzechy.

W modlitwach i błaganiach niech znajdę w Tobie pomocnika, błogosławiony, duszę moją umacniającego i myśli moje oświecającego.

Zatapianego burzą grzechów i nieszczęsnego skieruj mnie, Chrzcicielu Chrystusa, do przystani poznania Boga.

Teotokion: Upokorzywszy mnie pełnego pychy, zbaw Przczysta, która zrodziłaś podnoszące upokorzoną naturę.

Pieśń 5

Hirmos: Mrok duszy mojej rozpędź Dawco Światłości, Chryste Boże, który rozpędziłeś pierwotną ciemność otchłani i daj mi światłość przykazań Twoich, Słowo, abym czuwając od poranku słał Ciebie.

Ty, który nierządnicę oczyściłeś i trędowatego Twoim nakazem, Stwórcu wszystkich, oczyść pokorną moją duszę z kalającego grzechu i szatami pięknie błyszczącymi przyodziej, Władco, błagam Ciebie.

Rozwiązując więzy licznych moich grzechów, Chryste Boże, skieruj mnie, abym bez przeszkód chodził po drodze Twojej, a po odejściu z ciała zamieszkał w świętych przybytkach, sławiąc Ciebie.

Męczennikom: Utkawszy sobie z cierpień szatę chwały męczennicy pięknie przyodziani żyją w królestwie niebios w radości, upiększeni pięknymi koronami zwycięstwa.

Męczennikom: Idąc szybko stojących wyprzedzili mądrzy w Bogu męczennicy, będąc bowiem ogarnięci przez rozliczne męki, przestrzeń prawdziwego niebieskiego królestwa osiągnęli radując się.

Teotokion: Święta Bogurodzico, która święte Słowo zrodziłaś w ciele, jedynego spoczywającego we wszystkich świętych, oświeć mój rozum, zawsze tkwiący w złych rzeczach.

Inny kanon.

Hirmos: W nocy niewiedzy niech zajaśnieje dzień poznania Boga w światłości oblicza Twego, Chryste, chwała Twoja w sercach naszych o poranku.

Zbłąkanego w nocy życia uświęć mnie, sławny Poprzedniku, będący świecznikiem Słońca Sprawiedliwości.

Na przyszłym Sądzie, gdy stanę przed Panem, niech znajdę Ciebie

orędownika, Poprzednika, wybawiając mnie ze strasznego osądzenia.

Mnie atakowanego i przez pokusy biesowskie zachwianego, umocnij na opość Bożych pragnień, zawsze opiewany.

Teotokion: Jako przewyższająca wszystkie stworzenia, Matko Boża zawsze Dziewico, okaż mnie ponad wraże sieci.

Pieśń 6

Hirmos: Jak proroka wybawiłeś z głębi otchłani, Chryste Boże, i mnie z grzechów moich wybaw jako Przyjaciel człowieka i kieruj życiem moim.

Pokutującego przyjmij mnie jak niegdyś mieszkańców Niniwy, którzy uwierzyli Bożemu nauczaniu Twego proroka, Chryste, przeto kieruj życiem moim, błagam Ciebie.

Jak celnik wzdycham, jak nierządnicę płaczę, jak Piotr wołam, pogrążony przez liczne grzechy, Chryste: Podaj mi pomocną dłoń i zbaw mnie.

Męczennikom: Jako jaśniejące gwiazdy promieniami cierpień zawsze oświecacie świat ziemski, męczennicy, i rozpędzacie głęboką ciemność oszustwa.

Męczennikom: Błogosławiony kres znalazłszy, najświętsi męczennicy, czcicie zawsze Boga błogosławionego, rozkoszując się Jego Światłością.

Teotokion: Naczynie, które przyjęło mannę niegdyś przedstawiało Ciebie, Bogurodzico, Chrystusa bowiem nosiłaś, który mannę poznania zesłał wszystkim czczącym Go.

Inny kanon.

Hirmos: Szatę podaj mi jasną, który przyodziewasz się światłością jak szatą, wielce miłociwy Chryste, Boże nasz.

Siekierą prawdziwej pokuty oczyść całe serce moje, Janie mądry, uczyniwszy je owocne w cnoty.

Ogarnięty przez wieloryba pokus z głębi serca mego wołam do Ciebie, Poprzedniku: Wyzwól mnie z okropnych cierpień.

Duszo moja, gorąco pokutuj, oto Sąd nadejdzie, przypadnij wołając: Jezusie Boże mój, ze względu na Poprzednika Twego ulituj się nade mną.

Teotokion: Jedyną słowem w ciele Słowo zrodziłaś, Czysta, błagam Ciebie, abyś wybawiła z sieci wrażeń dusze nasze.

Pieśń 7

Hirmos: Przez anioła dzieci z ognia wybawiłeś i huczący piec przemieniłeś na rosę, błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

W nieprawościach zostałem poczęty i zrodzony, zgrzeszyłem bardziej niż inni ludzie, daj mi, Szczodry, czas pokuty usprawiedliwiającej mnie.

Wywyższyłem się szaleńczo jak niegdyś faryzeusz i upadłem okropnym upadkiem, widząc mnie raduje się wróg, Słowo Boże, nie odrzucaj mnie.

Męczennikom: Zgromadzenie czcigodnych męczenników, wojsko niezwyciężone, pułk święty, zapisany został w mieście na niebiosach, na ziemi mężnym będąc.

Męczennikom: Dobrowolnie przez mękę przeszliście, męczennicy, do

Oredownnika nieśmiertelności i toczycie strumienie uzdrowień, ludzkie cierpienia odpędzając.

Teotokion: Bez przyczyny rodzisz wszystkich Przyczynę, który z ogromu łaskowości stał się człowiekiem, przeto zgodnie Ciebie błogosławimy, Czysta.

Inny kanon.

Hirmos: Ty, który na początku ziemię założyłeś i niebiosa słowem umocniłeś, błogosławiony jesteś na wieki, Panie Boże ojców naszych.

Poprzedniku, który przygotowywałeś drogi Pańskie, i moje ścieżki skieruj ku Niemu, abym wołał: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Głoscielu Światłości, oświeć duszę moją oraz wybaw mnie z okropnej ciemności i gehenny płonącej, przybiegającego do Ciebie ze szczerą duszą.

Będąc owocem nieplodnej jako wielce płodny serca mego bezpłodność modlitwami Twoimi przemień w płodność cnót, mądry Chrzcicielu Chrystusa.

Teotokion: Wybrana Owieczko Słowa Bożego, módl się do Boga wcielonego w Ciebie, aby połączył mnie z wybranymi owcami w strasznej godzinie.

Pieśń 8

Hirmos: Ty, który pokrywasz wodami góry swoje i piaskiem wyznaczasz granicę morzu, i wszystko utrzymujesz, Tobie śpiewa słońce, Ciebie sławi księżyc, Tobie przynosi pieśń całe stworzenie jako Stwórcy wszystkiego na wieki.

Ręce skalalaś wszelką niesprawiedliwością, duszo moja, jakże więc wznosisz je do góry, rozmawiając z Bogiem? Nogi uczyniłaś nieplodnymi, chodząc pełnić czyny wstydlive, szybko więc postaraj się chodzić w pokucie po zbawczej drodze.

Nigdy nie wytrwałem w przykazaniach Twoich, Panie, ani przez jeden dzień nie czyniłem woli Twojej, jakimiż oczyma spojrzę na Ciebie wtedy, gdy będziesz sprawował Sąd sprawiedliwy, posyłając grzeszników w ogień gehenny?

Męczennikom: Wygasiliście rozpalone piece wielobóstwa, mądry cierpiętnicy, jak wodę rozlewając obficie waszą niesprawiedliwie przelaną krew, z miłości do Stwórcy, przeto odziedziczyliście potok słodczy.

Męczennikom: Pokonaliście pokorą ziemskie ciało, święci, i mękę jakby w innych ciałach przecierpieliście, odcięcie rąk i nóg, przeto staliście się godni życia doskonałego na wieki.

Teotokion: Wzburzony przez burzę grzechów wołam do Ciebie, Władczyni czysta, Twoim oredownictwem skieruj mnie ku zbawczej pokucie i ku spokojnej przystani, abym zobaczył światłość zbawienia, zawsze omroczone lenistwem.

Inny kanon.

Hirmos: Niemającemu początku Królowi Chwały, przed którym drżą niebieskie moce, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Módl się, Chrzcicielu, do Baranka Bożego, który wziął grzechy świata, a którego wszystkim pokazałeś, aby żądze moje umartwił i zbawił duszę moją.

Odciaż brzemię duszy mojej, zwycięż walczących ze mną, Chrzcicielu Pana, i okaż mnie niezranionym przez ich nieprawości.

Oddaliłeś się Proroku, zamieszkując w nieprzebytej pustyni, przeto błagam

Ciebie, abys żądze duszy mojej szybko uczynił pustynią.

Teotokion: Jesteś łożą, Dziewico, która zrodziła dojrzałe grono, dające mi teraz napój, zabierz pijaństwo złości moich.

Także śpiewamy **Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana.**

Pieśń 9

Hirmos: **Błogosławiony Pan Bóg Izraela, który podniósł róg zbawienia w domu Dawida, dziecka swego, w którym nawiedził nas Wschód z wysoka i skierował nas na drogę pokoju.**

Abym i ja zbawiany dziękczynnie wielbił Ciebie, Chryste, wejrzyj na mnie, który liczne rany przyjąłeś na plecach i ulecz mnie, wylewając na nie wino i olej, poznanie Twojej łaskawości, Zbawco.

Jak dobrego łotra, który wyrzekł słowo, wybawiłeś ze śmierci i ciemności, jak ulitowałeś się nad płaczącą nierządnicą, jak ulitowałeś się nad Piotrem, wielkim uczniem i Dawidem Prorokiem, tak i nade mną zrozpaczonym zmiłuj się.

Męczennikom: Podobni staliście się do cierpień za nas cierpiącego, cierpiętnicy, z Nim razem teraz jesteście wysławieni, przebóstwieni przez wspólnotę z Bogiem i jaśniejący bardziej od zorzy materialnego słońca, oświecający serca wiernych.

Męczennikom: Zajaśniała cnota świętych cierpiętników, każdy gród ich skarbami zaiste wzbogaca się z wiarą, jaśniejąc obficie łaską cudów chwalebnych, których wysławiamy jako gorących orędowników.

Teotokion: Oświecającymi błyskawicami Syna Twego, Nieskalana, który przyszedł z łona Twego, oświeć z wiarą śpiewających i wyrwij orędownictwem Twoim nas z ciemności bez światła oraz wiecznej męki.

Inny kanon.

Hirmos: **Okazane na górze Dawcy Zakonu w ogniu i krzewie zrodzenie zawsze Dziewicy na zbawienie nas wiernych, w pieśniach niemilkących wysławiamy.**

Gdy stanę przed Twoim budzącym bojaźń tronem, Słowo, i będę badany z moich czynów, jakąż znajdę wtedy odpowiedź, nieszczęsny? Ze względu na Twego Chrzciciela, Panie Boże mój, oszczędź mnie wtedy.

Będąc głosem Słowa skieruj słowa moje do Boga, mądry Chrzcicielu, i wybaw mnie ze złości biesów oraz zakusów ludzi, abym godnie wielbił Ciebie.

Nakarm mnie pokarmem nieśmiertelnych Chrystusowych przykazań, napój mnie napojem życia, Chrzcicielu i Proroku, okaż Bogu zbawionym przybiegającego pod Twoją opiekę.

Teotokion: **Władczyni Dziewico czysta i wysławiana, z Poprzednikiem Syna Twego i Króla ubłagaj, aby z wszelkich trosk wybawił z wiarą błogosławiących Ciebie.**

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon, ektenia, fotagogikon i zwykle psalmy.**

Na stichownie stichery pokutne, ton 8:

Gdy pomyślę o mnóstwie uczynionego przeze mnie zła i wyobrażę sobie owo budzące bojaźń badanie, drzeniem ogarnięty przybiegam do Ciebie Boga, Przyjaciela człowieka, przeto nie odrzucaj mnie, błagam Ciebie, jedyne go bezgrzesznego: Daj przed końcem rozrzewnienie pokornej duszy mojej i zbaw

mnie.

Stichos: Nasyć nas o poranku laskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Łzy daj mi, Boże, jak niegdyś niewieście grzesznicy i pozwól mi obmyć nogi Twoje, które uwolniły mnie z drogi oszustwa i pozwoliły przynosić Tobie jako wonną mirrę czyste życie, spędzane w pokucie, abym i ja usłyszał upragniony Twój głos: Wiara twoja zbawi ciebie, idź w pokoju.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Bardzo walczyliście, święci, męki od nieprawych mężnie przecierpiawszy i Chrystusa wyznając przed królami, a po odejściu z życia dalej cuda czynicie w świecie i chorych uleczenie cierpieniami waszymi, święci, módlcie się o zbawienie dusz naszych.

Chwała, i teraz. Teotokion: Opieka Twoja Bogurodzico Dziewico, jest lekarstwem duchowym, przybiegający bowiem do niej wybawiają się ze słabości duchowych.

Także: **Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion i ektenia, pierwsza godzina, zwykle psalmy i rozesłanie.**

We wtorek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 8:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Wspomnij nas, Chryste Zbawco świata, jak łotra wspomniałeś na drzewie, i uczyni wszystkich godnymi niebieskiego królestwa Twego, jedyny Szczęśliwy.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Mając otchłań miłosierdzia, Chryste, wysusz otchłań moich grzechów i łzami rozrzewnienia przemieni moją okamieniałą duszę.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy złorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Dawno temu Chrystusa w wodzie ochrzciłeś, Boży Chrzcicielu, a mnie atakowanego falami żądź skieruj do przystani pokuty modlitwami Twoimi.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Męczennikom: Krwią waszą, święci cierpiętnicy, ugasiliście ogień kultu bożków, zawsze toczycie strumienie uleceń, choroby rozliczne uleczać.

Chwała. Triadikon: Niemający początku Ojciec i Synu, i Boży Duchu, dla modlitw Chrzciciela wieloletnie żądź duszy mojej utul, błagam, i wybaw mnie, sługę Twego.

I teraz. Teotokion: Wybaw mnie modlitwami Twoimi z żądź niegodnych i okropnej męki w otchłani, przeczysta Bogurodzico, pobożnie Ciebie wielbiących.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

WE WTOREK WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery ku czci krzyża, ton 8:**

Prosomion: Męczennicy Pańscy.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Na krzyżu zostałeś przygwożdżony, Chryste, przebito Twoje ręce i nogi, przebito święty Twój bok, toczący mi krople Bożego zbawienia, Najłaskawszy, krew i wodę, abym obmył mój brud i skalenie, chwała Twojej łaskowości, Szczodry.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Męki przecierpiałeś, Władco, aby beznamiętność wszystkim dać, kłaniającym się Twoim cierpieniom i dobrowolnemu zabiciu, włóczni, gwoździom i trzcinie, które z wielką cierpliwością przecierpiałeś, aby i dla mnie orędownać beznamiętność, Panie, ze względu na cierpienia Twoje.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Owieczka nieskalana Baranka widząc dobrowolnie przygwożdżonego do drzewa, płacząc żałośliwie wołała: Biada mi, najukochańsze Dziecię, jakże odpłacił Tobie tłum żydowski pozbawiwszy łaski, chcąc uczynić mnie bezdzietną bez Ciebie, Ukochany.

Także z Menei stichery ku czci świętego. Jeśli nie ma Menei, to inne stichery ku czci Bogurodzicy, ton 8:

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Nie mogę patrzeć, Dziecię, na Ciebie zmarłego na drzewie, wszystkim dającemu męstwo, którzy dawno temu przez przestępstwo owocu zasnęli zgubnym snem, Bożą i zbawczą odwagę dając – mówiła Dziewica płacząc, którą uwielbiamy.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Zgromadzenie nieprawie na krzyżu podniosło Ciebie, Baranka, który wziął grzechy świata i włócznią przebiło Twój bok, wielce cierpliwy, i przygwoździli ręce Twoje i nogi. O, okrucieństwo zła! O, hardości! – wołała Przczysta płacząc rzewnie.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Cóż to za widok, na który teraz patrzę? Ten, który całe stworzenie w dłoni cudownie trzyma, na drzewie jak Baranek niesprawiedliwie wisi, Słowo Boże! Powieszony zostałeś przez sługi niepokorne, cóż to za cierpliwość! Cóż to za łagodność, Szczodry! – mówiła Nieskalana płacząc.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Gdy Ciebie Baranka prowadzonego na zabicie zobaczyła Owieczka i Dziewica, ze łzami szła za Tobą, Słowo, i wołała: Gdzież się spieszysz, Dziecię moje? Idę z Tobą, Najśłodszy, nie mogę bowiem nie patrzeć na Ciebie, Jezusie mój wielce miłosierny.

Także: **Pogodna Światłości. Prokimenon dnia, i: Pozwól, Panie, w wieczór ten.**

Na stichownie stichery ku czci krzyża, ton 8:

Podniesiony zostałeś na krzyżu, Chryste Boże, i zbawiłeś ludzki rodzaj, sławimy cierpienia Twoje.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Przygwożdżony zostałeś na krzyżu, Chryste Boże, i otworzyłeś bramy raju, sławimy Bóstwo Twoje.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasycony. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Męczennicy Twój, Panie, zapomnieli o sprawach życiowych, nie troszczyli się o męki ze względu na przyszłe życie, którego okazaliście się dziedzicami, przeto radując się z aniołami, ich modlitwami daj ludowi Twemu wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosomion: Panie, gdy na Sądzie.

Panie, gdy na Ciebie, Słońce Sprawiedliwości, na drzewie powieszono ujrzało słońce, skryło promienie i księżyc światło swoje zamienił na ciemność, a nieskalana Twoja Matka miała zranione serce.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

WE WTOREK NA POWIECZERZU,

Kanon modlitewny do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 8.

Pieśń 1

Hirmos: Wodę przeszedł jak suchy łąd i egipskiego zła uniknął, przeto Izraelita wołał: Wybawicielowi i Bogu naszemu śpiewajmy.

Stichos: Najświętsza Bogurodzico, wybaw nas.

Ogarnięty licznymi pokusami do Ciebie przybiegam szukając zbawienia, o Matko Słowa i Dziewico! Wybaw mnie z ich ciężaru i okropieństwa.

Niepokoją mnie ataki żądź, wielkim zniechęceniem napełniły duszę moją, Dziewico, obdarz ją ciszą i pokojem Syna i Boga Twego, Nieskalana.

Chwała. Błagam Ciebie, która zrodziłaś Zbawcę i Boga, Dziewico, abys wybawiła mnie z okropieństw, do Ciebie bowiem teraz przybiegam, przedkładając i duszę i myśli.

I teraz. Mnie, chorego ciałem i duszą, uczyn godnym nawiedzenia Bożego i troski, jedyna Matko Boża, jako Dobra i Rodzicielka Łaskawego.

Pieśń 3

Hirmos: Niebieskiego kręgu najwyższy Stwórco, Panie, i Kościoła założycielu, Ty mnie umocnij w miłości Twojej, pragnień kresie, wiernych umocnienie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Orędownictwem i opieką życia mego jesteś Ty, Dziewico Bogurodzico, Ty mną kieruj do przystani Twojej, przyczyno dobra, wiernych umocnienie, jedyna opiewana przez wszystkich.

Modłę się do Ciebie, Dziewico, abys rozpędziła duchowe wzburzenie i burzę

smutków, Ty bowiem, Oblubienico Boża, zrodziłaś Chrystusa przywódcę ciszy, jedyna Przczysta.

Chwała. Rodząc Łaskawcę będącego przyczyną dobra, wytoczyłaś wszystkim bogactwo łaskowości, wszystko bowiem możesz, gdyż zrodziłaś silnego w Mocy Chrystusa, Błogosławiona.

I teraz. Okropnymi słabościami i chorobliwymi żądzami targany, Dziewico, Ty mi pomóż, znam bowiem Ciebie jako niewyczerpaną skarbnicę uzdrowień, Nieskalana.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o tajemnicy Twojej Opatrzności, poznałem czyny Twoje i wysławiłem Twoje Bóstwo.

Żądz moich wzburzenie i burzę moich grzechów ucisz, która zrodziłaś Sternika i Pana, Oblubienico Boża.

Przyzywaną przeze mnie otchłań miłosierdzia Twego daj mi, która zrodziłaś Łaskawcę i Zbawcę wszystkich śpiewających Tobie.

Chwała. Rozkoszując się darami Twoimi, Przczysta, dziękczynną śpiewamy pieśń, znając Ciebie jako Matkę Bożą.

I teraz. Na łożu choroby mojej i niemocy leżącego jako łaskawa pomóż, Bogurodzico, jedyna zawsze Dziewico.

Pieśń 5

Hirmos: Oświeć nas przykazaniami Twoimi i prawicą Twoją wzniesioną wysoko Twój pokój nam daj, Przyjacielu człowieka.

Napełnij weselem serce moje, Czysta, Twoją niezniszczalną dając radość, która zrodziłaś przyczynę wesela.

Wybaw nas z nieszczęść, Bogurodzico czysta, która zrodziłaś wieczne zbawienie i pokój przewyższający wszelkie zrozumienie.

Chwała. Rozpędź mgłę grzechów moich, Oblubienico Boża, oświeceniem Twoją Światłością, która zrodziłaś Światłość Bożą i Przedwieczną.

I teraz. Ulecz duszy mojej niemoc, Czysta, czyniąc ją godną Twego nawiedzenia i zdrowie modlitwami Twoimi daj mi.

Pieśń 6

Hirmos: Modlitwę wyleję przed Panem i Jemu opowiem troski moje, albowiem pełna jest zła dusza moja i życie moje przybliżyło się do otchłani, przeto modlę się jak Jonasz: Wyprowadź mnie, Boże, ze zniszczenia.

Sam siebie wydawszy śmierci ze śmierci i zniszczenia wybawiłeś moją naturę atakowaną przez śmierć i zniszczenie, Dziewico, módl się do Pana i Syna Twego, aby wybawił mnie z nieprawości wrogów.

Znam Ciebie jako orędowniczkę życia i zdecydowaną obrończynię, Dziewico, rozwiązującą ataki pokus i odpędzającą podstępny biesów, przeto modlę się zawsze: Ze zniszczenia żądz moich wybaw mnie.

Chwała. Mamy Ciebie jako mur obronny i dusz najdoskonalsze zbawienie, przestrzeń w smutkach, Dziewico, i oświeceniem Twoim zawsze radujemy się,

Władczyni, teraz wybaw nas z żądź i nieszczęść.

I teraz. Leżę teraz na łożu słaby i nie ma uleczenia dla ciała mego, przeto modlę się do Ciebie, Dobrej, która Boga i Zbawcę świata oraz Wybawiciela ze słabości zrodziłaś: Ze zniszczenia żądź moich wybaw mnie.

Także: **Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.**

Katyzma poetycka, ton 8:

Baranka, Pasterza i Zbawcę świata na krzyżu widząc Rodzicielka Twoja mówiła płacząc: Świat weseli się przyjmując zbawienie, a moje łono płonie widząc Twoje ukrzyżowanie, które za wszystkich cierpisz Synu i Boże mój.

Pieśń 7

Hirmos: Dzieci żydowskie w Babilonie niegdyś wiarą w Trójcę płomień w piecu zdeptały, śpiewając: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Chcąc nas zbawić, Zbawco, w łonie dziewiczym zamieszkałeś, aby światu okazać orędowniczkę: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Miłośnika miłosierdzia zrodziłaś, Matko czysta, ubłagaj Go, aby wybawił mnie z grzechów i duchowego skalania, z wiarą wołających: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Chwała. Skarbnico zbawienia i źródło niezniszczalności, Twoją Rodzicielkę okazałeś kolumną umocnienia i bramą pokuty, wołającym: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

I teraz. Cieleśne słabości i duchowe choroby, Bogurodzico, przybiegających z miłością pod opiekę Twoją, Dziewico, zechciej uleczyć, która zrodziłaś nam Chrystusa Zbawiciela.

Pieśń 8

Hirmos: Króla niebios, któremu śpiewają zastępy anielskie, chwalcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Nie odrzucaj, Dziewico, potrzebujących Twojej pomocy, śpiewających i wywyższających Ciebie na wieki.

Ulecz niemoc duszy mojej i cielesne choroby, Dziewico, abym Ciebie, Czysta, słał na wieki.

Chwała. Rozlewasz bogactwo uzdrowień z wiarą śpiewającym Tobie, Dziewico, i wywyższającym niewypowiedziane zrodzenie Twoje.

I teraz. Ty odpędzasz ataki pokus i napaści żądź, Dziewico, przeto Tobie śpiewamy na wszystkie wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Zaprawdę wyznajemy Ciebie jako Bogurodzicę, przez Ciebie zbawieni, Dziewico czysta, z bezcielesnymi chórami Ciebie uwielbiając.

Nie odwracaj się od strumienia łez moich, która z każdego oblicza wszelką łzę ocierasz, Dziewico, Rodzicielko Chrystusa.

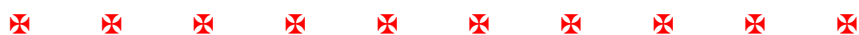
Napełnij moje serce radością, Dziewico, która przyjęłaś spełnienie radości, niszcząc mój smutek grzeszny.

Chwała. Promieniami Twojej Światłości oświeć, Dziewico, mrok niewiedzy

rozpędzając, pobożnie wyznającym Ciebie jako Bogurodnicę.

I teraz. Na łożu złej niemocy ulecz upokorzonego, Dziewico, chorobę w zdrowie przemieniając.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ciąg dalszy i rozesłanie.**

W ŚRODĘ RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 8:

Łotr widząc przywódcę życia na krzyżu wiszącego, mówił: Gdyby to nie Bóg wcielony był z nami ukrzyżowany, słońce nie skryłoby swoich promieni, ani też ziemia nie zadrżałaby z lęku, wszystko cierpiący, wspomnij mnie, Panie, w królestwie Twoim.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg jego, albowiem jest święty.

Pośrodku dwóch łotrów jako waga sprawiedliwości znalazł się krzyż Twój, jednego bowiem z nich sprowadził do otchłani ciężarem bluźnierstwa, drugiego zaś odciążył z grzechów przez poznanie teologii. Chryste, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Baranka, Pasterza i Wybawiciela widząc Owieczka na krzyżu niesprawiedliwie podniesionego, płacząc gorzko wołała: „Świat raduje się przyjmując przez Ciebie zbawienie, a moje łono płonie, widząc Twoje ukrzyżowanie, które cierpisz z miłosierdzia zmiłowań, Boże najłaskawszy, bezgrzeszny Panie”. Do Bogurodzicy z wiarą zawołajmy: Okaż nam łaskawość, Dziewico, i daj grzechów odpuszczenie, kłaniającym się Jego cierpieniom.

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 8:

Pośrodku Edenu zakwitło drzewo śmierci, pośrodku zaś całej ziemi wyrosło drzewo życia, bowiem my, którzy zakosztowaliśmy z pierwszego owocu będąc niezniszczalnymi staliśmy się zniszczalnymi, a my, którzy otrzymaliśmy drugie, rozkoszujemy się niezniszczalnością, krzyżem bowiem zbawiasz jako Bóg rodzaj ludzki.

Stichos: Bóg nasz, Król nasz przed wiekami uczynił zbawienie pośrodku ziemi.

W raju kiedyś drzewo mnie obnażyło, przez zakosztowanie wróg wprowadził śmierć, drzewo zaś krzyża niesie ludziom szaty życia wiecznego, krzyż postawiony na ziemi cały świat napęlnia wszelką radością, a widząc go podnoszonym z wiarą Bogu zgodnie zawołajmy: Napęlnij chwałą dom Twój.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Światłami świata zawsze świecącymi okazaliście się w wierze, w męczeństwie całą nadzieję złożyliście na Boga i duchowym olejem Ducha Świętego duchowe lampy wasze oświeciliście, przeto okazaliście się duchowymi kielichami, które ludziom wylewają uleczenia jak wodę, cierpiętnicy chwalebni, módlcie się do Chrystusa Boga, aby dał przebaczenie grzechów tym, którzy z miłością świętują świętą pamięć waszą.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Gdy widziałaś, Dziewico, wcielonego w Ciebie podnoszonego na krzyżu pośrodku dwóch łotrów, płacząc wołałaś: Biada mi, Dziecię najśłodsze, jakże to dobrowolnie zostałeś ukrzyżowany, który wzięłeś grzechy całego świata jako Łaskawy? A ludzie chcą Tobie jako Bogu pieśni chwały przynosić?

Po trzeciej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 8:

Prosomion: **Nakazane tajemnie.**

Na krzyżu widząc podniesionego Chrystusa Słońce Niezachodzące, słońce z lęku omroczyło się, ziemia zatrzęsała się i kamienie z drzeniem rozpadły się, zasłona świątyni rozdarła się i martwi z grobów powstałi sławiąc Twoje budzące lęk Boże uniżenie jedyne Boga naszego.

Drzewo gorycz dawno temu przyniosło w Edenie, drzewo zaś krzyża słodyczą życia zakwitło, Adam bowiem jedzący wpadł w zniszczenie, my zaś spożywając ciało Chrystusa zostajemy ożywieni i tajemniczo przebóstwieni, przyjmując zawsze będące królestwo Boże, przeto z wiarą wołamy: Chwała, Słowo, cierpieniu Twemu.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Zawsze chronieni krzyżem Syna Twego i Boga, Dziewico, zwyciężamy ataki i podstępny biesów, zaiste prawdziwej Bogurodzicy Tobie śpiewając i z miłością wszystkie pokolenia błogosławią Ciebie, Przczysta, jak i przepowiedziałaś, przeto odpuszczenie grzechów naszych daj modlitwami Twoimi.

Kanon ku czci czcigodnego i życiodajnego krzyża,
mający akrostych z pominięciem teotokionów: **Przygożdżonemu na drzewie Bogu łaska.**

Poemat Józefa. Ton 8:

Pieśń 1

Hirmos: Faraona prześladowcę na rydwanach pogrążyła niegdyś w morzu łaska Mojżesza, na krzyża znak poraziwszy i rozdzieliwszy morze, uciekający zaś pieszo Izrael zbawiła, który zaśpiewał Bogu pieśń.

Mnie martwego przez spożycie słodyczy z drzewa, na krzyżu zmarłe Słowo ożywiło i upiększyło chwałą, przeto kłaniam się Twojej władzy, wysławiając cierpienia i nieogarnioną łaskawość.

Gdy rozpostarty został na drzewie niezasiany winogród, wytoczył nam wino Bożej łaski, serca weselące, niszczące pijaństwo oszustwa i oczyszczające grzechy.

Męczennikom: Przyozdobieni ranami wielcy męczennicy i upiększeni śladami cierpień pięknie stanęli w chwale przed łaskawym Władcą, radując się i poznając łaskawość.

Męczennikom: Mocą Bożą święci wyraźnie wspierani mocnego całą siłą zgubną mężnie zrzucili i pięknie zostali ukoronowani zwycięskimi koronami, radując się stoją przed Bogiem.

Teotokion: Stojąc przy krzyżu Twoim, Panie, nieznająca małżeństwa widząc Twoje zranienie, Władco, sama zraniona mówiła: Biada mi, Dziecię! Bólów uniknęłam rodząc Ciebie, teraz targają mnie bóle.

Inny kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 8:

Hirmos ten sam.

W Tobie złożyłem nadzieję zbawienia mego, Dziewico, obmyj mnie całego ze skalania grzechami i uczynj czystym, abym dobrze czynił Bogu i Synowi Twemu i Jego najświętszemu Imieniu.

Bramo święta, oświeć moje oczy, które omroczył mroczny wąż ciemnością grzechów, otwórz mi bramę pokuty, Dziewico, i skieruj mnie do życia, wyrывая z płomieni i ciemności.

Matko Boża, jako mająca odwagę do zrodzonego z Ciebie Jednorodzonego Słowa i z Ojcem współniemającym początku, módl się, Nieskalana, aby duszę moją wybawił ze złości biesów, ognia i wszelkiej męki.

Błogosławiony owoc łona Twego, Oblubienico Boża, przez który wszyscy ludzie wybawiliśmy się z klątwy, błogosławiona, przeczysta, niewypowiedziany cud, niepojęte poznanie, wiernych zbawienie.

Pieśń 3

Hirmos: Ty, któryś na początku niebiosą myślą swą umocnił i ziemię założył na wodach, Chryste, umocnij mnie na opoce Kościoła, albowiem nie ma świętego poza Tobą, jedyny Przyjacielu człowieka.

Ty, który umocniłeś niebiosą i ziemię założyłeś, morze słowem związałeś, Ty zostałeś związany ze względu na mnie i do krzyża przygwożdżony, aby z więzów grzechu mnie uwolnić, Przyjacielu człowieka.

Z drzewem krzyża wróg zderzył się i zabił zraz ze swymi biesami przez swoje szkodliwe czyny, a temu, który przez złe zakosztowanie został osądzony, okazano miłosierdzie i przez umocnienie pobożności stworzenie zostało umocnione.

Męczennikom: Różnorodnym ranom, mieczom, zwierzętom i obnażeniu cielesnemu wydawani złym prześladowcom, Boży i mężni cierpietnicy pozostali nienaruszeni oczekując lepszych rzeczy.

Męczennikom: Patrząc trzeźwą myślą w przyszłość rzeczy przemijające do końca odrzucili chwalebni Chrystusowi męczennicy, przeto straszne męki przecierpieli radując się.

Teotokion: Owieczka wielce opiewana widząc Baranka podniesionego niesprawiedliwie na drzewie, płacząc wołała, macierzyńsko łkając, opiewając wielką cierpliwość i sławiąc Syna.

Inny kanon.

Hirmos: Ty jesteś umocnieniem przybiegających do Ciebie, Panie, Ty jesteś światłością omroczonych i Tobie śpiewa duch mój.

Wszystkie moje pragnienia Tobie powierzam, Władczyni czysta, szybko przemień moje cielesne pragnienia.

Rozpal mi czyste zorze pokuty, Władczyni, Bramo Światłości, i rozpędź mgłę grzechów moich.

Jedyna Nieskalana, wybaw z wszelkiej wady, atakujących pokus i ognia

wiecznego.

Pospiesz nawiedzić cierpiącego, Przczysta, wybaw mnie z okropnej rany i z wszelkiej troski.

Pieśń 4

Hirmos: Tyś moją mocą, Panie, Tyś i moją siłą, Tyś moim Bogiem, Tyś moją radością, nie porzuciłeś Iona Ojca i nawiedziłeś naszą nędzę. Przeto z prorokiem Habakukiem wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

Rodzaj ludzki z upadku został wezwany, który dawno temu podjął pierwszy stworzony, wszystkich bowiem Stwórca podniesiony został na drzewie, mając okrwawione palce i dobrowolnie został przygwożdżony gwoździami w ręce i włócznią przebito Jego bok.

Stanął krzyż i upadło wszelkie oszustwo, gdy Ty zostałeś obnażony, Zbawco, obnażyłeś Obcego i Adam został przywdziany w szatę Bożej niezniszczalności, stworzenie oświecone przy omroczonym słońcu, gdy Ciebie krzyżowano na drzewie, Chryste.

Męczennikom: Nowe ofiary, jak baranki męczennicy zostali przyniesieni Słowu złożonemu w ofierze, strumieniami krwi oszustwa morze wysuszyli Bożą łaską, a wszelkie cierpienia niszczą deszczem cudów, zawsze chwalebni.

Męczennikom: Podjęliście odcięcie wszystkich członków, męczennicy, zębów i kości wyrywanie, rąk bezlitosne odcięcie, a także języka, nóg i części ciała, przeto zdobyliście wielką chwałę i stoicie przed Bogiem wszystkich.

Teotokion: Swojego Baranka nieskalana Owieczka widząc na drzewie podniesionego, wołała płacząc: Dziecię, jakże to zgromadzenie przestępców Zakonu nie ulitowało się nad Tobą, który ulitował się nad nimi? Odważyli się niesprawiedliwą wyrazić zgodę i na śmierć wydać Ciebie.

Inny kanon.

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o tajemnicy Twojej Opatrzności, poznałem czyny Twoje i wysławilem Twoje Bóstwo.

Duszę moją omroczoną grzechami oświeć Światłością, Dziewico, która zrodziłaś Słońce Sprawiedliwości.

Wyrwij mnie z pokus i zgubnej dla duszy burzy życia, wyzwól mnie z ognia wiecznego, Oblubienico Boża.

Święte naczynie dziewictwa i mieszkanie nieogarnionego naturą, oświeć duszę moją omroczoną licznymi żądzami.

Najświętsza Oblubienico Boża, Władczyni świata, Ty mnie wybaw z nieszczęść wybawiająca i wzburzenie żądz odpędzająca.

Pieśń 5

Hirmos: Calego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie, nieszczęsnego, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.

Aby wybawić mnie z zakosztowania rozkoszy, zapragnąłeś zakosztować żółci, wielce cierpliwy, i aby zwlec ze mnie martwość żądz, pozwoliłeś Jezu nagi

przygwoździć się na drzewie, opiewam Twoją łaskawość.

Zniszczała przez żądze duszę moją nową czyniąc, Słowo, duszę oddałeś Ojcu wisząc na drzewie i nie mogąc tego znieść domyślająca się ziemia z lękiem zachwiała się opiewając Ciebie.

Męczennikom: Upiększyliście się Bożymi cierpieniami ozdobieni męczennicy i idąc śladami cierpień wszystkim dającego beznamietność Słowa Jednorodzonego Ojca niemającego początku, przeto z Nim zostaliście wysławieni.

Męczennikom: Odrzucając niskości odziedziczyliście niewidzialne, zamieszkaliście w niebieskich Bożych przybytkach i wspólnotą z Bogiem niematerialnie przebóstwieni zostaliście, niezwycześni męczennicy Zbawcy.

Teotokion: Przedziwny widok widzę – wołała opiewana przez wszystkich – jakże Ten, który spojrzeniem chwieje całą ziemią, na drzewie podnoszony zasnął i śpiących od wieków podźwignął? Kłaniam się, Synu, Twojej wielkiej cierpliwości.

Inny kanon.

Hirmos: Czuwając od poranku wołamy do Ciebie, Panie: Zbaw nas, Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, poza Tobą innego nie znamy.

Śpiewamy Tobie Dziewico opiewana przez wszystkich, która Słowo Boże pomieściłaś w łonie Twoim, Nieskalana.

Wybaw mnie, Matko Boża, z ognia niegasnącego i robaka, jako mająca moc ulitowania się i uzdrowienia.

Ty jesteś murem obronnym wiernych i władzą, Najświętsza, wybawiasz z pokus śpiewających Tobie.

Cierpiącą duszę moją ulecz, która zrodziłaś zbawienie wszystkich i biorącego na siebie ich słabości, przeczysta Władczyni.

Pieśń 6

Hirmos: Otchłań grzechów i burza występków trwoży mnie, wciąga mnie w głębię rozpacz, lecz Twoją mocną rękę wyciągnij do mnie jak do Piotra, o rządzący, i zbaw mnie.

Pospieszyły wszystkie niebieskie moce i zadziwiły się, patrząc na Ciebie na krzyżu wiszącego, Słowo, a zraniony Adam uleczony zostaje Twoją raną, klątwa zostaje przepędzona.

Ludzkość zostaje rozwiązana z więzów nierozwiązalnych, gdy zostałeś związany, Słowo, a dręczyciel związany został jak ptak i wyśmiany przez wszystkich wiernych, chwała łaskawości Twojej, Chryste.

Męczennikom: Okazaliście się jak płomienne węgle Boże, cierpiętnicy, spalające łaską wszelką niegodziwą rzecz, na węglach zaś ognia spalani Bożą ochłodę otrzymaliście.

Męczennikom: Owieczki prawdziwego Pasterza, cierpiętnicy, pośród dzikich wilków pozostaliście nienaruszeni i dobrze zakończyliście bieg, zamieszkaliście na dziedzińcach raj.

Teotokion: Zrodziłam Ciebie, Pana życia i piękniejszego cnotami od synów ludzkich – Dziewica wzywała – więc jakże teraz umierasz, Synu, nie mając piękna

w ukrzyżowaniu, który wszystko upiększyłeś?

Inny kanon.

Hirmos: Oczyść mnie, Zbawco, wielkie są bowiem nieprawości moje i wyprowadź z głębi zła, błagam, do Ciebie bowiem zawolałem i usłyszałeś mnie, Boże zbawienia mego.

Mario, czyste i czcigodne mieszkanie Stwórcy wszystkich, daj mi łzy oczyszczające duszę i wyrwij mnie z przyszłego Sądu oraz męki.

Bramo Boża, pokaż pokornej mojej duszy Boże wejścia, abym wszedłszy wyznał grzechy i przyjął odpuszczenie zła, Bogurodzico.

Otchłań grzechów i fale rozpaczy atakują mój rozum, ulituj się, wyciągnij do mnie rękę i zbaw mnie, Władczyni, Zbawcę bowiem zrodziłaś.

Ciebie mamy, wierni, jako Orędowniczkę i mur obronny, zawsze tkwię w głębinie zła, buntów i trosk, Bogurodzico, ucieczko wiernych.

Pieśń 7

Hirmos: Zstąpienia Bożego niegdyś ogień powstydził się w Babilonie, przeto młodzieńcy w piecu tańczyli radosnymi nogami jak na łące i radując się śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Zraniony zostałeś w ręce Twoje, Chryste, którymi czyniłeś cuda i rany przecierpiałeś uleczając wszystkie moje rany, śpiewam Tobie, jedyny wielce cierpliwy, wołając: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Krzyżowany przygwożdżony zostałeś w ręce Twoje i nogi gwoździami, Zbawco, przebity został Twój bok, krople przebaczenia tocząc wszystkim nieustannie śpiewającym i mówiącym: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Męczennikom: Ustawmy chór śpiewając Bożym męczennikom, którzy są połączeni z chórami anielskimi i oświecają ludzi zawsze śpiewających: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Męczennikom: W światłości świętych oświeceni radujecie się, wszystkim posyłając oświecenie i wybawienie, wysławiającym was Boży męczennicy i śpiewającym Chrystusowi: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Teotokion: Słońce Niezachodzące, jakże zachodzisz na drzewie krzyżowany? – Dziewica wołała do Ciebie, Słowo – Widząc to słońce powstrzymało bieg świecić nie mogąc, gdy Ty cierpiałeś, Władco, wysławiam Twoją łagodność, Synu.

Inny kanon.

Hirmos: Dzieci hebrajskie w piecu odważnie zdeptały płomień i ogień zamieniły w rosę, wołając: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

Modlę się do Ciebie, Przeczysta, uśmierć żyjący we mnie grzech, pozwól mi otrzymać życie, Dziewico, i wybaw mnie z losu męczonych.

Żądze rozliczne mnie atakują, Czysta, która zrodziłaś Źródło beznamiętności, z ich ataków i ognia wiecznego wybaw mnie, Bogurodzico, modlitwami Twoimi.

Grzeszę zwyczajami moimi i zniewolony jestem przez te nieprzystojne zwyczaje, teraz przybiegam do Twego miłosierdzia: Zrozpaczonego wybaw mnie, najświętsza Bogurodzico.

Wygaś płomień żądź moich i wycisz burzę serca mego, Boża Matko czysta, wybaw mnie z udręki biesów, Przczysta, i z ognia wiecznego.

Pieśń 8

Hirmos: Siedmiokroć rozpalil piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Wyrosłeś z korzenia Jessego wcielony Chryste i wykorzeniasz wyrosłe ciernie przestępstwa Adama nosząc koronę cierniową, na drzewie zaś przygwożdżony uleczyłeś z drzewa wyrosłą klątwę i zbawiasz śpiewających: Kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Aby człowieka uczynić bogiem, Przyjacielu człowieka, stałeś się człowiekiem, przybity zostałeś do krzyża, przebity w bok i octem z żółcią pojony, przeto zostaliśmy zbawieni Twoimi cierpieniami, Słowo, i dziękczynnie wołamy: Kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie Chrystusa na wszystkie wieki.

Męczennikom: Związani zostaliście, męczennicy, i jak baranki zabijani, na ogniu niemiłosiernie spalani, zwierzętom wydawani, a mając ścinane głowy radowaliście się radością niewypowiedzianą, wołając: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie Chrystusa na wieki.

Męczennikom: Męczennicy korony noszący, aniołów współuczestnicy, którzy bezcielesnych wrogów zdeptaliście, pomódlcie się za nami do Pana, abyśmy żyli w miłości i wielkiej jedynomyślności, wołając niezachwianym sercem: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie Chrystusa na wieki.

Teotokion: Boleściwie jęcząc, macierzyńsko wykrzykując i nie mogąc znieść powieszenia owocu łona na krzyżu, patrząc na zrodzonego przez siebie, wołała: Cóż to za widok, Dziecię, jakże cierpisz, który z natury jesteś niecierpięliwy, chcąc wszelako rodzaj ludzki wyzwolić z cierpień?

Inny kanon.

Hirmos: Króla niebios, któremu śpiewają zastępy anielskie, chwalcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Bogurodzico Dziewico, Ty moje grzechy i brzemień odciaż z przestępstw, albowiem Ciebie wielbię.

Ty, która Sędziego i Boga zrodziłaś, łaskawymi Twoimi modlitwami okaż mnie Jemu, Czysta, aby wybawił mnie z wiecznego ognia.

Liczne moje przestępstwa przeważają, Bogurodzico, podaj mi teraz pomocną dłoń i z płomienia niegasnącego wybaw mnie, sługę niepotrzebnego.

Oświeć oczy serca mego, Przczysta, oślepiionemu czarnymi grzechami, i okaż przyjemnym dla Bożej Światłości, aby ze względu na Ciebie czystym okazał się Synowi Twemu.

Pieśń 9

Hirmos: Ulękło się tego niebo i ziemi zadziwiły się krańce, albowiem Bóg objawił się ludziom w ciebie i lono Twoje większe było od nieba, przeto Ciebie, Bogurodzico, chóry aniołów i ludzi wywyższają.

Uleczyłeś moje rany, Władco, zraniwszy i okrwawiwszy ręce swoje, i skierowałeś mnie jako dobry Pan, abym chodził zbawcą drogą Twoją, sam nogi mając przygwożdżone do krzyża, które dawno temu Prarodzice widzieli, gdy chodziłeś po raju i ukryli się.

Gdy przygwożdżono Ciebie do krzyża, poprawy doznał upadły wielkim upadkiem pierwszy stworzony człowiek, a cała moc wraza upadła, całą ziemia uświęcona została krwią i wodą wylaną z boku Twego, przeto Ciebie, Szczodry, nieustannie wielbimy.

Męczennikom: Błogosławieni święci męczennicy, więzy złego rozwiązaście i więzami, które cierpliwie przecierpieliście, związaście go, rzucając pod nogi swoje pełnego wstydu i przez łaskę uczyniliście go widowiskiem dla patrzących.

Męczennikom: Ziemia uświęcona została przez położenie świętych relikwii męczenników, gdyż toczą źródło wszelkich uzdrowień, zdobywszy Bożą moc, cierpienia cielesne i duchowe nieustannie uzdrawiają i ataki biesowskie odpierają łaską Bożą.

Teotokion: Uniknąwszy bólów macierzyńskich w czasie porodu, cierpiała gdy Ciebie na krzyżu w czasie dobrowolnej męki ujrzała, wielce cierpliwy, Jej łono i dusza bólem się napełniły, i Przczysta wołała, którą godnie wielbimy.

Inny kanon.

Hirmos: Każda wieść lęka się niewypowiedzianego Bożego uniżenia, albowiem Najwyższy dobrowolnie zstąpił aż do ciała i z dziewiczego łona stał się człowiekiem, przeto przczystą Bogurodnicę wierni uwielbiamy.

Ulituj się, Przczysta, nad nieszczęsną moją duszą i uśmierć zgubne żądze, zabierz dręczące wątpliwości, daj zaś zawsze żywe strumienie świętych łez, którymi wybawię się z czekającego mnie okropnego osądzenia.

Murem obronnym chrześcijan i ucieczką świata Ty jesteś, przez którą zbawiamy się, Dziewico czysta, Oblubienico Boża, w Ciebie bowiem Bóg wcieliwszy się wszystkim Ciebie wszystkim dał jako zbawcą opiekę, przeto zbaw mnie niegodnego, Czysta.

Niemające początku Słowo Ojca i Synu mój, ze Świętym Duchem współtronujący, jakże swoje przczyste dłonie na krzyżu rozpostarłeś? Cóż znaczy teraz tak wielkie Twoje ubóstwo, Najłaskawszy? – stojąc przy Twoim krzyżu wołała Nieskalana.

Kapiesz Bożą słodycz, która słodycz wszystkim zrodziłaś, daj słodycz dyszy mojej, zgorzkniałej przez jad węża, zabierając mi gorzki grzech orędownictwem Twoim, Orędowniczko wiernych nie do zawstydenia.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon, ektenia, fotagogikon i zwykle psalmy.

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery ku czci krzyża, ton 8:

Laska Mojżesza przedstawiała czcigodny krzyż Twój, Zbawco nasz, nim bowiem wybawiasz jak z głębin morskiej lud Twój, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś,

za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Dawno temu w Edenie w raju drzewo nadające się do spożycia wyrosło pośrodku ogrodu, Kościołowi zaś Twemu, Chryste, krzyż Twój zakwitnął i toczy całemu światu życie, a jak pierwsze uśmierciło przez spożycie Adama, tak drugi żywym uczynił, przez wiarę zbawiając łotra, którego uczestnikami zbawienia i nas okaż, Chryste Boże, który przez mękę Twoją zniszczyłeś skierowane przeciwko nam zasadzki wroga i uczynił nas godnymi królestwa Twego, Panie.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonalił w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Niezwyciężeni męczennicy Chrystusowi zwyciężyli oszustwo mocą krzyża, otrzymali łaskę życia wiecznego, nie ulękli się gróźb oprawców, mękami ranieni weselili się i teraz krew wasza jest uzdrowieniem dusz naszych, módlcie się o zbawienie dusz naszych.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Na krzyżu powieszono widząc Ciebie Rodzicielka Twoja, Panie, blisko będąc płacząc mówiła: Dziecię, cóż to cierpisz ciałem i chcesz zostawić mnie bezdzietną? Pospiesz wysławić się, abym została uwielbiona przez mękę Twoją.

Także: Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia, pierwsza godzina i rozesłanie.

W środę na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 8:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Wspomnij nas, Chryste Zbawco świata, jak łotra wspomniałeś na drzewie, i uczynił wszystkich godnymi niebieskiego królestwa Twego, jedyny Szczodry.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Możesz łaską krzyż przedstawiał, gdy rozdzielał głębię, lud izraelski przeprowadzając, my zaś krzyżem duchowych wrogów zwyciężamy.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy złorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Dawno temu Jakub błogosławiąc dzieci, synów swoich synów, ręce przełożył oznaczając Twój krzyż, Chryste Zbawco, przez który wszyscy wyzwoliliśmy się z klątwy.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Męczennikom: Cierpiętnicy zazdroszcząc cierpieniom Chrystusowym męki gorzkie podjęli mężnie i zostali ukoronowani koronami niezniszczalnymi, żyją na niebiosach.

Chwała. Triadikon: Chwała Ojcu jedynemu nieśmiertelnemu, chwała Synowi na wieki żyjącemu, chwała także Duchowi Najświętszemu, uświęcającemu całe stworzenie.

I teraz. Teotokion: Z dziewiczego łona Twego, Czysta, zajaśniał Stwórca słońca i księżyca, którego widząc powieszono na drzewie całe stworzenie zadrżało.

W ŚRODĘ WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery ku czci apostołów, ton 8:**

Prosimion: Panie, chociaż.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Panie, Ty promieniami Pocieszyciela apostołów Twoich oświeciłeś i jako gwiazdami upiększyłeś nimi całe stworzenie, oświecając duchowym oświeceniem rozumu, Władco, przeto kłaniamy się Twojej niewypowiedzianej przyjaźni do człowieka.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Panie, Ty modlitwami apostołów odgrodziłeś tę owczarnię Twoją, zachowując ją nienaruszoną od pokus i wykupiwszy ją krwią z niewoli Obcego jako szczodry i Przyjaciel człowieka.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Okazaliście się fundamentem Kościoła jako czcigodne kamienie, zorzą świetlistą jaśniejąc światu znaną mądrością Bożą, apostołowie Boży, stojący przed Trójcą i modlący się za dusze nasze.

Także z Menei stichery ku czci świętego, jeśli są. Jeśli nie ma Menei, to inne stichery ku czci świętego i wielkiego cudotwórcy Mikołaja, ton 8:

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Panie, Ty czcigodnego Twego biskupa Mikołaja wysłałeś na krańcach świata, dawszy Jemu łaskę cudów i okazałeś Go obrońcą biednych i w troskach oraz nieszczęściach przypadających i proszących o Jego wspomnienie.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Panie, bądź ubłagany Bożymi modlitwami biskupa Twego i wyzwól sługi Twoje z wszelkiego nieszczęścia, wszelkiego zła i napaści wroga, z wiarą kłaniających się Twemu niezwykłemu panowaniu.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Mając Ciebie jako orędownika przed Władcą i wspomóżyciela gorącego, Mikołaju, ku Tobie przybiegamy z wiarą i wołamy: Nie odrzucaj nas bez wspomnienia od opieki Twojej, lecz okaż miłosierdzie Twoje rozciągnięte nas sługami Twoimi.

Chwała, i teraz. Teotokion: Zobacz westchnienia mego skruszonego serca, Oblubienico Boża, przyjmij rąk moich podniesienie, Dziewico Mario czysta, jako przyjazna ludziom i nie odrzucaj, Nieskalana, abym śpiewał i wywyższał Ciebie, która wywyższyłaś nasz rodzaj.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia, i: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery ku czci apostołów, ton 8:

Panie, apostołowie Ciebie gorliwie na ziemi umiłowali, aby zostać zaliczonymi wszyscy w poczet świętych i Ciebie jedynego zyskać, za Ciebie ciała

swoje wydali na rany, przeto zostali wysławieni i modlą się za dusze nasze.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Panie, Ty pamięć apostołów na ziemi wywyższyłeś, wszyscy bowiem razem zesłali się wysławiać Ciebie, albowiem dajesz nam przez nich uzdrowienia i całemu światu pokój ich modlitwami, i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasycony. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Jakaż jeszcze cnota i jakaż pochwała przystoi świętym: skłonili bowiem szyje przed mieczem, ze względu na Ciebie, który przychyliłeś niebiosa i zstąpiłeś, przelali krew swoją ze względu na Ciebie, który uniżyłeś siebie i postać sługi przyjąłeś, upokorzyli się aż do śmierci, upodabiając się do Twego ubóstwa, ich modlitwami z mnóstwa szczodropliwości Twojej, Boże, zmiłuj się nad nami.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przybiegam pod Twoją opiekę, Dziewico święta Bogurodzico, wiedząc że znajdę przez Ciebie zbawienie, możesz bowiem mi pomóc, Czysta.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia i rozesłanie.

W ŚRODĘ NA POWIECZERZU,

Kanon modlitewny do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 8.

Pieśń 1

Hirmos: Faraona prześladowcę na rydwanach pogrążyła niegdyś w morzu łaska Mojżesza, na krzyża znak poraziwszy i rozdzieliwszy morze, uciekający zaś pieszo Izrael zbawiła, który zaśpiewał Bogu pieśń.

Słowo Boże wcielone zrodziłaś w nadprzyrodzony sposób, przedtem bezcielesne, Bogurodzico Dziewico, które żyło w świecie jako Bóg i człowiek, przeto Ciebie wszyscy sławimy, po Bogu współpomocniczkę naszą.

Upiękzone różnorodnymi kształtami, Łaski Pełna, Ojca Słowo ciałem stało się z niewypowiedzianego miłosierdzia, co przewyższa rozum i słowo, i zrodziłaś Je, błogosławiona, pozostając Dziewicą nieskalaną.

Chwała. Z korzenia królewskiego wyrosłaś, Czysta, Króla Chrystusa, Boże Słowo, ponad rozum i słowa wcielonego zrodziłaś z czcigodnego łona Twego, w dwóch naturach i jednego w Hipostazie.

I teraz. Kto Ciebie głosi Bogurodzicą, Przeczysta, nad wszelkimi herezjami zwycięstwa odnosi, ciałem bowiem Będącego bez zmiany zrodziłaś, Bogurodzico przewyższająca wszelkie stworzenie, Słowo Boże zawsze będące.

Pieśń 3

Hirmos: Ty, któryś na początku niebiosą myślą swą umocnił i ziemię założył na wodach, Chryste, umocnij mnie na opoce Kościoła, albowiem nie ma świętego poza Tobą, jedyny Przyjacielu człowieka.

W Twoim świętym łonie Bóg zamieszkał i wcielił się, Matko Boża, zbawił

nas życiodajnymi cierpieniami, przeto Ciebie sławimy jako bramę zbawienia.

Na ziemi wcielił się i żył z ludźmi, który dusze tchnął we wszystkich ludzi, przyszedł z Twego łona bez zmiany Bóg, przeto Ciebie wszyscy wierni w pieśniach błogosławimy, Czysta.

Chwała. **Z** Ojca przed wiekami zrodzonego w łonie Twoim poczęłaś, Dziewico nieznająca małżeństwa, i zrodziłaś nam zarazem Boga i człowieka, w obu naturach doskonałego i nierozdzielonego.

I teraz. **L**asko wydająca kwiat niezniszczalny, Chrystusa, jako złotą kadzielnicę wszyscy Ciebie znamy, Czysta, która Bożej natury węgiel na ręce nosiłaś, Dziewico pobłogosławiona przez Boga.

Pieśń 4

Hirmos: **Tyś** moją mocą, Panie, Tyś i moją siłą, Tyś moim Bogiem, Tyś moją radością, nie porzuciłeś łona Ojca i nawiedziłeś naszą nędzę. **Przeto z prorokiem Habakukiem wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.**

Arka dawno temu przedstawiała przez przyjęcie Zakonu napisanego przez Boga, Słowo życiodajne w łonie poczęte w niewypowiedziany sposób, Nieskalana, karmiące dusze śpiewających: **Chwała Mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.**

Ty jesteś prawdziwą przyczyną zbawienia, **Matko Boża**, jedyną byłaś, która Stwórcy i Twórcy z łona Twego przezczystego ciało dałaś, przez które skruszył bramy śmierci i życie ludziom dał.

Chwała. **Aby** obraz pogrzebu cierpieniami osiągnąć przez bogactwo łaskowości, w dziewicze wcieliłeś się łono, z którego Ty, Mądrość Boża, świątynię sobie zbudowałaś, w której żyłeś z ludźmi, **Szczodry**, i zbawiłeś krańce świata.

I teraz. **Po** Bogu Ciebie zdobyliśmy jako orędowniczkę, **Nieskalana**, Ty bowiem byłaś **Bożą Matką Stwórcy i Twórcy**, który przyjął naszą postać, **wybawił nas ze zniszczenia i nieszczęść oraz wysłał Bożą Chwałę.**

Pieśń 5

Hirmos: **Całego** odrzuciłeś mnie od oblicza Twego, **Światłości Niezachodząca**, i okryła mnie, **nieszczęsnego, obca ciemność**, ale **proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.**

Poczęłaś Boga, **Stwórcę, Twórcę i Pana, Przczysta**, przeto pokolenia wszystkich ludzi wraz z bezcielesnymi duchowymi zastępami błogosławiają Ciebie, **sławiąc jako Matkę Bożą.**

Zastępy wyższych mocy błogosławiają Ciebie, **Przczysta**, tylko bowiem przez Ciebie ziemia połączyła się z niebem, **opiewamy zrodzenie Twoje.**

Chwała. **W** niewypowiedziany sposób Słowo zamieszkało w Tobie i stało się człowiekiem, **Dziewico**, które przed wiekami z Ojca zajaśniało i ludzi ze zniszczenia **wybawiło**, **podnosząc do życia niezniszczalnego jako jedyny łaskawy.**

I teraz. **Upiększyłaś** się cnotami dziewictwa, **przczysta Dziewico**, i **odpuściłaś zło** pierwszej Ewy **rodząc Chrystusa**, **dającego szaty nieśmiertelności śpiewającym Tobie.**

Pieśń 6

Hirmos: **O**czyść mnie, Zbawco, wielkie są bowiem nieprawości moje i wyprowadź z głębi zła, błagam, do Ciebie bowiem zawołałem i usłyszałeś mnie, Boże zbawienia mego.

Ten, który wszechwładną mocą nosi wszystko, w niemoc ciała przyoblekł się w Ciebie, Dziewico nieskalana, ku dobru ludzi jako Przyjaciel człowieka.

Wszystko czyniący Duch zstąpił na Ciebie, Nieskalana, i Słowo Boże w Tobie zamieszkało, w niewypowiedziany sposób stało się ciałem pozostając niezmiennione.

Chwała. Oświeć dusze prawowiernie śpiewających Tobie: Mowy proroków ogłosiły Twoje przeczyste poczęcie i przewyższające słowa zrodzenie, Oblubienico Boża.

I teraz. Mieszkanie Boże, Boże zaiste i przeczyste, śpiewamy pobożnie Marii przeczystej, Boga bowiem ogarnęła przez przyjęcie niemogącego być pomieszczonym i nieogarnionego.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 8:

Jako nieskalana Oblubienica Stwórcy, jako nieznająca męża Matka Zbawiciela, jako schronienie Pocieszyciela, opiewana przez wszystkich, mnie będącego pełnym nieprawości i skalanym, biesów igraszką i bez rozumu, pospiesz i wybaw mnie z ich ucisku, uczyniwszy świetlistym mieszkaniem cnót, pełnym światłości i niezniszczalnym, rozpełnij obłoki żądz i uczyni godnym wyższej chwały oraz Światłości Niezachodzącej, modlitwami Twoimi.

Pieśń 7

Hirmos: **Z**stąpienia Bożego niegdyś ogień powstydził się w Babilonie, przeto młodzieńcy w piecu tańczyli radosnymi nogami jak na łące i radując się śpiewali: **Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.**

Przeczysta Władczyni, która poczęłaś Zbawiciela wszystkich, uczyni mnie godnym niewypowiedzianego i Bożego wybawienia, donośnie śpiewającego i wołającego: **Błogosławiony Bóg Ojców naszych.**

Teraz wszystko nappełniło się Światłością Bożą przez Ciebie, Przeczysta, Ty bowiem okazałaś się bramą, przez którą ze światem rozmawiał Bóg, oświecając wołających z wiarą: **Błogosławiony Bóg Ojców naszych.**

Chwała. **O**to teraz spełniło się Bożego Dawida Boże proroctwo: **Zaiste wszyscy modlą się do Twego oblicza, Bogurodzico czysta, zdobywając bogactwo łaski, teraz błogosławiając Boga ojców naszych.**

I teraz. **P**oczęłaś Boga i Pana nad wszystkimi, Przeczysta, który zechciał wybawić rodzaj ludzki ze śmierci i zniszczenia, któremu godnie śpiewając wołamy: **Błogosławiony Bóg Ojców naszych.**

Pieśń 8

Hirmos: **Z**wyciężyły oprawcę i były płomieniem łaski Twojej, do przykazań Twoich bardzo przylgnęły dzieci, wołając: **Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.**

Błogosławiona Przeczysta, duszy mojej rany i grzechów strupy oczyść, która zrodziłaś nad wszystkimi Boga, Dziewico czysta, z dziewiczego łona nieznającego

małżeństwa, którego dzieci błogosławcie i wywyższajcie na wieki.

Byłaś mieszkaniem Światłości Niezachodzącej, Najczystsza, jaśniejąc cnotami dziewictwa i wszystkich oświeciłaś Bogurodzico, Ciebie prawdziwie wyznających z całej duszy i wołających: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

Chwała. Uświęciwszy się w Duchu Świętym, Bogurodzico nieskalana, zaiste przyjęłaś do łona niemającego początku Syna i współbędącego z Ojcem, w Ciebie wcielonego, Czysta, na pożytek z wiarą śpiewającym: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

I teraz. Ty, która Boga zrodziłaś, co przekracza słowa i zrozumienie, módl się do Niego, przeczysta Matko Boża, aby był łaskawy dla nas niegodnych w Jego budzącym bojaźń i przerażającym przyjściu, gdy będzie sądził naturę ludzką, wszystkich stojących nago i z bojaźnią.

Pieśń 9

Hirmos: Ułękło się tego niebo i ziemi zadziwiły się krańce, albowiem Bóg objawił się ludziom w ciele i lono Twoje większe było od nieba, przeto Ciebie, Bogurodzico, chóry aniołów i ludzi wysławiają.

Odrzuconych od wiecznego trwania i nieszczęśliwie upadłych w śmierć, znowu nas wezwałaś, przeczysta Matko Zbawiciela, i pozwoliłaś biec do poprzedniej ojczyzny, przeto Ciebie, Matko Boża, nieustannie uwielbiamy.

Pozwól mi łatwo przejść przez falę ataków życia i nacisku żądź, Bogurodzico, jako łaskawa ukrócając je i kierując mnie ku cnotom niebieskiej drogi, abym jako Łaskawcę nieustannie wielbił Ciebie.

Chwała. Czysta przesławna Matko Boża, z miłością śpiewających Tobie wybaw z pokus, miłosiernie rozwiązując wzburzenie, Boga bowiem zrodziłaś i wszystko możesz czynić, co zechcesz, Dziewico, przeto wszyscy Ciebie uwielbiamy.

I teraz. Zwyciężającym herezję okaż czcigodny Twój młodzieńczy Kościół, który Chrystus Syn Twój krwią swoją czcigodną nabył jako Bóg, otoczona przez Boga radością, i wybawiła z nieszczęść oraz ucisku, Władczyni.

Także: Zaprawdę godne to jest, Trisagion. **Po:** Ojcie nasz, troparion i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W CZWARTEK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katyzy poetyckie ku czci apostołów, ton 8:

Jako gwiazdom świata i sternikom naszego zbawienia zaśpiewajmy Bożym uczniom Boga naszego, którzy zajaśniali nam w ciemnościach jako światłość i Słońce Chwały wszystkim ogłosili i oszustwo bożków zrzucili, Trójcę głosząc w jednym Bóstwie, przeto modlimy się do was, apostołowie, módlcie się do Chrystusa Boga, aby dał nam odpuszczenie grzechów i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie i aż do krańców ziemi ich słowa.

Do wszystkich krańców ziemi doszła mądra wasza nauka, albowiem zaiste światu całemu jawnie ogłosiliście poznanie Boga, chwalebni Pańscy apostołowie i doprowadzając pogańską niewiedzę do zwiędnięcia. Rozpędziliście także mgłę bożków i światłość poznania będącym w ciemnościach zajaśniała, przeto prosimy was, abyście modlili się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów czczącym z miłością świętą pamięć waszą.

Chwała, i teraz. Teotokion: W różnorodnie splecione pokusy wpadłem przez wrogów widzialnych i niewidzialnych, jestem ogarnięty przez burzę rozlicznych moich grzechów, Przeczysta, przeto przybiegam do gorącego wspomnienia, opieki i przystani Twojej łaskawości, Przeczysta, a Ty za wszystkie sługi swoje módl się do bez nasienia w Ciebie wcielonego, Bogurodzico, my zaś nieustannie śpiewamy Tobie, Przeczysta, błagaj Go gorliwie, aby dał nam odpuszczenie grzechów, kłaniającym się z wiarą zrodzeniu Twemu.

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 8:

Na całą ziemię, jak rzekł prorok, rozeszło się nauczanie mądrych apostołów, głosząc bowiem Słowo oświecili wszystkie narody, przeto godnie ich sławiąc w pieśniach uczcijmy, albowiem modlą się zawsze do Chrystusa, aby zbawił dusze nasze.

Stichos: Niebiosa słać będą cuda Twoje, Panie.

Pańskie nakazy w duszy jako skarb bezcenny z wiarą przyjęli apostołowie, okazując się dla wszystkich łaskawcami, odpędzając nędzę biesów i wszystkich wzbogacając bogactwem Bożym, przeto wszyscy do nich zawołajmy: Wzbogaćcie i nas cnotami czynów, teraz zubożałych, błagamy.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Znosząc cierpliwie męki ogniste uśmierciliście wroga przyjąwszy łaskę Chrystusa, męczennicy, przepędzając słabości chorych, żyjąc po śmierci i czyniąc cuda. Zaiste jest to przesławny cud, gdy nagie kości toczą uzdrowienia, chwała jednemu mądrymu Stwórcy Bogu.

Chwała, i teraz. Teotokion: Orędowniczko wiernych, Bogurodzico, radości zasmuconych i płaczących wielka pociecho, z łona Twego najświętszego, Dziewico, zrodzonego w nadprzyrodzony sposób nieustannie błagaj ze świętymi apostołami, aby wybawił nas w czasie próby z okropnego osądzenia.

Po trzeciej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 8:

Prosomion: Nakazane.

Okazaliście się jaśniejącymi gwiazdami, świadkowie Chrystusa, zawsze oświecający całą ziemię i przepędzający ciemność wielobóstwa światłością pobożnych nauk, przeto mnie będącego w ciemności żądz i chodzącego bez bojaźni oświećcie waszymi świętymi modlitwami, apostołowie noszący Boga w sercu.

Sięcią słów Bożych złowiliście żywe ryby duchowe, przyprowadzając je jako pierwородnych Bogu naszemu i Chrystusowe rany umiławszy przyoblekliście się w nie okazując się naśladowcami Jego cierpień, przeto zgromadziwszy się z

wdzięcznością, czcimy teraz wasze święto, apostołowie chwalebni, i zgodnie wołamy: Módlcie się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów czczącym z miłością świętą pamięć waszą.

Chwała, i teraz. Teotokion: Nieosiągalne Słowo i Syna Bożego niewypowiedzianie zrodziłaś, Bogurodzico, módl się do Niego z apostołami, aby dał pokój światu i nam dał przed końcem przebaczenie grzechów oraz królestwa niebieskiego ze względu na niezwykłą łaskawość uczynił godnymi sługi Twoje.

W czwartek kanon do świętych, sławnych i chwalebnych apostołów.

Poemat Teofana. Ton 8:

Pieśń 1

Hirmos: Wodę przeszedł jak suchy łąd i egipskiego zła uniknął, przeto Izraelita wołał: Wybawicielowi i Bogu naszemu śpiewajmy.

Świetlisty chórze apostołowski, stojący przed wielką Światłością, oświeć moje omroczone serce i skieruj ku zbawczym ścieżkom (dwa razy).

Szczerzy przyjaciele wybawiciela, wybawcie mnie z żądz, pochwyconego w życiu przez liczne oszustwa i okrytego nocą niewiedzy.

Uleczcie zranionego orężem Złego, będący strzałami Mocnego, apostołowie Boży, przybiegającego z wiarą pod waszą opiekę.

Teotokion: Doskonały wyniszcza się wspaniale i wciela się w łono Twoje, Matko czysta, i jako noszący ciało przychodzi z łaskawości zbawiając oszukanych przez złość węża.

Inny kanon do świętego cudotwórcy Mikołaja. Ton 8:

Hirmos: Siekący nierozsieczone rozsiekł morze i słońce ujrzalo ziemię, której nie widziało, a okrutnego wroga woda topi i Izrael przechodzi przez nieprzebyte dno, pieśń śpiewając: Panu śpiewajmy, albowiem chwalebnie się wysławił.

Z chórami najwyższych mocy przed Królem wszystkich stojąc, błogosławiony, zawsze nas na ziemi wybawiaj z wszelkiej pokusy, Mikołaju, prosząc o odpuszczenie grzechów naszych.

Wzbogacamy się przez Ciebie jako orędownika, Mikołaju, za dnia i w nocy z wiarą do Ciebie wołając: Teraz uprzedź nas bardzo biednych z powodu ataku biesów niszczących ludzi, abyśmy otrzymawszy ciszę sławili Ciebie.

Silnymi żyłami modlitw Twoich, Mikołaju, oddaj zadławieniu tych, którzy nas chcą zadławić, z ich złych podstępów wybawiając nas, w chwaleniu wołających: Śpiewajmy Panu, albowiem chwalebnie się wysławił.

Teotokion: Poza prawami natury zrodziłaś Boga i Dawcę Zakonu, który stał się człowiekiem, módl się do Niego jako do Boga, Nieskalana, aby odrzucił nasze nieprawości, zawsze wołających: Panu śpiewajmy, albowiem chwalebnie się wysławił.

Pieśń 3

Hirmos: Ty jesteś umocnieniem przybiegających do Ciebie, Panie, Ty jesteś światłością omoczonych i Tobie śpiewa duch mój.

Przepaszcie mocą, apostołowie Zbawcy, osłabłe przez żądze i zamysły serce

mego (dwa razy).

Głosząc jedną trójjaśniejącą Bożą Światłość, uczniowie, rozpędziliście mgłę wielobóstwa.

Skalanie serca mego oczyśćcie jako lekarze Bożego rzemiosła, uczniowie Boga naszego.

Teotokion: Zbaw mnie, czysta Władczyni, która w nadprzyrodzony sposób zrodziłaś Zbawiciela wszystkich, Władcę, Wybawiciela i Pana.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Abyśmy Ciebie czcili, abyśmy Tobie zawsze śpiewali, podaj nam pomocną dłoń, biskupie Mikołaju.

Uśpij Twoimi niezasypiającymi modlitwami, Mikołaju, powstające przeciwko nam pokusy, błagamy Ciebie.

Całego mnie atakowanego przez żądze i pokusy złych ludzi, wybaw orędownictwem Twoim, święty Mikołaju.

Teotokion: Módl się, Czysta, do Zbawiciela, aby dał mi odpuszczenie grzechów i okropnych życiowych pokus.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o tajemnicy Twojej Opatrzności, poznałem czyny Twoje i wysławilem Twoje Bóstwo.

Upiększyliście się chwalebni apostołowie Światłością Bożą i oświeceni jesteście promieniami Pana, który okazał was gwiazdami (dwa razy).

Wybawcie mnie z wszelkiej burzy, sternicy wszystkich, Boży apostołowie, w głębinie tonącego i chwiejącego się pod atakiem życiowych pokus.

Morze wielobóstwa burzące wybrane rumaki, grzechów moich otchłań zatopcie waszymi modlitwami.

Teotokion: Równe Rodzicielowi Słowo wcieliło się w łono Twoje, Dziewico, przeto okazałaś się doskonalszą od wszystkich stworzeń.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Z powodu mnóstwa grzechów moich wpadam w liczne troski, pospiesz mi na pomoc, święty Mikołaju, abym spodobał się Łaskawcy.

Nad samym sobą płacząc ginącym, żyjącym w lenistwie, Mikołaju, modlitwami Twymi kieruj mnie ku pokucie.

Ty, który wybawiłeś trzech młodzieńców mających umrzeć, ojcze Mikołaju, wybaw mnie z wszelkiego ucisku i wiecznego osądzenia.

Teotokion: Umocnij mnie, Przeczysta, abym pełnił wolę niebios i duszę moją skieruj do bram życia.

Pieśń 5

Hirmos: Czuwając od poranku wołamy do Ciebie, Panie: Zbaw nas, Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, poza Tobą innego nie znamy.

Obciążonego licznymi grzechami skierujcie mnie ku zbawczej drodze jako

sternicy Boży (dwa razy).

Mnie, czczącego wasze czcigodne zgromadzenie, apostołowie widzący Boga, wybawcie mnie z nieprzystojnych czynów, błagam.

Ponieważ upodobniliście się do cierpień Zbawcy, święci, wszelką rozkosz żądz z duszy mojej wypędźcie, apostołowie.

Teotokion: Cierpiącą duszę moją ulecz, która zrodziłaś biorącego na siebie słabości wszystkich, przeczysta Władczyni.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Umocnij nas modlitwami Twoimi w Bogu błogosławiony Mikołaju, abyśmy przestrzegali nakazy Chrystusa, jedyne Boga naszego.

W Mirze żyłeś Mikołaju, napełnij nas wonnością duchową, pobożnie śpiewających Tobie.

Ulituj się nad nami modlitwami Twoimi, hierarcho, błagając szczodrobliwego Boga, Mikołaju, aby wybawił nas z nieszczęść i trosk.

Teotokion: Będąc napełnioną wodami życiodajnymi, Dziewico, wszystkich nas napój, pobożnie i mądrze śpiewających Tobie.

Pieśń 6

Hirmos: Modlitwę wyleję przed Panem i Jemu opowiem troski moje, albowiem pełna jest zła dusza moja i życie moje przybliżyło się do otchłani, przeto modłę się jak Jonasz: Wyprowadź mnie, Boże, ze zniszczenia.

Wstrząsnawszy przyzywaniem modlitewnym, zniszczyliście chramy bożków, uczniowie Chrystusowi, lecz modłę się z wiarą: Skruszcie bożki mego rozumu i okażcie świątynią Bożą, winnego w licznych grzechach (dwa razy).

Wy, którzy zostaliście zbudowani na opoce niezachwianej jako kamienie, wybrani świadkowie Boga, moje serce na piasku szaleńczo zbudowane wybawcie, gromadzą się bowiem rzeki pokus i okrutnie mnie trwożą.

Mnie, pełnego fałszywej miłości ciała i skalanego licznymi grzechami wybawcie mnie grzesznego, przyjaciele Słowa, i przywiążcie do miłości Miłującego, ze względu na wielkie miłosierdzie przebacząc grzechy.

Teotokion: Jako różę, jako najczystsza krynice, jako wonny zapach z pięknych dolin świata, Stwórca wybrał Ciebie, Dziewico, zamieszkał w łonie Twoim i urodził się, wszystko napełniając wonnością.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Rajem okazało się serce Twoje, Mikołaju, mając jako drzewo życia pośrodku Zbawcę Chrystusa, do którego módl się nieustannie, aby uczynił nas mieszkańcami raj, gorącym wspomozieniem Twoim wzbogaconych.

W lenistwie życie moje przechodzę i bez bojaźni grzeszę, nieszczęsny, a gdy pomyślę o nieuniknionym Sądzie, ogarnia mnie bojaźń, ulituj się, Boże, dla modlitw Mikołaja, jako Łaskawy.

Nagle znalazłem się w burzy rozlicznych pokus z powodu mnóstwa moich

grzechów i wołam: Nie pozostawiaj mnie, błogosławiony, bez wspomnienia, lecz wyciągnij jako miłosierny pomocną dłoń i wybaw mnie.

Teotokion: Byłaś pałacem wielkiego Króla i ognistym tronem, Dziewico, przewyższając cherubinów i serafinów, przewyższając rozum, przeto Ciebie wszystko co oddycha sławi jako Matkę Stworzyciela.

Pieśń 7

Hirmos: Dzieci hebrajskie w piecu odważnie zdeptały płomień i ogień zamieniły w rosę, wołając: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

Ogarnęła mnie noc lenistwa i okrywa mnie ciemność grzechów, apostołowie głoszący Światłość świata, pospieszcie oświecić omroczone moje serce (dwa razy).

Drugim niebem okazaliście się głosiciele Chwały naszego Boga, z niesławy żądz wybawcie, krasomówcy, z wiarą przybiegających do władczej waszej opieki.

Ognistymi węglami okazaliście się apostołowie, rozpalani ogniem Pocieszyciela, spalcie wszelką rzecz zła naszego i z ognia niegasnącego wybawcie nas na wieki.

Teotokion: Górą ocienioną okazałaś się niesieczoną ludzką ręką, z której odsieczony został sam kamień, przeto daj rozrzewnienie omroczonej duszy mojej i okamieniałej przez gorzkie umiłowanie rozkoszy.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Wytoczyłeś potoki nauk, wysuszając strumienie herezji i dusze wiernych napełniłeś obficie, sługo ołtarza Mikołaju, przeto Ciebie czcimy.

Umocniłeś się mocą Trójcy wspomagany, bożki oszukańcze gubiąc, przeto z wiarą modlę się do Ciebie, ojcze: Rozumu mego bożki żądz wypędź.

Byłeś zwierzchnikiem świeckich, po śmierci toczysz Bożą mirrę, przepędzając nasze woniejące słabości, Mikołaju błogosławiony, z wiarą do Ciebie przystępujących.

Teotokion: Przekreśliłaś bieg śmierci rodząc nieśmiertelnego Króla, do którego módl się, Czysta, aby umartwił żądze pokornego mego ciała i uczynił mnie godnym życia.

Pieśń 8

Hirmos: Siedmiokroć rozpalil piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Umocnijcie chwiejącą się pod atakami żądz duszę moją, będąc niezniszczalnym fundamentem Kościoła i kolumnami niezachwianymi, wiernych twierdzami, będąc łowcami ginących w głębinie zguby, przystanie pełne ciszy dla śpiewających z wiarą: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie Go na wieki (dwa razy).

Mnie, leżącego w ciemnym grobie rozpaczy i w otchłani upadku rozkoszy, ulitowawszy się podnieście waszymi modlitwami, uczniowie Zbawiciela, którzy jawnie staliście się godni wzbogacenia przez Nauczyciela łaskowości, apostołowie

oglądający Boga na wszystkie wieki (dwa razy).

Teotokion: Jako jaśniejąca pięknem cnót okazałaś się, Najczystsza, wspaniałego łaskawcę Stwórcę w łonie pomieściłaś, do którego módl się gorliwie, aby duszę moją ogarniętą grzechami żądz i szukającą dawnego wspaniałego piękna oświecił na wszystkie wieki, Czysta.

Inny kanon.

Hirmos: Krasomówcze dzieci w piecu ognistym płomień zdeptały, śpiewając: Błogosławcie Pana dzieła Pańskie.

Oświeconym będąc mądry w Bogu hierarcho świetlistymi promieniami trójstóncznego Bóstwa, żądz moich ciemności modlitwami Twoimi rozpuść, Mikołaju.

Ty, który trzech wojewodów wybawiłeś ze śmierci przez przedziwne przyjście Twoje, znawco tajemnic świętych Mikołaju, z wszelkiego śmiercionośnego oszustwa i nas wybaw.

Pod pokusami biesów i znieważających mnie ludzi chwiejącego się umocnij Twoimi modlitwami i nienaruszonego wybaw, błogosławiony Mikołaju.

Teotokion: Modlitwę przynieś Panu, aby ulitował się i zbawił z wiarą do Ciebie przybiegających, najświętsza Dziewico, pomocnico ludzi.

Także śpiewamy Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana.

Pieśń 9

Hirmos: Ulękło się tego niebo i ziemi zadziwiły się krańce, albowiem Bóg objawił się ludziom w ciebie i łono Twoje większe było od nieba, przeto Ciebie, Bogurodzico, chóry aniołów i ludzi wywyższają.

Mocą Bożą skruszyliście paszcze lwów zgubnych dla duszy, apostołowie, bowiem przez Chrystusa ustanowieni zostaliście jako książęta na ziemi, śpiewając psalmy ducha tego ukaraliście, przeto niepotrzebne poruszenia serca mego Zakonem Bożym upokorcie (dwa razy).

Piękniejszy od wszystkich synów ludzkich pojawił się na ziemi nauczając, Słowo Boże, a wy nogi upiększyliście jako mądrzy głosiciele pokoju i życia, przeto strwożoną żądzami duszę moją waszymi modlitwami obdarzcie pokojem.

Umartwiwszy członki będąc na ziemi przyoblekliście się w Życie wszystkich, cierpieniami swoimi przedstawiając czcigodną mękę, przeto mnie umarłego strzałą zła ożywcie promieniami prawdziwej pokuty, błogosławieni apostołowie.

Teotokion: Duszę moją osłabłą pod okropnymi żądzami, Ty która Boga najłaskawszego zrodziłaś jako miłosierna ulecz i wybaw mnie, Przczysta, z atakujących i podjudzających mnie wrogów, abym wybawiony gorliwie Ciebie wielbił, która wywyższyłaś nasz rodzaj.

Inny kanon.

Hirmos: Zaprawdę wyznajemy Ciebie jako Bogurodzicę, przez Ciebie zbawieni, Dziewico czysta, z becziesnymi chórami Ciebie uwielbiając.

Jako wybawiciel w troskach z wiarą modlących się do Ciebie, wybaw mnie

ze zła wszelkiego, Mikołaju, modląc się do łaskawego Boga i Pana.

Będąc teraz wśród chórów niebieskich, najświętszy ojcze Mikołaju, ubłagaj łaskawego Boga, aby zbawił nas.

Sąd przy drzwiach, czuwaj duszo moja i zawołaj do Sędziego Boga: Modlitwami Mikołaja zbaw mnie, Panie.

Teotokion: **B**ędąc mieszkaniem Światłości, Dziewico, oświeć omroczoną żądzami duszę moją, abym z wiarą i miłością zawsze sławił Ciebie.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon, ektenia, fotagogikon i zwykle psalmy.

Na stichownie stichery ku czci apostołów, ton 8:

Panie, apostołowie Ciebie gorliwie na ziemi umiłowali, aby zostać zaliczonymi wszyscy w poczet świętych i Ciebie jedynego zyskać, za Ciebie ciała swoje wydali na rany, przeto zostali wysławieni i modlą się za dusze nasze.

Stichos: **N**asyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Panie, Ty pamięć apostołów na ziemi wywyższyłeś, wszyscy bowiem razem zesłali się wysławiać Ciebie, albowiem dajesz nam przez nich uzdrowienia i całemu światu pokój ich modlitwami, i wielkie miłosierdzie.

Stichos: **N**iech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonal w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: **W** zbroję wiary dobrze przyoblekliście się i orężem krzyża uzbroiwszy się okazaliście się mężnymi rycerzami, odważnie przeciwstawiliście się oprawcom i oszustwo diabła zrzuciliście, staliście się zwycięzcami godnymi koron, módlcie się zawsze za nami o zbawienie dusz naszych.

Chwała, i teraz. Teotokion: **W**yrwij mnie, Władczyni, z ręki węża zabójcy człowieka, który chce mnie złem zgubić do końca, skrusz jego paszczę, błagam Ciebie, i rozbij podstępny, abym wybawiwszy się z jego pazurów wielbił wspomnienie Twoje.

Także: Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojcze nasz, troparion, ektenia, pierwsza godzina, zwykle psalmy i rozesłanie.

W czwartek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 8:

Stichos: **B**łogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Wspomnij nas, Chryste Zbawco świata, jak łotra wspomniałeś na drzewie, i uczyni wszystkich godnymi niebieskiego królestwa Twego, jedyny Szczodry.

Stichos: **B**łogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Okazaliście się trąbami Chrystusowymi, apostołowie, leżących w grobach złej wiary podnieśliście i staliście się uczestnikami życia Bożego.

Stichos: **B**łogosławieni jesteście, gdy zlorzczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Nasieniem tajemnym Słowa niepłodne serca wszystkich narodów uczyniliście płodnymi przez poznanie Boga, przeto godnie jesteście błogosławieni.

Stichos: **R**adujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Męczennikom: Odrzuciwszy wszelkie zło pośród okropieństw przeszłości mężnie, cierpiętnicy, i z niebios zostaliście przyodziani w szatę zabawienia.

Chwała. Triadikon: Umartw złych żądz buntę duszy mojej nieszczęsnej, czcigodna Trójco Najświętsza, Bożymi modlitwami apostołów Twoich, abym zbawiany słał Ciebie.

I teraz. Teotokion: Raduj się, kleszcze węgla Bożego. Raduj się, proroków pieczęci i apostołów nauczanie, przeczysta Bogurodzico, dzięki której wybawiliśmy się ze zniszczenia.

W CZWARTEK WIECZOREM,

do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery ku czci krzyża, ton 8. Prosimion:

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

O, przesławny cud! Gdy najświętszy krzyż dzisiaj na wysokości jest podnoszony, okazując życiodajny ogród i wysławiany przez wszystkie krańce ziemi, przerażają się pułki demonów. O, jakież dar dano ludziom, którym Chrystus zbawi dusze nasze jako jedyny łaskawy.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

O, przesławny cud! Jak grono pełne życia podnoszony z ziemi krzyż niósł Najwyższego i jest dzisiaj widziany, przez który wszyscy zostaliśmy pociągnięci do Boga i zniszczona została śmierć. O, drzewo najdroższe, przez które przyjęliśmy w Edenie nieśmiertelny pokarm, Chrystusa sławiąc.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

O, wielka Twoja łaskawość dla nas, Jezusie Dobry! Jakże siebie uniżyłeś i stałeś się człowiekiem, przecierpieć zechciałeś krzyż i śmierć haniebną za nieużyteczne sługi, które przynoszą Tobie godny dar sławiąc Ciebie z wdzięcznością.

Także z Menei stichery ku czci świętego, jeśli jest. Jeśli nie ma Menei, to inne stichery do Najświętszej Bogurodzicy, ton 8:

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

O, niewypowiedziana łaskawości wcielonego w Ciebie Bogurodzico, opiewana przez wszystkich! Krzyż bowiem i śmierć jako Przyjaciel człowieka przecierpiał, aby zbawić świat, który stworzył. Módl się do Niego, aby i mnie nieszczęsnego i pełnego smutku wybawił z męki oraz umieścił tam, gdzie jaśniej Światłość Niezachodząca.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Cóż to za widok, który oglądam mymi oczyma, o Władco? Trzymający całe stworzenie podniesiony został na drzewie i umiera wszystkim dając życie – mówiła płacząc Bogurodzica, gdy ujrzała na krzyżu podnoszonego Boga i człowieka, który

z Niej niewypowiedzianie zajaśniał.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Owczarnię, którą nabył Syn Twój i Bóg, Przepczysta, skropiwszy krwią, wybaw z nieszczęść czcigodnymi modlitwami Twoimi, widzialnych i niewidzialnych wrogów odpędzając jak zwierzęta, napełniając ich oblicza niesławą jak dawno temu ogłosił Dawid Psalmista, Czysta.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Widząc Ciebie przygwożdżonego do krzyża, Jezusie, i dobrowolnie cierpiącego, Dziewica i Matka Twoja, Władco, wołała: Biada mi, Dziecię najśłodsze, jakże to niesprawiedliwie cierpisz rany, Lekarzu uleczający ludzkie słabości i wszystkich wybawiający ze zniszczenia miłosierdziem Twoim.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia, i: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery ku czci krzyża, ton 8:

Podniesiony zostałeś na krzyżu, Chryste Boże, i zbawiłeś ludzki rodzaj, sławimy cierpienia Twoje.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Przygwożdżony zostałeś na krzyżu, Chryste Boże, i otworzyłeś bramy raj, sławimy Bóstwo Twoje.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Męczennicy Pańscy, wszelkie miejsce uświęćcie i wszelką słabość uleczacie, módlcie się teraz, aby z sieci wrażyh zostały wybawione dusze nasze, błagamy was.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Owieczka nieskalana Baranka widząc dobrowolnie przygwożdżonego do drzewa, płacząc żałośliwie wołała: Biada mi, najukochańsze Dziecię, jakże odpłacił Tobie tłum żydowski pozbawiwszy łaski, chcąc uczynić mnie bezdzielną bez Ciebie, Ukochany.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojcie nasz, troparion i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W CZWARTEK NA POWIECZERZU,

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 8.

Pieśń 1

Hirmos: Śpiewajmy Panu, który przeprowadził lud swój przez Czerwone Morze, jako jedyny chwalebnie się wysławiał.

Stichos: Najświętsza Bogurodzico, wybaw nas.

Spraw, aby Chrystus był dla mnie miłosiernym, Dziewico nieskalana, zabierając mnie w dniu strasznego osądzenia.

Skrop mnie, Władczyni, kroplami rozrzewnienia, modlę się, obmywającymi moje skalanie, bowiem sławię Ciebie.

Chwała. Oświeć mnie, Dziewico, która Światłość Niezachodzącą zrodziłaś, rozpędzając głęboką ciemność mego lenistwa.

I teraz. Wybaw mnie, Bogurodzico, ginącego w licznych grzechach, wybaw mnie z wszelkiej męki i okropnego osądzenia.

Pieśń 3

Hirmos: Niebieskiego kręgu najwyższy Stwórco, Panie, i Kościoła założycielu, Ty mnie umocnij w miłości Twojej, pragnień kresie, wiernych umocnienie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Odpadłem od świętego życia, Przeczysta, upodobiłem się do zwierząt i cały zostałem osądzony, lecz Ty, która zrodziłaś Sędziego, wybaw mnie z wszelkiego oszustwa i zbaw.

Do Ciebie przybiegam, Władczyni, zawsze przez mnóstwo pokus atakowanego, ulitowawszy się wybaw mnie, która zrodziłaś Zbawcę wszystkich i Pana, jedyna opiewana przez wszystkich.

Chwała. Nieprzebyta Bramo, która do Boga prowadzi, Dziewico, otwórz mi bramy pokuty, błagam, oczyściwszy grzechów moich skalanie obłokami miłosierdzia Twego, Łaski Pełna.

I teraz. Wybaw mnie z ataku żądz, Władczyni, i walczących ze mną wrogów teraz zwycięż, umocnij mnie na opoce Bożych pragnień i duszę moją oświeć, Bramo Bożej Światłości.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o tajemnicy Twojej Opatrzności, poznałem czyny Twoje i wysławilem Twoje Bóstwo.

Ulecz ranę duszy mojej, Łaski Pełna Dziewico, oświeć mój rozum, Czysta, omoczony atakami żądz.

Śpiącego w zniechęceniu i pokrytego grzechem wezwij mnie do pokuty, Przeczysta, jako Matka Słowa.

Chwała. Nieznająca małżeństwa Władczyni, która zrodziłaś wcielone Słowo, duszę moją oświeć i wybaw z Gehenny oraz męki.

I teraz. Na Ciebie złożyłem moją całą nadzieję, Matko Dziewico, duszę moją zachowaj, albowiem Boga zrodziłaś Zbawcę mego.

Pieśń 5

Hirmos: Calego odrzuciłaś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie, nieszczęsnego, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.

Wszystkie nieuleczone żądze duszy mojej ulecz, Dziewico, i wygasły przez lenistwo świecznik mój zapal, kierując mnie ku drogom pokuty, abym z wiarą i miłością Ciebie słaawił.

Sam siebie osądzam przed badaniem, otoczona radością przez Boga, wstydlive czyny noszę jedyny osądzony, lecz stań przy mnie jako Orędowniczka wszystkich i wybaw mnie z okropnego osądzenia.

Chwała. Wybawiający mnie z niewoli i trzymających duszę zgubnych wzburzeń oraz żądz okropnych uśmiercających mnie, nie przestawaj być

wspomożycielką grzeszników, najświętsza Dziewico, gotowa pomagać ludziom.

I teraz. Ożyw mnie, całego uśmierconego ościeniem śmierci przez przestępstwo, Przepczysta, która poczęłaś światu Życie, Wybawiciela i Króla, i skieruj mnie ku Światłości.

Pieśń 6

Hirmos: Oczyszć mnie, Zbawco, wielkie są bowiem nieprawości moje i wyprowadź z głębi zła, błagam, do Ciebie bowiem zawolałem i usłyszałeś mnie, Boże zbawienia mego.

Ożyw mnie, uśmierconego przez liczne grzechy, przepczysta Dziewico. Która Życie ludziom zrodziłaś w niewypowiedziany sposób, Bogurodzico, i skieruj mnie ku pełnieniu woli Pana.

Wszyscy wierni będący w głębinie zła i wzburzenia oraz zawsze zatapiani smutkami zdobyliśmy Ciebie jako orędowniczkę i mur obronny, Bogurodzico, jedyna ucieczko wiernych.

Chwała. Zwiędły ogrody bezbożnictwa, Nieskalana, gdy wydałaś święty owoc, zniszcz rosnące we mnie zawsze wrogie zło, Przepczysta.

I teraz. Uświęć mój rozum i oświeć serce moje, święta Matko Boża, wyprowadź mnie z ogarniającego mnie zła, abym Ciebie słauił, Wspomożycielkę moją.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 8:

O, nowy cudzie! O, budząca bojaźń tajemnico! – wołała Owieczka, widząc Syna rozpostartego na drzewie krzyża – Cóż to jest, Słowo Nieśmiertelne? Jakże widziany jesteś jako martwy i kołyszysz ziemią jako wszechmocny? Opiewam Twoje straszne i budzące bojaźń uniżenie.

Pieśń 7

Hirmos: Dzieci hebrajskie w piecu odważnie zdeptały płomień i ogień zamieniły w rosę, wołając: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

Miłosierna bądź dla mnie, Dziewico, i mnie zranionego orężem grzechu ulecz plastrem Twojej modlitwy oraz wyrwij mnie z niegasnącego ognia na wieki.

Wybaw mnie, Matko Zbawiciela, znajduję się bowiem w okropnej niewoli złych zamysłów i ogarnięty jestem przez grzechy, abym zawsze zbawiany godnie Ciebie słauił.

Chwała. Teraz przybiegam do Ciebie, Matko Boża, związany więzami grzechu, z miłosierdzia zmiłowań rozwiąż mnie, Dziewico, i wybaw mnie z biesów męki i złości.

I teraz. Ulituj się i wybaw mnie, Dziewico, która zrodziłaś szczodroblive Słowo Boże, i Światłością, która jest w Tobie, oświeć duszę moją i wybaw mnie z okropnych podstępów biesów.

Pieśń 8

Hirmos: Siedmiokroć rozpalil piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

We wszystkim doskonały i z natury niedostępny przyszedł dostępny dla mnie, z Ciebie przyjąwszy ciało, nieznająca małżeństwa, do którego módl się gorliwie, aby złagodził czas nieprawości moich i wybawił mnie z przyszłego Sądu.

Ty, która Sędziego i Pana zrodziłaś w sposób przewyższający słowa, ubłagaj Go jako Syna Twego, Najświętsza, aby w godzinie Sądu wybawił mnie z ognia ciemności bez światła, zgrzytania zębów, z wiarą pobożnie zawsze śpiewającego Tobie.

Chwała. Bogurodzico przeczysta, duszy mojej rany i grzeszne zgorszenia oczyść źródłem obmywając wypływającym z boku Twego i z niego strumieniami płynącymi, bowiem przybiegam do Ciebie, do Ciebie wołam i do Ciebie modłę się, Łaskawej.

I teraz. Ożyw duszę moją obumarłą przez ukąszenie węża, jedyna, która zrodziłaś Życie, Nieskalana, i ze względu na nas zrodzonego, Dziewico, proś o spełnienie naszych pragnień: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie Go na wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Ulękło się tego niebo i ziemi zadziwiły się krańce, albowiem Bóg objawił się ludziom w ciele i łono Twoje większe było od nieba, przeto Ciebie, Bogurodzico, chóry aniołów i ludzi wywyższają.

Bramo Światłości, oświeć moją duszę oślepioną żądzami, przez złe zamysły szerniałą i nieszczęsną, wybaw mnie z pokus, ze złości biesów, z okropnego badania i płomienia oraz męki.

Oszczędź mnie, Zbawco zrodzony z Dziewicy, który zachowałeś Rodzicielkę nienaruszoną także po zrodzeniu, gdy zasiądziesz sądzić czyny moje, nieprawości i grzechy moje odrzuć jako Bezgrzeszny, jako Bóg miłosierny i Przyjaciel człowieka.

Chwała. Ty, która ogień niebieski nosiłaś rękoma jak kleszczami, Łaski Pełna, spal żądze duszy mojej, Czysta, i wyzwól mnie ze strasznego wyroku, ognia i ucisku biesów.

I teraz. Oświeceniem Twoim duchowym oświeć zamysły nasze, serca i umysły, Dziewico Łaski Pełna, abyśmy chodząc ścieżkami życiodajnymi otrzymali miłosierdzie, zawsze głosząc Chwałę Twoją.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ciąg dalszy i rozesłanie.

W PIĄTEK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katyżmy poetyckie ku czci krzyża, ton 8:

Łotr widząc przywódcę życia na krzyżu wiszącego, mówił: Gdyby to nie Bóg wcielony był z nami ukrzyżowany, słońce nie skryłoby swoich promieni, ani też ziemia nie zdrząłaby z lęku, wszystko cierpiący, wspomnij mnie, Panie, w królestwie Twoim.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg jego, albowiem jest święty.

Pośrodku dwóch łotrów jako waga sprawiedliwości znalazł się krzyż Twój, jednego bowiem z nich sprowadził do otchłani ciężarem bluźnierstwa, drugiego zaś odciążył z grzechów przez poznanie teologii. Chryste, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Zawsze chronieni krzyżem Syna Twego i Boga, Dziewico, zwyciężamy ataki i podstępny biesów, zaiste prawdziwej Bogurodzicy Tobie śpiewając i z miłością wszystkie pokolenia błogosławią Ciebie, Przekzysta, jak i przepowiedziałaś, przeto odpuszczenie grzechów naszych daj modlitwami Twoimi.

Po drugiej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie ku czci krzyża, ton 8:

Pośrodku Edenu zakwitło drzewo śmierci, pośrodku zaś całej ziemi wyrosło drzewo życia, bowiem my, którzy zakosztowaliśmy z pierwszego owocu będąc niezniszczalnymi staliśmy się zniszczalnymi, a my, którzy otrzymaliśmy drugie, rozkoszujemy się niezniszczalnością, krzyżem bowiem zbawiasz jako Bóg rodzaj ludzki.

Stichos: Bóg nasz, Król nasz przed wiekami uczynił zbawienie pośrodku ziemi.

W raju kiedyś drzewo mnie obnażyło, przez zakosztowanie wróg wprowadził śmierć, drzewo zaś krzyża niesie ludziom szaty życia wiecznego, krzyż postawiony na ziemi cały świat napęlnia wszelką radością, a widząc go podnoszonym z wiarą Bogu zgodnie zawołajmy: Napęlnij chwałą dom Twój.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Światłością niebieską oświeca się dzisiaj ta świątynia, w niej bowiem zastępy anielskie radują się, a z nimi i chóry ascetów weselą się z pamięci czynionej męczennikom, ich modlitwami ześlij światu Twojemu pokój, Czysta, i wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Wcielonego w czyste Twoje łono i zrodzonego przez Ciebie, co przewyższa zrozumienie, na drzewie widząc wiszącego pośrodku łotrów, cierpiałaś i macierzyńsko płacząc wołałaś: Biada mi, Dziecię moje! Cóż to za Boża i niewypowiedziana Opatrzność Twoja, przez którą ożywiłeś stworzenie Twoje, opiewam łaskawość Twoją.

Po trzeciej recytacji Psalterza kazyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: Nakazane.

Twoim krzyżem i śmiercią, Chryste Zbawco, zrzucona została wraza niewola, śmierć uśmiercona i martwi, których otchłani od wieków pochłoneła trzymając związanych, nagle wypuściła wszystkich jeńców, opiewających władzę Twoją oraz budzące bojaźń Twoje uniżenie, przez które wszystkich zbawiłeś.

Mając fałszywą nadzieję przebóstwienia Praojciec stał się źródłem zniszczenia i winnym wszystkiego, Ty zaś krzyżem Twoim życie toczysz jako najłaskawszy, dobrowolnie bowiem zostałeś przygwożdżony, aby zniszczyć pierwsze osądzenie, przeto opiewamy Twoje dobrowolne cierpienia, Chryste.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Nieskalana Owieczka widząc Baranka i Pasterza na drzewie wiszącego, wołała: Dziecię moje, cóż to za straszny i nieprzewidziany widok? Jakże Życie wszystkich zostało skazane na śmierć na podobieństwo ludzi? Powstań jednak po trzech dniach ze zmarłych, jak powiedziałeś, abym radując się sławiła Ciebie, Słowo.

Kanon ku czci czcigodnego i życiodajnego krzyża.

Poemat Józefa. Ton 8:

Pieśń 1

Hirmos: Mojżesz krzyż nakreślił laską i na wprost rozsiekl Czerwone Morze, przez które przechodził Izrael, a na rydwany faraona znowu runęła woda, gdy przeciwko nim nakreślił niezwykiony oręż, przeto Chrystusowi śpiewamy Bogu naszemu, albowiem się wysławił.

Boże dłonie na krzyżu rozciągnąłeś Jezu, przygarnąwszy do siebie ręką Twoją stworzonych i z ręki Złego wszystkich wyzwoliłeś, i podporządkowałeś sobie ręką władczą, Królu wszystkich, przeto wierni śpiewamy majestatowi Twemu, albowiem wysławił się.

Szkodliwe było w Edenie gorzkie spożycie z drzewa i śmierć wprowadziło, Chrystus zaś umierając na drzewie wszystkim życie wytoczył i zabił węża Bożą mocą, przeto Jemu śpiewamy, Bogu naszemu, albowiem się wysławił.

Męczennikom: Odważne mnóstwo męczenników, Jezu, krzyżem i cierpieniem Twoim powstawszy na cierpienia przed wrogami wyznawało Ciebie jako królującego nad stworzeniem, cierpiąc męki i niezmiernie nieszczęścia, przeto wszyscy otrzymali Chwałę Twoją, Chwałę Pana.

Męczennikom: Kroplami czcigodnej i zbawczej Twojej krwi męczennicy Twój, Panie, zbawienie znaleźli krew swoją zaiste przelewając, niesprawiedliwie byli męczeni, aby złożyli ofiary skalany biesom zgubnym dla duszy, przeto jako czyste ofiary zostali Tobie przyniesieni, Królu wszystkich.

Teotokion: Gdy Nieskalana zobaczyła na krzyżu przygwożdżonego Ciebie, wszystko wiedzącego, płacząc mówiła: Cóż to jest, Dziecię moje? Jakże Tobie odpłacili ci, którzy rozkoszowali się licznymi Twoimi darami? Jakże przecierpię ból? Chwała Twojej łaskawości i Opatrzności budzącej bojaźń, wielce cierpliwy.

Inny kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 6:

Hirmos: Wodę przeszedł jak suchy ląd i egipskiego zła uniknął, przeto Izraelita wołał: Wybawicielowi i Bogu naszemu śpiewajmy.

Omroczoną rozkoszami życia duszę moją i smutkami życiowymi wiecznie wzburzoną, Matko Boża oświeć oświeceniem Twoim.

Otworzone zostały bramy niebios Bożym Twoim zrodzeniem, Matko Boża, do których wejście daj duszy mojej jako miłosierna i skieruj mnie ku nim.

Postrzeloną strzałami Złego i zranioną jego podstępami i oszustwami duszę moją, Dziewico, ulecz miłosierdziem Twoim.

Ty, która jesteś nadzieją pozbawionych nadziei, upadłych podniesieniem i Rodzicielką Światłości Bożej, oświeć duszę moją będącą w ciemności.

Pieśń 3

Hirmos: Laska stała się obrazem tajemnicy, zakwitając bowiem uprzedza rozsądzenia kapłana, a w nieplodnym poprzednio Kościele teraz zakwitnie drzewo krzyża na panowanie i umocnienie.

W czarną szatę zmienia się słońce widząc na drzewie Ciebie niesprawiedliwie podniesionego i rozpadają się kamienie, ziemia cała z lęku trzęsie się, jedyny Zbawco, wszystkich wybawienie.

Mojżesz rozpostarł ręce przedstawiając krzyż czcigodny, który my teraz przedstawiając w Bożej mądrości, wszystkie pułki biesowskie zwyciężamy, trwając bez żadnej szkody z ich strony.

Męczennikom: Męki cierpieli cierpięcicy, Twoje cierpienie przedstawiając, rozlicznym cierpieniom poddawani stali się współnikami Cierpiącego i żądze uśmiercającego, jaśniejącego światu Życiem.

Męczennikom: Nieodwracalnie idąc drogą męki, zgorszenia oszustwa z serc usunęli chwalebni w Bogu cierpięcicy i skierowali się do zamieszkania w pokoju Bożym.

Teotokion: Ponad prawami zwykłymi dla ludzi zrodziłam Ciebie, Dziecię – wołała płacząc Bogurodzica – jakże więc nieprawi podnieśli Ciebie na drzewie pośród nieprawych, jedynego, który dał Zakon życia?

Inny kanon.

Hirmos: Niebieskiego kręgu najwyższy Stwórco, Panie, i Kościoła założycielu, Ty mnie umocnij w miłości Twojej, pragnień kresie, wiernych umocnienie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Westchnienia niemilknące, gorliwe łzy i skruszone serce daj mi, Dziewico, abym płakał nad moimi czynami, a wyrastające żądze moje zniszcz, Jedyna opiekowana przez wszystkich.

Snem grzesznym obciążoną i do głębi otchłani wpadającą duszę moją pochwyć, Władczyni, i daj mi zamiysł prawdziwej pokuty, błogosławiona.

Rozrzewnienia miłości i cnoty daj duszy mojej pogrążonej w grzechach, Nieskalana, aby umiłowała niebieskie życie i miała Boże pragnienia.

W Tobie składam nadzieję, Matko Boża, i szybko zostanę wybawiony z rozpacz, znam bowiem, znam Twej łaskowości bogactwo i znam moc Twojej odwagi.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o tajemnicy Twojej Opatrzności, poznałem czyny Twoje i wysławilem Twoje Bóstwo.

Jako cedr pobożność, wiarę jako cyprys, miłość zaś jako jodłę nosząc, krzyżowi Bożemu pokłońmy się.

Krzyżem Twoim, Zbawco, raj został otworzony i osądzony człowiek znowu weń wszedł, wielbiąc łaskawość Twoją.

Umarłych ludzi ożywiłeś będąc martwym, Zbawco, i węza uśmierciłeś, który grzech wprowadził.

Męczennikom: Przez cierpienia Boży męczennicy stali się podobni cierpieniom

Chrystusowym i okazali się też uczestnikami Światłości niebios.

Męczennikom: Upiększyliście się łącząc się ze Słowem pięknym, męczennicy, i jasno zostaliście oświeceni, umiłowawszy Słońce Sprawiedliwości.

Teotokion: Jako małe Dziecię urodziłaś przed wiekami będącego doskonałego Boga, Dziewico nieskalana, krzyżem i łaską wszystko spełniającego.

Inny kanon.

Hirmos: Tyś moją mocą, Panie, Tyś i moją siłą, Tyś moim Bogiem, Tyś moją radością, nie porzuciłaś łona Ojca i nawiedziłaś naszą nędzę. Przeto z prorokiem Habakukiem wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

Ty, która Boga Słowo niewypowiedziane zrodziłaś, obwiąż strupy mojej duszy leczniczym zieleń, wylewając na nie czcigodną krew Syna Twego, który zniszczył zgubne dla dusz łono otchłani i wytoczył światu Zmartwychwstanie.

Oblubienico Boża, strumienie oczyszczenia grzechów duszy mojej ześlij i obmyj złe zamysły, pozwól mi być czystym, do Twego bowiem orędownictwa i Twojej pomocy przybiegłem, Bogurodzico Dziewico.

Do Twego wspomżenia przybiegam teraz, Przekzysta, pospiesz wybawić mnie z okropnej wrażej burzy i dręczących potoków nieprawości, kierując mnie ku Twojej przystani i ku Twojej ciszy, Matko Boża.

Wróg strzałami grzechu całą duszę moją zranił i skałał rozkoszami moje serce, zawrócił z drogi prawej, przeto wołam do Ciebie: Nawróciwszy ulecz mnie i wybaw.

Pieśń 5

Hirmos: O, wszechbłogosławione drzewo! Na nim ukrzyżowany został Chrystus Król i Pan, przez nie upadł oszukujący drzewem i przez Ciebie zwiedziony, Boga przygwożdżonego ciałem i dającego pokój duszom naszym.

Nas obnażony zechciałaś ubrać w szatę niezniszczalności i sam zostałeś obnażony, na krzyżu rozpięty obnażyłaś wrogie podstępny, Chryste, przeto sławimy Twoje cierpienia.

Krew wyciekła z boku jest zbawcza i świat oczyściła, zniszczyła zaś krew chramów bożków i odnowiła niszczałych przez spożycie owocu rozumowego, wytaczając nieśmiertelność duszom naszym.

Męczennikom: Oświeceni pięknem różnorodnych ran, męczennicy chwalebni, Bożą krwią naznaczyliście się i przez wcześniej zabraniający oręż jawnie przeszliście, radując się zamieszkaliście w raju.

Męczennikom: Jakże przedziwny jesteś w świętych Twoich, Chryste, którzy wiarą umiłowali Ciebie, przez Ciebie bowiem wzbogacani zostali i rzeki Bożych uleceń toczą światu oraz wysuszają wylanie żądz naszych.

Teotokion: Mnie słabego przez grzech uleczyłaś, Dziewico, rodząc Zbawcę i Lekarza wszystkich, na drzewie krzyża przygwożdżonego, Przekzysta, i toczącego zbawienie duszom naszym.

Inny kanon.

Hirmos: Calego odrzuciłaś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie,

nieszczęsnego, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.

Z całą gorliwością pospieszam do Twego wspomnienia, Nieskalana, i podnoszę duchowe oko, nie odrzucaj mnie, lecz wspomóż mnie jako dobra i wybaw mnie, obmyj brud grzechów moich.

Jad śmiertcionośny ogromnymi zębami został wpuszczony, lecz zniszczony został gwoździami i włócznią Bożą Twego Syna, który z miłosierdzia dla nas cierpiał w ciele, jedyna opiewana przez wszystkich.

Mnie obumarłego przez złe zwyczaje i niszczonego przez grzechy ożyw, która zrodziłaś Życie wieczne i przez odnowienie duchowe ku nieśmiertelności skieruj mnie, błogosławiona.

Ze złości biesów i zła ludzkiego wybaw mnie, Władczyni, i ze słabości duchowych oraz cielesnych szybko ulecz, która jedyna zrodziłaś wszelkiego ciała i grzechów Lekarza, Zbawcę i Pana.

Pieśń 6

Hirmos: **We** wnętrzu wodnego zwierza Jonasz rozpostarł dłonie na kształt drzewa, jawnie przedstawiając zbawcze cierpienia, poczym wyszedł po trzech dniach, okazując zmartwychwstanie w ciele przygwoźdżonego Chrystusa Boga, który zmartwychwstaniem po trzech dniach świat oświecił.

Krzyż postawiony na miejscu Czaszki pośrodku ziemi uleczył pośrodku rajy wyrosłą przed drzewo ranę, Mesjasz bowiem Jezus pośrodku nieprawych łotrów, jeden okazał się sprawiedliwym, wszystko ze sobą podniósł i z wysoka upadłego w przepaść odnowił.

Napiąłeś łuk Boży, Twój najczcigodniejszy krzyż, Chryste, i strzały wypuściłeś na zabójcę, gwoździe zaś rąk Twoich, Władco, wbiłeś w jego gniewliwe i skalane serce, i do końca go zabiłeś, a zabitych przez niego ożywiłeś, Szczodry.

Męczennikom: **S**trumieniami wyciekłej krwi ze świętych ciał cierpiętników wygnany został duchem cały płomień bożków i napojone bruzdy czcigodnego Kościoła, pozwalając wyrosnąć kłosowi zbawienia nadziei i wiary, którym karmi się wszelka dusza łaską Bożą.

Męczennikom: **R**ozpalali się ogniem cierpiący chwalebni męczennicy, gdy Bożym ogniem byli opaleni, przez nieprawych Sędziów wydani na śmierć i niezranieni zachowani zostali przez działanie i łaskę Świętego Ducha, koronującego ich, ucierpiałych według prawa.

Teotokion: **O**ręż przeszedł serce Twoje, przeczysta Dziewico, gdy ujrzałaś Syna Twego na krzyżu rozpostartego i śmierć cierpiącego, przebijanego włócznią w Boży bok dobrowolnie i zabijającego walczącego węża, przeto płacząc macierzyńsko wielbiłaś Go.

Inny kanon.

Hirmos: **O**czyść mnie, Zbawco, wielkie są bowiem nieprawości moje i wyprowadź z głębi zła, błagam, do Ciebie bowiem zawołałem i usłyszalesz mnie, Boże zbawienia mego.

Odstąpiłem od Boga nierządnie żyjąc i sługą rozkoszy byłem, nieszczęsny, pozbawiłem się wszelkiej Bożej cnoty, lecz nawiedź mnie, Przczysta.

Uciekłem od przykazań danych mi i oddaliłem się od życia zbliżając ciało do śmierci, lecz skieruj mnie do powrotu, Matko Boża przczysta.

Życie moje jest złe, pełne lekceważenia, lecz miłosierdzie Twoje jest wielkie i niewypowiedziane, Przczysta, niech przeto miłosierdzie łaskowości Twojej przewycięży słabą myśl moją.

Zbawiciela i Wybawiciela rodząc szczodrobliwego, ulituj się nade mną, Czysta, zbaw i wybaw z atakujących mnie i napadających niemiłosiernie na słabość moją.

Pieśń 7

Hirmos: Szaleńczy nakaz bezbożnego prześladowcy zachwiał ludźmi, dyszący groźbami i bluźnierstwem okropnym, jednakże troje dzieci nie przstraszył zwierzęcy gniew ani ogień pożerający, lecz przeciwko niemu tchnąc rosonośnego Ducha w ogniu będąc śpiewały: Wysławiany ojców i nas Boże, błogosławiony jesteś.

Gdy rozpostarty zostałeś na drzewie krzyża jak winorośl, Słowo Ojca, kapaleś świętym winem tajemnicy, zmieniającym pijaństwo przestępstwa i wszystkich weselącym, znających Ciebie Boga i Stworzyciela, dobrowolnie cierpiącego i zbawiającego śpiewających: Wysławiany ojców i nas Boże, błogosławiony jesteś.

Ukrzyżowanie haniebne przecierpiałeś Chryste mój Jezu, powstrzymujące wszelką hańbę ludzi i westchnienia, zółci też zakosztowałeś, odmieniając wszelką gorycz zła, zranione zostały ręce Twoje, Szczodry, dusze nasze uleczając u nakazując śpiewać: Wysławiany ojców i nas Boże, błogosławiony jesteś.

Męczennikom: Cierpieniami beznamiętne życie mężni cierpiętnicy nabyliście, przeto nasze cierpienia łagodźcie łaską przyjętą z góry, święci, uleczacie żądze i grzechy przepędzającą, przy wiernych stoicie i zbawienie śpiewających: Wysławiany ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Męczennikom: Staliście przed sądami, męczennicy, Chrystusa wyznając, który ciało ze względu na nas przyjął nasze ciało poza zniszczeniem i podobni do cierpień Jego okazaliście się zaiste, złość ognia i wszelkie inne męki przecierpieliście, w radości wołając: Wysławiany ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Teotokion: Smutkiem napełniłem się widząc Ciebie, Synu, niesprawiedliwie cierpiącego, zraniona jest dusza moja, gdy Ty zostałeś zraniony włócznią w bok – wołała Bogurodzica płacząc i łkając, jedyna Władczyni, którą godnie wszyscy błogosławimy i pobożnie wołamy: Wysławiany ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Inny kanon.

Hirmos: Dzieci hebrajskie w piecu odważnie zdeptały płomień i ogień zamieniły w rosę, wołając: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

Cała jesteś nosicielką Światłości, przyjęłaś bowiem Światłość

Niezachodzącą, Dziewico, i oświecasz, Czysta, z wiarą Tobie śpiewających: Błogosławiony jest owoc Twego łona, Przczysta.

Aby okazać Twoją przyjaźń do człowieka i miłosierdzie, Dziewico, z głębi zła mnie wyprowadź, wołającego: Błogosławiony jest owoc Twego łona, Przczysta.

Do Ciebie przybiegam, Matko Dziewico, zraniony strzałami zgubnymi dla duszy, całego mnie modlitwą Twoją odgródź, wołającego: Błogosławiony jest owoc Twego łona, Przczysta.

Wybaw mnie, Matko Zbawiciela, okropnie trzymanego w niewoli złych zamysłów i win grzesznych, abym zawsze zbawiany godnie Ciebie słał.

Pieśń 8

Hirmos: Dzieci, błogosławcie Trójcy równe Osoby, Stwórcę Ojca, opiewajcie zstępujące Słowo i ogień na rosę przemieniające, ogłoście wszystkim życie dającego Ducha Najświętszego na wieki.

Błogosławione drzewo, które zniszczyło całą w Edenie klątwę przez oszustwo, wyrastającą pokarmem złego drzewa i Chrystus podnoszony wysławiany, który zechciał zostać na nim podniesiony dobrowolnie z miłosierdzia.

Święcie przełożywszy ręce sławny niegdyś błogosławił wnuki okazując obraz świętego drzewa, które wszystkim dało błogosławieństwo, przeklętym przez zło owocu drzewa i upadłym w głębinę zła.

Cała ludzkość poprawia się, Władco, gdy rozpostarłeś ręce na krzyżu i padł pułk złych biesów, rozproszeni zostają zgromadzeni i wywyższane jest panowanie władzy Twojej, i moc Twoja na wieki.

Męczennikom: Błogosławioną chwałę i niezniszczalny pokarm, jaśniejące przybytki odziedziczyliście teraz Boży cierpiętnicy Pańscy, połączeni z chórami niebios i chwalebny nadziei waszej kres teraz przyjęliście z weselem.

Męczennikom: Wasze męstwo zjaśniało bardziej od słońca, świetliści Chrystusowi cierpiętnicy, i całe oszustwo diabła omroczyło mocą Bożą, wszystkich wiernych serca oświecając pobożnością i mądrością na wieki.

Teotokion: Duchowym obłokiem i cieniem świętym, tronem Bożym i bramą świętą, świecznikiem i Wschodem Słowa, wszyscy wierni nazywamy Ciebie, przczysta Dziewico, Matko błogosławiona wszystko stwarzającego.

Inny kanon.

Hirmos: Siedmiokroć rozpalil piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Wszechwładca Pan zamieszkał w łonie Twoim i okazał Ciebie kolumną umocnienia wiernych, do której przybiegając wybawiamy się z pokus i nieszczęść, uwalniamy z ataków, zgodnie śpiewając: Kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie Go na wieki.

Odpadłem od świętego życia, Władco, do grobu niepowstrzymanie jestem ciągnięty i tym zniewolony, pozbawiłem się wolności będącej w Chrystusie i

prawdziwej sprawiedliwości, lecz nie odrzucaj mnie, skarbnico zbawienia, do Ciebie przybiegającego i zniszczałego.

Niechaj wznosi się błaganie modlitwy mojej do Pana, który przyszedł z łona Twego, Władczyni, i z przekroczenia przykazań niech mnie wybawi, z wyroku i klątwy Zakonu, niech obmyje skalanie okropnych moich grzechów jako jedyny miłosierny.

Bogurodzico przeczysta, duszy mojej rany i grzeszne zgorszenia oczyść, obmywając źródłem wypływającym z boku Syna Twego, ciekącego z niego strumieniami, do Ciebie bowiem wołam i do Ciebie przybiegam, Ciebie przyzywam, Łaski Pełna.

Także śpiewamy Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana.

Pieśń 9

Hirmos: Przez spożycie owocu drzewa do rodzaju ludzkiego przybyła śmierć, dzisiaj zniszczona krzyżem, bowiem klątwa Pramatki jest zniesiona przez owoc czystej Bogurodzicy, którą wszystkie moce niebios uwielbiają.

Kłaniamy się świętemu Twemu podniesieniu, Szczodry, krzyżowi, włócznie i gąbce, trzcinie i świętym gwoździom wbitym w ręce i nogi, Władco, przez które znaleźliśmy doskonale przebaczenie i staliśmy się godni rajskiego życia.

O jakże niesprawiedliwie zostałeś przygwożdżony na drzewie, jedyny najsprawiedliwszy Królu wszystkich, chcąc usprawiedliwić wszystkich z wiarą sławiących dobrowolne Twoje cierpienia i Opatrzność, a Ciebie z wiarą wielbiących, Chryste mój.

Męczennikom: Ciało wydawszy na męki jednomyślnie męczennicy chwalebni przecierpieli rany i śmierć, odcięcie członków, rozszarpywanie, opalenie ogniem i miłością do Pana rozpalani jako ukoronowani żyją na niebiosach.

Męczennikom: Ty, który jesteś apostołów i męczenników słodyczą, ich modlitwami wszystkich nas napełnij miłosierdziem jako łaskawy, dając przebaczenie grzechów, wybawienie ze wszystkich okropieństw i przybytek Twego królestwa, Chryste Boże, który dla nas przyszedłeś jako człowiek,

Teotokion: Okazałaś się jaśniejącym pałacem, Dziewico, dla zamieszkałego w Twoim niewypowiedzianym łonie, który dobrowolnie przecierpiał błogosławioną śmierć i wszystkim dał beznamiętność z niewypowiedzianego miłosierdzia, z wiarą kłaniający się, Jemu, Ciebie pobożnie uwielbiamy.

Inny kanon.

Hirmos: Ulękło się tego niebo i ziemi zadziwiły się krańce, albowiem Bóg objawił się ludziom w ciele i łono Twoje większe było od nieba, przeto Ciebie, Bogurodzico, chóry aniołów i ludzi uwielbiają.

Zaprawdę Matko prawdziwego Boga nie przestawaj modlić się do zrodzonego przez Ciebie, aby odpuszczenie grzechów dał sługom Twoim i doskonale przebaczenie uczynionego przez nich zła, i uczynił ich godnymi ze wszystkimi świętymi wiecznej rozkoszy.

Mocą i siłą duchową, orężem i władzą przepasz pokorną duszę moją,

najświętsza Bogurodzico, daj oręż krzyża i oczyść rany mego grzechu rosą Twojej przyjaźni do człowieka i wielkim miłosierdziem Twoim.

Bądź mi kolumną zbawienia, Czysta, pułki biesów i ataki pokus uczynź bezsilnymi, odpędź nieszczęścia i wzburzenie żądz daleko przepędź, dając wyzwolenie.

Czysta wysławiana Matko Boża, wybaw śpiewających Tobie z miłością i pokus wzburzenie rozpędź miłosiernie, bowiem Boga zrodziłaś, Dziewico, i wszystko, co zechcesz, możesz uczynić, miłosierdzie dajesz bez przeszkód, przeto Ciebie wszyscy uwielbiamy.

Także: Zaprawdę godne to jest, ektenia, fotagogikon i zwykłe psalmy.

Na stichownie stichery ku czci krzyża, ton 8:

Laska Mojżesza przedstawiała czcigodny krzyż Twój, Zbawco nasz, nim bowiem wybawiasz jak z głębin morskiej lud Twój, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Dawno temu w Edenie w raju drzewo nadające się do spożycia wyrosło pośrodku ogrodu, Kościołowi zaś Twemu, Chryste, krzyż Twój zakwitnął i toczy całemu światu życie, a jak pierwsze uśmierciło przez spożycie Adama, tak drugi żywym uczynił, przez wiarę zbawiając łotra, którego uczestnikami zbawienia i nas okaż, Chryste Boże, który przez mękę Twoją zniszczyłeś skierowane przeciwko nam zasadzki wroga i uczynź nas godnymi królestwa Twego, Panie.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Jak was nazwiemy, święci? Czy cherubinami? Albowiem w was spoczął Chrystus. Czy serafinami? Albowiem nieustannie sławiliście Go. Czy aniołami? Ciało bowiem wyrzekliście się. Czy potęgami? Czyniecie bowiem cuda. Liczne są wasze imiona i wielkie dary, módlcie się o zbawienie dusz naszych.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Nie mogę znieść, Dziecię, widząc Ciebie na krzyżu zmarłego, dającego wszystkim odwagę, aby tym, którzy dawno temu przestępstwa owocem snem zgubnym zasnęli, dać Bożą i Zbawczą odwagę – mówiła Dziewica płacząc, którą uwielbiamy.

Także: Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia, pierwsza godzina i rozesłanie.

W piątek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 8:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Wspomnij nas, Chryste Zbawco świata, jak łotra wspomniłeś na drzewie, i uczynź wszystkich godnymi niebieskiego królestwa Twego, jedyny Szczędry.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Wyciągnąłeś dłonie na drzewie, Chryste, i zrzuciłeś zasady i władze zła, wybawiając z ich oszustwa pobożnie sławiących Ciebie.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego

klamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Włócznieją zostałeś przebity wisząc na krzyżu i wytoczyłeś nam potok nieśmiertelności, uśmierconym przez bezrozumne przestępstwo, przeto z bojaźnią sławimy Ciebie.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Męczennikom: Obcy ziemskim rozkoszom jak obcy wydali siebie na męki cierpiętnicy, raniąc odstępce swoimi świętymi ranami.

Chwała. Triadikon: Z niemającej początku Trójcy Jeden śmierć na krzyżu przecierpiałeś dobrowolnie, żądz moich wysusz wszystkie potoki i uczyn mnie godnym zbawienia.

I teraz. Teotokion: Emmanuela Baranka Bożego i Słowo widząc ciałem wiszące na drzewie Owieczka jedyna nieskalana i Dziewica smutkiem ogarnięta płakała.

W PIĄTEK WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery ku czci męczenników, ton 8:**

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Męczennicy Pańscy, wszelkie miejsce uświęćcie i wszelką słabość uleczacie, módlcie się teraz, aby z sieci wrażych zostały wybawione dusze nasze, błagamy was.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Męczennicy Twoi, Panie, zapomnieli o sprawach życiowych, nie troszczyli się o męki ze względu na przyszłe życie, którego okazaliście się dziedzicami, przeto radując się z aniołami, ich modlitwami daj ludowi Twemu wielkie miłosierdzie.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Jakaż jeszcze cnota i jakaż pochwała przystoi świętym: skłonili bowiem szyje przed mieczem, ze względu na Ciebie, który przychyliłeś niebiosa i zstąpiłeś, przelali krew swoją ze względu na Ciebie, który uniżyłeś siebie i postać sługi przyjąłeś, upokorzyli się aż do śmierci, upodabiając się do Twego ubóstwa, ich modlitwami z mnóstwa szczodrobliwości Twojej, Boże, zmiłuj się nad nami.

Inne stichery prosomiony, ton 8:

Prosomion: O przesławny cud!

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Upodobniłem się do bezpłodnego drzewa, słowami jak zbędnym listowiem obłożywszy się, i lękam się, abys mnie zrąbał, Władco, odsyłając mnie w wieczny niegasnący ogień, lecz daj mi czas nawrócenia, abym przyniósł Tobie dobry owoc cnotliwych czynów i stał się godnym królestwa Twego.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Panie, Panie, mnie służyć Twego, bardzo gniewającego każdego dnia Twoją

dobroć, Przyjacielu człowieka, nie odrzucaj od oblicza Twego, Chryste, ani też nie karz Twoim sprawiedliwym gniewem. Zgrzeszyłem, zgrzeszyłem przed Tobą jak nikt inny, wyznaję to, ulituj się i zbaw mnie modlitwami Matki Twojej.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Gdy zasiądziesz w Chwale Twojej jako Król wszystkich na tronie sądu, przy stojących z bojaźnią przed Tobą świętych aniołach Twoich, przed Tobą stanie cała ludzka natura, Chryste, mająca być sądzoną, wtedy modlitwami Matki Twojej, Panie, wybaw z wiecznych mąk od wieków zmarłych w wierze.

Chwała, i teraz. Teotokion: Król niebieski z przyjaźni do człowieka na ziemi zjawił się i żył wśród ludzi, z Dziewicy bowiem czystej przyjął ciało i z Niej przyszedł jako jeden Syn w dwóch naturach, ale nie hipostazach, przeto głosimy Go jako doskonałego Boga i doskonałego człowieka, wyznając Chrystusa Boga naszego, do którego módl się Matko Dziewico, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

Także: Pogodna Światłości. Ciąg dalszy jak zwykle.

Na stichownie stichery, ton 8:

Męczennicy Pańscy, módlcie się do Boga naszego i wyproście dla dusz naszych mnóstwo zlitowań oraz oczyszczenie licznych grzechów, błagamy was.

Stichos: Błogosławieni, których wybrałeś i przyjąłeś, Panie.

Za zmarłych: Płaczę i łkam, gdy pomyślę o śmierci i widzę w grobach leżące na obraz Twój Boży stworzone nasze piękno, bezkształtne, bez chwały, niemające postaci. O, cudzie: cóż to za tajemnica, że oddajemy się zniszczeniu, że poddajemy się śmierci z woli Boga, jak i jest napisane, dającego odpoczynek zmarłemu.

Stichos: Dusze ich będą umieszczone w miejscu szczęśliwości.

Śmierć Twoja, Panie, stała się orędowniczką nieśmiertelności, gdybyś bowiem nie został złożony w grobie, raj nie zostałby otwarty, przeto zmarłym daj odpoczynek jako Przyjaciel człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Czysta Dziewico, bramo Słowa, Boga naszego Matko, módl się o nasze zbawienie.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

W PIĄTEK NA POWIECZERZU, Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 8.

Pieśń 1

Hirmos: Śpiewajmy Panu, który przeprowadził lud swój przez Czerwone Morze, jako jedyny chwalebnie się wysławił.

Stichos: Najświętsza Bogurodzico, wybaw nas.

Umartw ciała mego mędrkowanie, przeczysta Dziewico, która zrodziłaś Życie i wybaw mnie z wszelkiej męki.

Jasną zorzą, która zajaśniała z Ciebie, Dziewico, duszy mojej źrenice oświeć,

abym słaWił Ciebie.

Chwała. Módl się Władczyni, jedyna święta Bogurodzico, abym otrzymał w dniu Sądu zbawienie i Bożą Światłość.

I teraz. Przeczysta Bogurodzico, ucisz cierpienia serca mego, która Chrystusa bez boleści zrodziłaś ponad słowa i zrozumienie.

Pieśń 3

Hirmos: Ty jesteś umocnieniem przybiegających do Ciebie, Panie, Ty jesteś światłością omroczonych i Tobie śpiewa duch mój.

Wybaw mnie modlitwami Twoimi z wraźych strzał, Przeczysta, i serce moje oczyść z nachodzących je zamysłów.

Ulecz rany duszy mojej, Nieskalana, wycisz Twoimi modlitwami strwożone serce, Matko Boża.

Chwała. Ukróć nieokiełznane zamysły moje, czysta Władczyni, i zabierz z duszy mojej wszelki smutek, która radość zrodziłaś.

I teraz. Raduj się, zbawienie przybiegających do Ciebie, Dziewico Matko Chrystusa. Raduj się, aniołów i męczenników chwało.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o tajemnicy Twojej Opatrzności, poznałem czyny Twoje i wysławilem Twoje Bóstwo.

Duszy mojej rany ulecz, Słowo Boże, zraniony ze względu na mnie jako Przyjaciel człowieka, i oświeć ciemność mego rozumu.

Drzemka lenistwa mego sprowadziła grzeszny sen, Dziewico, odważną Twoją modlitwą podnieś mnie do pokuty.

Chwała. Ty, która ze źródeł wytoczyłaś wodę przebaczenia, Nieskalana, serce moje napój, wyschłe przez wszelakie przestępstwa.

I teraz. Najświętsza Oblubienico Boża, Władczyni świata, Ty mnie zbaw, wyzwalając z nieszczęść i odpędzając żądz wzburzenie.

Pieśń 5

Hirmos: Czuwając od poranku wołamy do Ciebie, Panie: Zbaw nas, Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, poza Tobą innego nie znamy.

Wejrzyj i usłysz słowa moje, Przeczysta, oczyść wszystkie moje nieprawości, Władczyni.

Bogurodzico, która zrodziłaś Słońce Niezachodzące, całego mnie oświeć omroczonego żądzami, abym słaWił Ciebie i wysławiał, Nieskalana.

Chwała. Ulituj się nad duszą moją, najświętsza Dziewico, i wybaw z osądzenia oraz wiecznych mąk.

I teraz. Cierpiącą duszę moją ulecz, która zrodziłaś biorącego słabości wszystkich, najświętsza Władczyni.

Pieśń 6

Hirmos: Otchłań grzechów i burza występków trwoży mnie, wciąga mnie w głębię rozpaczy, lecz Twoją mocną rękę wyciągnij do mnie jak do Piotra, o rządzący, i zbaw mnie.

Umartw ciała mego nieprzystojne poruszenia, która ubumarłych przez zło

ożywiłaś Twoim żywym zrodzeniem, abym słauił Ciebie jako przyczynę odnowienia ludzi.

Bogurodzico Dziewico, która zrodziłaś otchłań zmiłowań, wybaw duszę moją ze smutku i otwórz mi bramę radości duchowej, w Tobie bowiem jedynej złożyłem nadzieję.

Chwała. Abym opiewał radośnie wspaniałość Twoją, Dziewico przezczysta, i wielką łaskę cudów, zawsze tłamszące mnie nieprzystojne zamysły odmień modlitwami Twoimi.

I teraz. Zrodziłaś w nadprzyrodzony sposób nierozłącznego z łonem Ojca, który dzięki Tobie rozmawiał z ludźmi, Dziewico, przeto jako chwała wszystkich i umocnienie, Bogurodzico ulituj się nad przybiegającymi do Ciebie.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyżma poetycka, ton 8:

Słowo Ojca na ziemię zstąpiło i anioł przybył mówiąc do Bogurodzicy: Raduj się, błogosławiona, która pałac jedyna zachowałaś, przyjmując poczęcie przedwiecznego Boga i Pana, aby z oszustwa jako Bóg wybawił rodzaj ludzki.

Pieśń 7

Hirmos: Dzieci hebrajskie w piecu odważnie zdeptały płomień i ogień zamieniły w rosę, wołając: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

Biada mi, jakże uniknę mąk oczekujących mnie, gdyż źle tutaj żyłem? Jakże pokażę się Sędziemu budzącemu bojaźń, nieszczęsny? Bogurodzico Dziewico, bądź mi wtedy pomocą.

Wygaś płomień żądź moich i ucisz burzę serca mego, Bogurodzico czysta, i wybaw mnie, Przezczysta, z ucisku biesów i ognia wiecznego.

Chwała. Zobacz smutek mój, Dziewico, który sprowadziło mnóstwo zła mego i przed odejściem pokój mi daj, macierzyńskimi Twoimi modlitwami ubłagawszy Syna Twego.

I teraz. Płomień żądź serca mego wygaś rosą Twoją, Dziewico, i z ognia strasznego wyrwij, wiecznego osądzenia i ucisku biesów.

Pieśń 8

Hirmos: Dzieci, błogosławcie Trójcy równe Osoby, Stwórcę Ojca, opiewajcie zstępujące Słowo i ogień na rosę przemieniające, ogłoście wszystkim życie dającego Ducha Najświętszego na wieki.

Umartw wszystkie cielesne nasze poruszenia, Dziewico, która uśmierciłaś węża życiodajnym zrodzeniem Twoim i pomódl się, abyśmy otrzymali życie zawsze istniejące, albowiem Ciebie opiewamy na wieki.

Ciebie zawsze przyzywam na pomoc, Bogurodzico, nie zawstydz mnie, który zgromadziłem sobie czyny wstydlive, lecz ulituj się nade mną, Przezczysta, wyrwij z płomienia i wybaw z wiecznych mąk.

Chwała. Otoczoną radością pomocnicą okazałaś się dla mnie, otoczonego przez zło, wybawiając mnie z ataków biesów, przeto zawsze błogosławie Ciebie, Bogurodzico, orędowniczko wszystkich.

I teraz. Najświętsza Dziewico, apostołów chwało, męczenników sławo, uczyn mnie uczestnikiem wiecznej Chwały, wołającego: Błogosławcie Ducha Najświętszego na wszystkie wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Przekroczyłaś prawa natury poczynając Stwórcę i Pana, stałaś się dla świata bramą zbawienia, przeto Ciebie, Bogurodzico, nieustannie wysławiamy.

Światłością Twoją Niezachodzącą, bramo święta, rozpedź okropną ciemność duszy mojej i pokaż mi świetliste drogi pokuty, abym idąc nimi uniknął mroku grzechów i nieustannie wielbił Ciebie.

Oczyść sługi Twoje i daj przebaczenie grzechów, Dobra, wybaw nas z wiecznego płomienia i uczyn uczestnikami Twego królestwa, Słowo Boże, chcąc bowiem zbawić rodzaj ludzki krzyż przecierpiałeś.

Chwała. Daj mi właściwy sposób przejścia życia, Bogurodzico, i ukróć jako Dobra ataki pokus oraz żądz, kierując mnie ku cnotom niebieskiego królestwa i błogosławionego pokoju, abym zbawiony wysławiał Ciebie.

I teraz. Ulecz duszę moją, cierpiącą przez okropną żądzę, która zrodziłaś Boga najłaskawszego jako miłosierna ulecz i wybaw ze znieważających mnie i pozostających pełnymi zła, Przejrzysta, abym zbawiany Ciebie gorliwie wielbił, która wywyższyłaś nasz rodzaj.

Także: **Zaprawdę godne to jest, Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion i rozesłanie.**

W SOBOTĘ RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie ku czci męczenników, ton 8:

Okazaliście się gwiazdami duchowymi, święci męczennicy, bowiem przez wiarę zniszczyliście mgłę oszustwa, duchowe wasze lampy oświeciliście i z Oblubieńcem wchodziecie w chwale do niebieskiego pałacu, a teraz prosimy was, abyście modlili się o zbawienie dusz naszych.

Prosomion: Nakazane tajemnie.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Znosząc cierpliwie męki ogniste uśmierciliście wroga przyjąwszy łaskę Chrystusa, męczennicy, przepędzając słabości chorych, żyjąc po śmierci i czyniąc cuda. Zaiste jest to przesławny cud, gdy nagie kości toczą uzdrowienia, chwała jednemu mądrymu Stwórcy Bogu.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ty, który dla nas zrodziłeś się z Dziewicy i ukrzyżowanie przecierpiałeś, Dobry, śmiercią zrzuciwszy śmierć i zmartwychwstanie objawiłeś jako Bóg, nie gardź tymi, których stworzyłeś ręką Twoją. Okaż Twoją przyjaźń do człowieka, Miłosierny, przyjmij Tę, która zrodziła Ciebie, Bogurodzicę, modlącą się za nami, i zbaw, Zbawco nasz, ludzi, którzy stracili wszelką nadzieję.

Po drugiej recytacji Psalterza katzma poetyckia, ton 8:

Prosomion: Nakazane tajemnie.

Prorocy, męczennicy Chrystusowi i hierarchowie, którzy dobry wysiłek mądrze i pobożnie zakończyliście, otrzymaliście niewiedzące korony od Boga, nieustannie módlcie się za nami do Jego łaskawości, aby dał nam przebaczenie grzechów jako Bóg pobłażliwy.

Stichos: Błogosławieni, których wybrałeś i przyjąłeś, Panie.

Za zmarłych: Tych, którzy odeszli od rzeczy czasowych, w przybytkach wybranych ze sprawiedliwymi policz, Władco, dając im odpoczynek w miejscu świętujących i w słodyczy nieskończonej raju, jako Dobry, przebacząc z wyjątkowej łaskawości ich grzechy dobrowolne i mimowolne, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Dusze ich będą umieszczone w miejscu szczęśliwości.

Za zmarłych: Głębią mądrości z miłości do człowieka wszystko stworzyłeś i to, co pożyteczne dajesz, jedyny Stwórco, daj odpoczynek, Panie, duszy Twego sługi, albowiem w Tobie pokładał nadzieję, Stworzycielu i Twórcy, i Bogu naszym.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ciebie mamy jako mur obronny i przystań, i orędowniczkę miłą przed Bogiem, którego zrodziłaś, Bogurodzico Dziewico, wiernych zbawienie.

Kanon do świętych męczenników, hierarchów, ascetów i za zmarłych, mający akrostych: Oktochosu nowego Boży koniec. Poemat Józefa. Ton 8:

Pieśń 1

Hirmos: Śpiewajmy Panu, który przeprowadził lud swój przez Czerwone Morze, jako jedyny chwalebnie się wysławil.

Okazaliście się czcigodnym złotogłowiem, oświecającym koronę czcigodnego Kościoła, cierpiętnicy Chrystusowi najmężniejsi.

Oświeciliście dogmat cnót Bożych światłością, mądrzy hierarchowie, i serca wiernych oświeciliście.

Błagam Ciebie, w prorokach i ascetach cudowne Słowo: Ich modlitwami zbaw nas.

Chwała. Gdy sąd sprawiedliwy przyjdiesz sprawować, Najsprawiedliwszy, ich modlitwami nieosądzonymi zbaw nas, Słowo.

I teraz. Teotokion: Znając Ciebie jako Rodzicielkę Boga, chór niewiast w ślad za cierpiętnikami został do Niego przyprowadzony, Dziewico.

Inny kanon za zmarłych, mający akrostych: Umierającym wiernym ósmy splotę śpiew. Ton 8:

Pieśń 1

Hirmos: Wodę przeszedł jak suchy ląd i egipskiego zła uniknął, przeto Izraelita wołał: Wybawicielowi i Bogu naszemu śpiewajmy.

Śmiercią naśladowując czcigodną śmierć Chrystusa i cierpieniami cierpienia, wszyscy męczennicy otrzymali Boże i błogosławione życie.

Odrzucając grzechy młodości i grzechy zwyciężając, Zbawco, zmarłe sługi Twoje połącz z wybranymi Twoimi.

Chwała. Chwałę, jaką otrzymali i radość, którzy zdobyli błogosławiony pobyt, daj obficie sługom Twoim, które przyjąłeś, wielce miłosierny.

I teraz. Poczęłaś Słowo Ojca, które z ciałem zjednoczyło się w Hipostazie w Tobie, nieskalana Dziewico, niszcząc otchłań Bożą mocą.

Pieśń 3

Hirmos: Ty, któryś na początku niebiosą myślą swą umocnił i ziemię założył na wodach, Chryste, umocnij mnie na opoce Kościoła, albowiem nie ma świętego poza Tobą, jedyny Przyjacielu człowieka.

Obmierzłe ofiary cierpiętnicy zdecydowaną myślą odrzucili, będąc najczystsza ofiarą złożoną Słowu.

Odnawiając słowami świętej tajemnicy niszczałych przez wszelakie żądze, okazaliście się Bożymi uczniami odnawiającego świat.

Prorokom dawno temu objawiona została łaska Najświętszego Ducha, którą w czasach ostatecznych napełnieni zostali asceci.

Chwała. Z chórami świętych połącz, Boże, tych, którzy z wiarą odeszli z życia i uczyni ich mieszkańcami rajy z niewypowiedzianego miłosierdzia.

I teraz. Teotokion: Nigdzie nie mieszczący się Jezus Pan z łatwością zamieszkał w Twoim uświęconym łonie, przeczysta Dziewico opiewana przez wszystkich.

Inny kanon.

Hirmos: Niebieskiego kręgu najwyższy Stwórco, Panie, i Kościoła założycielu, Ty mnie umocnij w miłości Twojej, pragnień kresie, wiernych umocnienie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Oczyściwszy się z dawnego upadku Prarodziców przez chrzest i znowu odrodzeni strumieniami krwi swoich skropiwszy się, współkrólujecie z Chrystusem, błogosławieni.

Jako martwy dobrowolnie położony zostałeś w grobie i będących w grobach wezwałeś, Zbawco, zechciej tych, których od nas przyjąłeś, umieścić w przybytkach sprawiedliwych Twoich.

Chwała. Łaskawością Bożą Twoją, Władco, i mając jednakową naturę z nami, bądź ubłagany dając grzechów przebaczenie sługom Twoim, Zbawco, i wieczny odpoczynek.

I teraz. Wcielony w łono Twoje stał się człowiekiem, który sam jeden szczególnym będąc Przyjacielem człowieka wybawia człowieka z bram śmierci, Matko Boża przeczysta, jedyna opiewana przez wszystkich.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o tajemnicy Twojej Opatrzności, poznałem czyny Twoje i wysławilem Twoje Bóstwo.

Przeszedłszy drogę cierpień, błogosławieni cierpiętnicy, ciepłem duchowym spalili materialne oszustwo.

Ascetów Twoich i hierarchów świetliście wysławiałeś, Panie, ich Bożymi modłami uczyni mnie uczestnikiem Chwały Twojej.

Ty, który tchnieniem Ducha Bożego proroków oświeciłeś, niewiastom dałeś moc, aby zgubiły wrogów zuchwałość.

Chwała. Uczyni godnymi radowania się ze wszystkimi świętymi, których zabrałeś, sługi Twoje, Najłaskawszy, w przybytkach świętych Twoich, będąc ubłagany.

I teraz. Teotokion: Dawcę Zakonu Bożego zrodziłaś ponad prawami natury, odradzającego upadłą naturę ludzką, Nieskalana.

Inny kanon.

Hirmos: Tyś moją mocą, Panie, Tyś i moją siłą, Tyś moim Bogiem, Tyś moją radością, nie porzuciłeś Iona Ojca i nawiedziłeś naszą nędzę. Przeto z prorokiem Habakukiem wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

Aby ujrzeć Twoją Chwałę, Władco, i aby Światłość Twoją dającą Światłość na niebiosach uroczyście otrzymać, wszelki rodzaj cierpień przecierpeli Boży męczennicy, Tobie Chryste śpiewają: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

Masz liczne przybytki, Zbawco, rozdzielane wszystkim według godności i na miarę cnót, zapełnij je tymi, których z wiarą zabrałeś, pobożnie Tobie śpiewających: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

Chwała. Zjawiłeś się jako równy nam człowiek, o Nieśmiertelny, wszystkim równą śmierć przecierpiałeś i drogę życia pokazałeś, której godnymi uczyni zmarłych jako Przyjaciel człowieka, przebaczenie grzechów jako Władca dając i udział w Światłości.

I teraz. Ty jesteś chwałą wiernych, Dziewico, Ty jesteś orędowniczką i Ty jesteś ucieczką chrześcijan, murem obronnym i przystanią, Synowi Twemu modły zanosisz, Nieskalana, i wybawiasz z nieszczęść tych, którzy z wiarą i miłością znają Ciebie jako czystą Bogurodzicę.

Pieśń 5

Hirmos: Oświeć nas przykazaniami Twoimi i prawicą Twoją wzniesioną wysoko Twój pokój nam daj, Przyjacielu człowieka.

Rany cielesne przecierpeli Boży męczennicy i prze to zawsze uleczają nasze rany, raniąc demony.

Święci Boży hierarchowie, módlcie się ze wszystkimi ascetami Chrystusa, aby dał nam odpuszczenie grzechów.

Ciało ranami i nauką zmęczywszy, niewiasty czcigodne stały się godne dobrej nadziei, Przyjacielu człowieka.

Chwała. Śmierć zgubiłeś śmiercią Twoją, Nieśmiertelny, zmarłym w nadziei życia wiernym sługom Twoim jako Przyjaciel człowieka daj odpoczynek.

I teraz. Teotokion: Zniszczyłeś osądzenie Prarodziców, Czysta, w ciele rodząc Jezusa jedyne Boga, który wszystkich usprawiedliwił.

Inny kanon.

Hirmos: Calego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie, nieszczęsnego, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.

Niewypowiedzianej Twojej Chwały i przekraczającej słowa Twojej szczęśliwości w przybytkach świętych, gdzie piękny głos świętujących,

ulitowawszy się umieść zmarłych w życiu bez cierpień, jedyny Przyjacielu człowieka.

Tam, gdzie zastępy anielskie, gdzie zgromadzenia sprawiedliwych radują się, na łonie Abrahama umieść sługi Twoje, Zbawco, i pozwól im odważnie stać przed budzącym bojaźń Bożym tronem.

Chwała. Okazałeś się naszym oczyszczeniem, sprawiedliwością i wybawieniem, raną Twoją nasze niemoce uleczyłeś, Ty przeto jako Dobry umieść zmarłych w słodczy raj.

I teraz. Z miłosierdzia przybrałeś ludzką naturę, Miłosierny, którą upiększyłeś Bożą Chwałą, z dziewiczego łona przyjąwszy ciało uduchowione i duszę, którą śmierć zniszczyłeś.

Pieśń 6

Hirmos: Oczyszć mnie, Zbawco, wielkie są bowiem nieprawości moje i wyprowadź z głębi zła, błagam, do Ciebie bowiem zawolałem i usłyszałeś mnie, Boże zbawienia mego.

Waszymi czcigodnymi ranami uleczacie słabości dusz, święci męczennicy, i rany ciał zawsze zabieracie, raniąc mnóstwo złych demonów.

Chór ascetów, zgromadzenie hierarchów i świętych niewiast Boży orszak oraz mężni cierpiętnicy na niebiosach odziedziczyli rozkosze.

Umartwiwszy postem ciało otrzymaliście życie, dobrze paśliście owczarnię Chrystusową, mądrzy hierarchowie, a po śmierci staliście się godni nieśmiertelnej Chwały.

Chwała. Jesteś życiem żywych i pokojem zmarłych, Słowo, sługi Twoje, które od nas zabrałeś, umieść na łonie wybrańcy Twego Abrahama.

I teraz. Teotokion: W Tobie zamieszkała Światłość Ojca i niematerialnymi zorzami swego Bóstwa rozpedziła ciemność wielobóstwa oraz oświeciła świat, Czysta.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Męczennicy Twoi, Zbawco, liczne rany przecierpieli, miłością Twoją dusze oświecili, święci, pragnąc Twojej wiecznej Chwały i słodkiej Twojej wspólnoty.

Łono wroga śmiercią Twoją rozerwałeś, Zbawco, i wszystkich będących w nim więźniów wskrzesiłeś, dając życie, którego godnym uczynił zmarłych, Łaskawco.

Chwała. Wyzwól sługi Twoje, Zbawco, z łez i wzdychania w otchłani, jako jedyny łaskawy, zabierasz bowiem wszelką łzę z wszelkiego oblicza z wiarą sławiących Ciebie.

I teraz. Ten, który z natury jest Twórcą, stał się w łonie Twoim człowiekiem, jako Bóg wyniszczając siebie, Nieskalana, i jedyny Nieśmiertelny za zbawienie wszystkich umiera śmiercią.

Kontakion, ton 8: Ze świętymi daj odpoczynek, Chryste, duszom zmarłych Twoich sług, gdzie nie ma cierpień, smutku i westchnień, lecz życie nie mające

końca.

Ikos: Sam jeden jesteś nieśmiertelny, który stworzyłeś i ukształtowałeś człowieka, jesteśmy bowiem śmiertelni i z ziemi stworzeni, i do tejże ziemi powrócimy, jak rozkazałeś. Ty, który mnie stworzyłeś, rzekłeś do mnie, że jestem ziemią i do ziemi powrócę, dokąd pójdziemy wszyscy ludzie. Nadgrobnym czyniąc płacz śpiewamy pieśń: Alleluja.

Pieśń 7

Hirmos: Pobożne dzieci w Babilonie posągowi złotemu nie pokłoniły się, lecz pośrodku pieca ognistego zraszani pieśń śpiewały, mówiąc: Wywyższany ojców i nasz Boże, błogosławiony jesteś.

Zniszczywszy ogrodzenie zła świętymi więzami waszymi, chwalebni, moich grzechów brzemię rozproście, męczennicy, i zbawcie wołającego: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Obłokami świętej waszej krwi wygasiliście ogień herezji i płomieniami mądrości spaliliście plewy niegodziwego oszustwa, dusze wiernych oświeciliście.

Poszcący wstrzeźliwością umartwili ciała, żyją po śmierci, zaś chór sprawiedliwych proroków i zgromadzenie niewiast w cierpieniach wysławiło się, ich modlitwami wybaw nas z nieszczęść, Chryste.

Chwała. Duszom wszystkich zmarłych w nadziei życia, Chryste, daj odpoczynek, odrzucając w życiu popełnione przez nich grzechy z wielkiej Twojej łaskawości, łaskawy jedyny Zbawco, ojców Boże, błogosławiony jesteś.

I teraz. Teotokion: Jako cała czysta przyjęłaś do łona Słowo wcielające się, do którego módl się, Przczysta, aby moją duszę i ciało oczyścił z grzechów, przybiegającego do Ciebie z czystą wiarą.

Inny kanon.

Hirmos: Dzieci hebrajskie w piecu odważnie zdeptały płomień i ogień zamieniły w rosę, wołając: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

Całe pragnienie męczenników to wyciągnąć ręce do jedynego Władcy i w miłości z Nim zjednoczyć się, śpiewając: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

Dajesz zmarłym z wiarą Światłość królestwa Bożego, szatę niezniszczalności daj wołającym: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

Chwała. Napelnij radością i weselem sługi Twoje, które zabrałeś, Szczodry, pozwalając im wołać do Ciebie i śpiewać: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

I teraz. Rozwiązując klątwę Ewy zamieszkałeś w nieskalanej Dziewicy, błogosławieństw źródło tocząc wołającym: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

Pieśń 8

Hirmos: Krasomówcze dzieci w piecu ognistym płomień zdeptały, śpiewając: Błogosławcie Pana dzieła Pańskie.

Chramy bożków zniszczyliście cierpiąc i siebie samych uczyniliście świątyniami Bożej Trójcy, męczennicy Pańscy, rozmówcy aniołów.

Kapłani Twoi, Chryste, w sprawiedliwość przyoblekli się i z będącymi od wieków teraz radują się, Twoją dobroć Bożą widząc najjaśniejszą.

Modlitwami najświętszych proroków Twoich i niewiast chwalebnych, od wieku będących sprawiedliwych, miłosierdzie Twoje, Słowo, daj światu Twojemu.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Sprawiedliwy Sędzio, gdy zechcesz sądzić tych, których od nas zabrałeś, zachowaj ich nieosądzonymi, przebacząc grzechy, Władco.

I teraz. Teotokion: Ukaż się, Dziewico, i duszy mojej ciemne obłoki oświeceniem Twoim rozpędź, która zrodziłaś Słońce Sprawiedliwości.

Inny kanon.

Hirmos: Muzycznym instrumentom zharmonizowanym i niezliczonym ludziom kłaniającym się posągowi w Dura, trzech młodzieńcy nie podporządkowali się, Panu śpiewając i wysławiając na wszystkie wieki.

Przeszedłszy przez ziemskie wysiłki przyjęliście prawdziwe niebieskie korony, męczennicy, nieustannie wołając do Ciebie: Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Zstąpiłeś do głębi otchłani i będących w grobach wskresiłeś życiodajną dłoń, dając Twoim zmarłym sługom pokój, o Szczodry.

Chwała. Będąc źródłem życia wiecznego, będąc potokiem słodyczy, sługi Twoje pobożnie zmarłe uczyni godnymi śpiewania i wysławiania Ciebie na wszystkie wieki.

I teraz. Mario Dziewico Bogurodzico, która w ciele Boga ludziom zrodziłaś, zbawiaj z wiarą opiewających Twoje zrodzenie i wywyższających na wszystkie wieki.

Także Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana.

Pieśń 9

Hirmos: Ciebie, nieznającą męża Matkę Boga Najwyższego, Ciebie, która w sposób rozum przewyższający słowem zaiste zrodziłaś Boga, czcigodniejszą od przeczystych mocy niemilkącym wielbieniem sławimy.

Stojąc przed nieprawym sądem męczennicy całą nieprawdę łaską Chrystusową osądzili, zabrali przez nią zniewolonych i sprawiedliwie korony przyjęli.

Okazaliście się sternikami Kościoła, pobożnie kierując korab Bożymi przykazaniami, wszyscy arcykapłani i pasterze błogosławieni, przeto jako sterników was czcimy.

Zgromadzenie proroków i ascetów, chór niewiast cierpiących świetliście i jaśniejących dla nauki błaga Ciebie, Panie, Przyjacielu człowieka, abyś dał nam Twoje zmiłowania.

Chwała. Wszyscy święci Chrystusowi stali się godni czci i chwały wiecznej, a tych, którzy z wiarą odeszli z marność życia, uczyni godnymi również, Miłosierny, sługi Twoje, modlitwami świętych.

I teraz. Teotokion: Nosząc wypełnienie obietnic w swoich ramionach,

Nieskalana, spełnij prośby nam, sługom Twoim, i skieruj nasze drogi do Boga, umacniając nas w cnotliwym życiu.

Inny kanon.

Hirmos: Każda wieść lęka się niewypowiedzianego Bożego uniżenia, albowiem Najwyższy dobrowolnie zstąpił aż do ciała i z dziewiczego łona stał się człowiekiem, przeto przyczystą Bogurodzicę wierni uwielbiamy.

Mając moc niezwyciężoną męczennicy Chrystusowi zlikwidowaliście prześladowców bezbożne polecenie i staliście się godnymi królestwa niebieskiego, chwalebni, oświeceni zorzami Trójcy.

Zniszczona została gorzka otchłań, gdy Ty rozbiłeś ją, Przyjacielu człowieka, i wskresiłeś od wieków tam śpiących, lecz i dzisiaj jako Dobry tych, którzy od nas odeszli do Ciebie, Łaskawco, uczynь godnymi Niezachodzącej Światłości.

Chwała. Cały jesteś słodyczą, Zbawco, cały jesteś pragnieniem i miłością zaiste nienasyconą, cały jesteś pięknem niewypowiedzianym, przeto tym, którzy odeszli do Ciebie, pozwól rozkoszować się pięknem Twoim i uczynь godnymi Bożej Twojej dobroci.

I teraz. Wybaw mnie, Matko Boża, która zrodziłaś Chrystusa Zbawcę mego, Boga i człowieka, w dwóch naturach, ale nie hipostazach, Jednorodzonego Syna Ojca, z Ciebie zaś pierwotnego całego stworzenia, którego w dwóch naturach wielbimy.

Także: **Zaprawdę godne to jest, ektenia, fotagogikon i zwykłe psalmy.**

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery ku czci męczenników, ton 8:

Bardzo męczyliście się, święci, męki z rąk nieprawych mężnie przecierpieliście i Chrystusa wyznaliście przed królami, a po odejściu z tego życia moce czynicie w świecie, słabych uzdrawiacie i wyzwólcie z żądź naszych dusze nasze.

Męczennicy Chrystusowi niezwyciężeni zwyciężyliście oszustwo mocą krzyża, rozkoszujecie się łaską życia wiecznego, nie ulękliście się gróźb prześladowców, ranieni weseliliście się i teraz krew wasza jest uzdrowieniem dusz naszych, módlcie się o zbawienie dusz naszych.

W zbroję wiary odzialiście się dobrze i uzbroiliście się znakiem krzyża, okazaliście się rycerzami możliwymi w Bogu, prześladowcom odważnie sprzeciwiliście się i zrzuciliście oszustwo diabła, staliście się zwycięzcami godnymi koron, módlcie się zawsze za nami, abyśmy zostali zbawieni.

Za zmarłych: Niezmierzona jest męka dla marnotrawnie żyjących, zgrzytanie zębów i płacz nieutulony, gehenna ognista i ciemność zewnętrzna, robak niezasypiający, łzy niepokieszone i Sąd niemiłosierny, przeto przed końcem zawołajmy, mówiąc: Władco Chryste, których zabrałeś, z wybranymi Twoimi daj odpoczynek.

Chwała, i teraz. Teotokion: Do Twojej opieki, Dziewico święta Bogurodzico przybiegam i wiem, że znajdę Twoje zbawienie, możesz bowiem pomóc mi,

Czysta.

Na stichownie stichery prosomiony, ton 8:

Prosomion: **O** przesławny cud!

Jako Król podpisałeś moje uwolnienie, Szczędry, okrwawionymi czerwoną krwią Twoją palcami, Władco, i szcerwieniłeś Twoją krwią, przeto Ciebie z wiarą błagamy: Z pierworodnymi Twoimi policz i sprawiedliwych Twoich radości uczyn godnymi tych, którzy odeszli do Ciebie, Łaskawco.

Stichos: Błogosławieni, których wybrałeś i przyjąłeś, Panie.

Kapłanem byłeś jako człowiek, zabity zostałeś jako Baranek, złożony Ojcu, wyrывая człowieka ze zniszczenia, przeto jako Przyjaciół człowieka umieść zmarłych w krainie żyjących, gdzie przelewają się potoki słodczy, gdzie zawsze biją źródła.

Stichos: Dusze ich będą umieszczone w miejscu szczęśliwości.

Głębią niewypowiedzianej Twojej mądrości określasz granice życia i przewidujesz przyszłość, przenosisz do innego życia sługi Twoje, które przyjąłeś, Władco, umieść ich nad wodami odpocznienia w światłości świętych, Panie, gdzie słowa radości i chwały.

Stichos: Pamięć o nich z pokolenia na pokolenie.

Słowo niewidzialne, Jednorodzony Ojca i z Duchem złączony, dla mnie człowieka przyszedłeś w ciele jako miłosierny i Przyjaciół człowieka, przeto tych, którzy odeszli z życia do wspaniałości Twojej i piękna, oświeć ich, Przywódcu życia.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ty, która poczęłaś niemające początku Słowo Boga Ojca, macierzyńską Twoją odwagą gorliwie módl się, Bogurodzico, aby sługi Twoje umieścić tam, gdzie radość sprawiedliwych, nieustannie weselących się i sławiących Ciebie, gdzie Światłość wieczna i słodki głos świętujących.

Troparion, ektenia i rozesłanie.

W sobotę na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 8:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Wspomnij nas, Chryste Zbawco świata, jak łotra wspomniłeś na drzewie, i uczyn wszystkich godnymi niebieskiego królestwa Twego, jedyny Szczędry.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Wszystkich boleści mocno doznaliście, cierpiętnicy, ranami waszymi świętymi, zraniliście wszystkie tłumy biesów, Bożą łaską.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy złorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Asceci Chrystusowi i Boży hierarchowie, zgromadzenie proroków i wszystkich świętych otrzymało dziedzictwo niebios, przeto godnie ich wysławiamy.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Wszystkich, którzy z wiarą odeszli z życia, umieść w krainie sprawiedliwych, Boże, i okaż dziedzicami raju, pobożnie sławiących Ciebie w pieśniach.

Chwała. Triadikon: Przynoszę Tobie pieśń ostatnią, Trójco: Tych, których zabrałaś w wierze z ziemi, uczyni godnymi przybytków świętych i zmiłuj się nademną, marnotrawnym.

I teraz. Teotokion: Rodząc spełnienie wszystkich obietnic, spełnij nasze modły, Dziewico, wyprosiwszy nam odpuszczenie grzechów, oświecenie i wielkie miłosierdzie.

Koniec tonu ósmego.

